

ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้

ปริญญานิพนธ์

ของ

ณณ อิศรกำเนต

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาคณะวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหาในชั้นนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของภารกิจทางหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ศิริก

รณ

ประธานกรรมการ

สมดอ

อธิบดี

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะผู้เขียนได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมา และอาจารย์สมควร อกภัยพันธุ์ อาจารย์ทั้งสองท่านนี้ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจตรา แก้ไข อย่างใกล้ชิดตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้อาจารย์ ดร. พจน์ สะเพียรชัย อาจารย์สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และอาจารย์ จารัส นองมาก ยังได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้สถิติ ผู้เขียนจึงขอขอบพระคุณอาจารย์ ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณชูศักดิ์ แสงมุกดา ที่ช่วยเหลือในการเขียนแผนที่ คุณไสว เลี่ยมแก้ว กรุณาช่วยเขียนกราฟ และอาจารย์ใหญ่ทั้ง ๒ ท่าน ได้ให้ความร่วมมือในการ เก็บ และจัดส่งข้อมูลให้ผู้เขียน

ถนอม อิศรทกำเนิก

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	๓
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	๔
	ขอบเขตของการศึกษาคนควา	๔
	ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
	ขอบเขตฐานของการศึกษาคนควา	๕
	ค่านิยมกัณฑ์เฉพาะ	๖
๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคนควาวิจัย	๗
	เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศ	๗
	เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	๑๐
๓	วิธีดำเนินการ	๑๕
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๕
	เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล	๑๘
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๒๐
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	๒๑
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
๔	ผลการวิจัย	๒๘
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผล	๒๘
	ผลของการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนทั้งหมด	๓๐
	การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกเป็นแผนกวิชา	๓๒
	การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกตามเพศ	๓๔

การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ของการเรียน	๔๕
การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกตามสถานภาพของครอบครัว	๕๓
การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกตามการศึกษาของบิดาและมารดา	๖๔
การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา	๘๗

๕ ✕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๙๔
ความมุ่งหมาย	๙๔
กลุ่มตัวอย่าง	๙๔
เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	๙๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๙๕
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๙๕
อภิปรายผล	๑๐๐
ข้อเสนอแนะ	๑๐๕

บรรณานุกรม	๑๐๖
------------	-----

ภาคผนวก	๑๑๐
ภาคผนวก ก.	๑๑๑
ภาคผนวก ข.	๑๒๑

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑. โรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามจังหวัด	๑๖
๒. จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แยกตามโรงเรียน	๑๗
๓. จำนวนแบบสอบถามที่ไ้ร้บคืนแต่ละโรงเรียน	๒๐
๔. การใช้รหัสตัวเศษแทนตัวแปรต่าง ๆ	๒๒
๕. อันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนทั้งหมดเลือก	๓๐
๖. อันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนแผนกศิลป์เลือก	๓๓
๗. อันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือก	๓๔
๘. ความแตกต่างในการเลือกวิทยาระหว่างแผนกวิชา	๓๖
๙. ความสัมพันธ์ในการเลือกวิทยาระหว่างแผนกวิชา	๓๘
๑๐. อันดับของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนชายเลือก	๓๙
๑๑. อันดับของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนหญิงเลือก	๔๑
๑๒. ความแตกต่างในการเลือกวิทยาระหว่างนักเรียนชายและหญิง	๔๓
๑๓. ความสัมพันธ์ในการเลือกวิทยาระหว่างนักเรียนชายและหญิง	๔๔
๑๔. อันดับของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐ % - ๖๔ % เลือก	๔๕

๑๕.	อันดับที่ของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๖๕ % - ๗๕ % เลือก	๔๗
๑๖.	อันดับที่ของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๘๐ % - ๘๕ % เลือก	๔๘
๑๗.	ความแตกต่างในการเลือกวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	๔๐
๑๘.	ความสัมพันธ์ในการเลือกวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	๔๒
๑๙.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน เลือก	๔๔
๒๐.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาและมารดาหย่าร้าง เลือก	๔๕
๒๑.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาและมารดาแยกกันอยู่ เลือก	๔๖
๒๒.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาถึงแก่กรรม เลือก	๔๗
๒๓.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มารดาถึงแก่กรรม เลือก	๔๘
๒๔.	อันดับที่ของวิชา ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาและมารดาถึงแก่กรรม เลือก	๕๐
๒๕.	ความแตกต่างในการเลือกวิชา ระหว่างนักเรียนในกลุ่มที่มีสถานภาพของครอบครัวต่างกัน	๕๑

ตาราง	หน้า
๒๒. ความสัมพันธ์ในการ เลือกรั้วระหว่างนักเรียนในกลุ่มที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน	๒๓
๒๓. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาไม่สำเร็จประถมศึกษา	๒๕
๒๔. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาสำเร็จประถมศึกษา	๒๖
๒๕. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาสำเร็จมัธยมศึกษา	๒๗
๓๐. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาสำเร็จอุดมศึกษา	๒๘
๓๑. ความแตกต่างในการ เลือกรั้วของกลุ่มนักเรียนที่บิดาได้รับการศึกษาต่างกัน	๓๐
๓๒. ความสัมพันธ์ในการ เลือกรั้วของนักเรียนในกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาต่างกัน	๓๑
๓๓. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาไม่สำเร็จประถมศึกษา	๓๓
๓๔. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาสำเร็จประถมศึกษา	๓๔
๓๕. อันที่จริงของ ๑๒ วิชานักเรียนในกลุ่มที่บิดาสำเร็จมัธยมศึกษา	๓๕

๓๖.	อันที่หนึ่งของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มารดาสำเร็จอุดมศึกษา เลือก	๓๗
๓๗.	ความแตกต่างในการ เลือกวิชาของกลุ่มนักเรียนที่มารดาได้รับการศึกษา ต่างกัน	๓๘
๓๘.	ความสัมพันธ์ในการ เลือกวิชาของกลุ่มนักเรียนที่มารดาได้รับการศึกษา ต่างกัน	๔๐
๓๙.	ผลของการ เลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาสูงกว่า มารดา	๔๒
๔๐.	ผลของการ เลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาเท่ากับมารดา	๔๓
๔๑.	ผลของการ เลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาต่ำกว่ามารดา	๔๔
๔๒.	ความแตกต่างในการ เลือกวิชาของนักเรียนที่บิดาและมารดาได้รับ การศึกษาต่างกัน	๔๕
๔๓.	ความสัมพันธ์ในการ เลือกวิชาของนักเรียนที่บิดาและมารดาได้รับการศึกษา ต่างกัน	๔๗
๔๔.	อันที่หนึ่งของ ๑๖ วิชา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต เทศบาล เลือก	๔๘
๔๕.	อันที่หนึ่งของ ๑๖ วิชา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต สุขาภิบาล เลือก	๔๙

๔๖.	อันดับที่ของ ๑๖ วิชา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มที่มีภูมิจำเอยนอกเขต เทศบาลและนอกเขตสุขภาพีมาศ เลือก	๔๐
๔๗.	ความแตกต่างในการ เลือกวิชาของนักเรียนในกลุ่มที่มีภูมิจำเอย ต่างกัน	๔๒
๔๘.	ความสัมพันธ์ในการ เลือกวิชาของนักเรียนในกลุ่มที่มีภูมิจำเอย ต่างกัน	๔๓

บัญชีภาพ

ภาพที่		หน้า
๑.	แผนที่แสดงจำนวนโรงเรียนในจังหวัดภาคใต้ ที่เลือกเป็น กลุ่มตัวอย่าง	๒๙
๒.	กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียน ให้แก่นักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา	๓๑
๓.	กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียน แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ให้แก่นักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา	๓๕
๔.	กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียน ชายและหญิงให้แก่นักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา	๔๒
๕.	กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ให้แก่นักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา	๔๘

คำนำ

ค่านิยม (Values) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนเราเป็นอย่างมาก กิธ เบอร์กกล่าวไว้ว่า ค่านิยมมีส่วนช่วยในการเลือกและการจัดอันดับสิ่งที่ให้เลือก ซึ่งเราจะคงพบในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต (Eli Ginzberg, 1966 : 73) ✓ ยังมีสิ่งที่จะเลือกมากขึ้น ปัญหาในการตัดสินใจเลือกก็ย่อมเพิ่มขึ้นด้วย ออดเซนได้กล่าวว่า มีผู้ใหญ่มากมายไม่ชอบที่ไม่ได้รับความสุขจากประสบการณ์ในชีวิต เพราะไม่ได้พิจารณาว่าเขามีค่านิยมต่อสิ่งใดสูงสุด และไม่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมกับเป้าหมายในชีวิต เป็นต้นว่าเลือกทำงานหรือแต่งงานกับคนที่ไม่ยอมรับค่านิยมของเขา การเลือกอย่างขาดความระมัดระวังเช่นนี้ ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในกรณีกรรณ ในโรงเรียน และในสังคม (Merle M. Ohlsen, 1955 : 32) ✓ บอนเนอร์จึงได้ยกเอาการศึกษาด้านจิตวิทยามาชี้ให้เห็นความสำคัญของค่านิยมว่า วุฒิการที่ดี ความมีเมตตาที่ดี และบูรณาการแห่งบุคลิกภาพที่ดี สวมไปขึ้นอยู่กับค่านิยมส่วนตัวของบุคคลและค่านิยมในสังคมทั้งสิ้น (Hubert Bonner, 1961 : 374) การแรก ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของค่านิยมไว้ตอนหนึ่งว่า เป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีความหมายและเป็นเครื่องกำหนดทิศทางของความรู้สึก (Henry E. Garrett, 1961 : 573) ✓

ไคมีผู้ให้คำจำกัดความของค่านิยมไว้มากมาย ทั้งผู้ที่เป็นนักจิตวิทยา นักมานุษยวิทยา นักสังคมวิทยา และนักปรัชญา เป็นต้นว่า รัส โคเนียมว่า เป้าหมายของมนุษย์สามารถจำแนกได้ตามความสำคัญที่เขามีอยู่ในชีวิต นั่นคือ ตามค่านิยมนั้นเอง ถ้าเป้าหมายนั้นไคมาแล้วมีคุณค่าสูง ก็เรียกว่า มีค่านิยมสูง แต่ถ้าไคมาแล้วมีคุณค่าต่ำ ก็เรียกว่ามีค่านิยมต่ำ และถ้าเราต้องการหลีกเลี่ยงสิ่งใด สิ่งนั้นก็ค่านิยมในทางลบ) (Floyd L. Ruch, 1953 : 121) ✓ เพอร์โรนไคอาจกล่าวของสเปรงเงอร์ว่า ค่านิยมในงานไม่ได้หมายถึงชนิดหรือลักษณะของงาน แต่หมายถึงความพอใจในงาน เขาไคอาจพูดของ โรเซนเบอร์ก ต่อไปว่า ค่านิยมหมายถึง

สิ่งที่ทันสมัย สิ่งที่ต้องการ สิ่งที่น่าปรารถนาจะเป็นหรือกลายเป็น ความรู้สึกผูกพัน บุชา และรู้สึกพึงใจ (Philip A. Perone, 1965 : 254) คิลแพตทริก กล่าววาทานิยม ก่อความต้องการที่ไประเบินอย่างถี่ถ้วน และพบว่ามีการกำหนด (William Heard Kilpatrick, 1951 : 15) การเรต ไดนิยามว่า เป็นความปรารถนาของบุคคล เพื่อ กานิยมสัมพันธ์กับสิ่งอื่น หรือ เมื่อถูกสิ่งกีดขวาง เราเรียกกานิยมนี้ว่าความต้องการ กานิยม มาก่อนความต้องการ และเป็นสิ่งนำความต้องการ เป็นคนว่าเราต้องการสิ่งของเพราะเรามี กานิยมทางสังคม (Henry E. Garrett, 1961 : 573)

อดเลอร์ได้ให้ความหมายของกานิยมว่า ก่อความเชื่อที่บุคคลจะคงออกมาให้เห็น โดยความชอบ และเขายังยกเอากานิยมทั้งหกแบบ ซึ่งสเปรงเงอร์ นักปรัชญาชาวเยอรมัน แบ่งไว้ และเชื่อว่าการดำรงชีวิตของคนเราจะเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งในหกแบบ คือ

๑. กานิยมทางทฤษฎี มุ่งความสนใจไปหาอุดมคติในการค้นหาความจริง ความมุ่งหมายของบุคคลจำพวกนี้คือการหาความรู้ จึงมักจะเป็นนักปราชญ์ หรือนักวิทยาศาสตร์
๒. กานิยมทางเสรีนิยม มุ่งความสนใจสิ่งของที่ประโยชน์ มีความพึงพอใจกับการไ้รับความสะดวกสบายทางกาย จึงชอบงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ การผลิต การตลาด และการกา

๓. กานิยมทางสุนทรีย์ มีความสนใจในเรื่องรูป (form) และความประสานกัน (harmony) ความดึงดูดความสนใจ ทัศน และความเหมาะสม

๔. กานิยมทางสังคม จุดเด่นของกานิยมชนิดนี้คือความรักในมนุษย บุคคลจำพวกนี้จึงมีความหมายที่บุคคลอื่น จึงเป็นคนที่มีความกรุณา เห็นอกเห็นใจ และไม่เห็นแก่ตน

๕. กานิยมทางการเมือง มีความสนใจในเรื่องของต้องการอำนาจ ผู้นำในแขนงต่าง ๆ โดยทั่วไปแล้วมีกานิยมทางอำนาจสูง หากมีการแข่งขันหรือกักรุนต่อสู้กันมาก ก็แสดงว่ามีแรงจูงใจทางอำนาจสูง กานิยมชนิดนี้ขัดกับกานิยมในข้อ ๔

๖. กานิยมทางศาสนา สนใจในในเรื่องเอกภาพ (unity) ถือกันกว่าเรื่องระเบียบข้อกัณฑ์ส่วนรวม บางครั้งก็หาประสบการณ์ทางศาสนาเพื่อความมั่นคงในชีวิต

(Gordon W. Allport, 1961 : 296)

ที่นิยม กล่าวว่ กำนิยมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสุข ความสามารถแยกแยะความชอบอย่างหนึ่ง และต่อต้านอย่างอื่น ๆ ... วิธีแสดงออกของกำนิยมที่เห็นได้ชัดก็คือ ความสนใจและความปรารถนาของลูก เราจะวัดกำนิยมต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ดูจากความสนใจและความปรารถนาสิ่งนั้น (Philip H. Phenix, 1958 : 549)

ในการศึกษาก่อนหน้านี้ กำนิยมหมายถึงความสนใจและความปรารถนาที่ได้ประเมินผลอย่างชัดเจน และพบว่ามูกุณค่าที่จะเลือก สิ่งใดที่มีความปรารถนามาก ก็มีกำนิยมสูง สิ่งใดที่มีความปรารถนาลด ก็มีกำนิยมต่ำ และสิ่งใดที่พยายามหลีกเลี่ยงก็มีกำนิยมเป็นไปทางลบ

ผู้วิจัยมีความเชื่อตามความกิดของอดเดรียน ดังกล่าวมาแล้วว่า หากวิธีการแนะแนวได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ทราบว่ อะไรที่ตนมีกำนิยมสูงสุด และได้ให้วิชาธากำนิยมกับเป้าหมายแห่งชีวิตแล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนได้ตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ อย่างระมัดระวังขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยลดปัญหาการรอบกวั ปัญหาในโรงเรียน และในสังคมวงไ้ เมื่อกำนิยมมีความสำคัญเนี้ ผู้วิจัยจึงไกรทราบว่ นักเรียนชั้นมัธยมโทษาปีที่ ๔ ของเรากำนิยมทางการศึกษายังไร องกัประสงค์เรื่อง แผนกวิชา เทพ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพของการรอบกวั การศึกษารองบิตามารดา และสถานที่ต้งบ้านเรือน จะมีอิทธิพลว่ทำให้นักเรียนระดับนี้มีความสนใจทางกัหรือไม่ เพียงไค

ความมุ่งหมายในการศึกษาก่อนหน้านี้

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของกำนิยมทางการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ตามหัวข้อต่อไปนี้

๑. นักเรียนที่เรียนในแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ มีกำนิยมทางการศึกษาต่อต่างกัหรือไม่ เพียงไค
๒. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีกำนิยมทางการศึกษาต่อต่างกัหรือไม่ เพียงไค
๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกั จะมีกำนิยมทางการศึกษาต่อต่างกัหรือไม่ เพียงไค

๕. นักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัวต่างกัน จะมีกำหนัดทางการศึกษาต่อ
ต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๕. นักเรียนที่มีความร่ำรวยระดับการศึกษาต่างกัน จะมีกำหนัดทางการศึกษาต่อ
ต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๖. นักเรียนที่มีภูมิอำเนาต่างกัน จะมีกำหนัดทางการศึกษาต่อต่างกันหรือไม่
เพียงใด

ความสำคัของการศึกษากันว่า

ผลที่ได้จากการศึกษากันว่าในเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ดังนี้

๑. ช่วยให้การกำหนัดทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
๒. ช่วยให้การมองกับประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้การกำหนัดทางการศึกษาของนักเรียน
ต่างกัน
๓. เป็นแนวทางในการจัดการแนะแนวทางการศึกษาอย่าง เหมาะสม
๔. เป็นแนวทางในการศึกษากันว่าเรื่องกำหนัดต่อไป

ขอบเขตของการศึกษากันว่า

๑. การศึกษากันว่าครั้งนี้ เป็นการศึกษากำหนัดทางการศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการ เื่อควิชาศึกษาต่อ ๑๒ วิชา คือ การศึกษา
เกษตรศาสตร์ เทคโนโลยี นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทย์ศาสตร์
พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิวิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ กิจการ การบริหารศาสตร์
สถาปัตยกรรม และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

๒. การศึกษากันว่าครั้งนี้จะกระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ
ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา รวม ๒๒ โรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่
ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ คือ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิยามทางการศึกษาโดยตรง มีผู้ศึกษาไว้อยู่
ส่วนใหญ่วิเคราะห์ถึงความสนใจในการเลือกวิชาศึกษาต่อ หรือมีแนวโน้มการศึกษาเรื่องกาเลือกในอาชีพ
หรือศึกษาในอาชีพและการศึกษาควบคู่กันไป การศึกษาสองประการหลังนี้ จะระนำมา
ประกอบการทบทวนวิจัยในเรื่องการนิยามทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ได้
ซึ่งปรากฏอยู่ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศ

ซูเปอร์ ไคสรูปฮอกเกิดในปี ๑๙๕๗ ว่า ความสนใจต่อการศึกษาในวิทยาลัยของ
นักเรียนมี ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลในครอบครัว นักเรียนที่มาจากฐานะทางสังคมและ เศรษฐกิจ
ของครอบครัวต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพที่สูงกว่า (มีความร่ำรวย) ส่วนนักเรียนที่มาจาก
ครอบครัวที่ร่ำรวยมีอิสระ จะเลือกอาชีพที่ตรงกับอาชีพของพ่อแม่ (Donald E. Super,
1957 : 243)

นิโคลสัน ไค้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับการเลือกวิทยาลัยของนักเรียน
มัธยม แห่งรัฐโอไฮโอว่า ในปี ๑๙๖๔ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลปรากฏว่า สถานะที่
เรียนที่มีข้อเสีย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเลือกวิทยาลัย ส่วนค่าเล่าเรียนมีความ
สำคัญรองลงมา และยัง บอกว่านักเรียนที่เลือกเรียนในวิทยาลัยของรัฐ และวิทยาลัยขนาดเล็ก
ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยการศึกษาต่ำ และคะแนนเฉลี่ยของการ เรียนอยู่ในระดับ
ต่ำด้วย (Glen Ira Nicholson, 1964 : 4549)

ถูก ไค้ศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนชาย
ในปี ๑๙๖๗ โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมต้น และมัธยมปลาย ๑๕๔ คน ในรัฐวิสคอนซิน และ
เพนซิลเวเนีย เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่าการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับฐานะทาง

เศรษฐกิจ สังคม ระดัภความปรารถนาทางอาชีพ สติปัญญา และความสนใจในอาชีพ ส่วน
สภาพการแต่งงานของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Roy Walter Cook, 1967 : 799)

แบบเก็บ ได้วิจัยเรื่องความปรารถนาที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัย ในปี ๑๙๖๔ ของ
นักเรียนชั้นมัธยม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นปีที่ ๙ จำนวน ๒๔๔ คน ปีที่ ๘ จำนวน
๒๔๔ คน ปีที่ ๗ จำนวน ๓๐๔ คน และปีที่ ๑๐ จำนวน ๒๔๔ คน แบ่งนักเรียนออกเป็น
๓ กลุ่ม คือ

พวกที่ ๑ ต้องการจะเรียนในวิทยาลัยและต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้
ปริญญาจากวิทยาลัย

พวกที่ ๒ ต้องการจะเรียนในวิทยาลัย แต่ประกอบอาชีพต่างก็ออกไป

พวกที่ ๓ ไม่ต้องการจะเรียนต่อในวิทยาลัย และไม่ต้องการอาชีพที่ต้องใช้
ปริญญาจากวิทยาลัย

ผลที่ได้เป็นไปตามสมมุติฐาน คือนักเรียนที่ต้องการจะเข้าเรียนในวิทยาลัยได้คะแนน
เหล่านี้สูงกว่านักเรียนที่ไม่ต้องการจะเข้าเรียนในวิทยาลัย คือ คะแนนความเชื่อมั่นในความสามารถ
ของตนเอง คะแนนความเห็นชอบของบิดามารดา และฐานะทางสังคม และผลเฉลี่ย
ของการเรียน (Arthur C. Sandeen, 1968 : 462-465)

✓ มอริส ได้ศึกษาวิจัยคุณลักษณะบางประการของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย กับการเลือก
สถาบันการศึกษาในระดับหลังมัธยมปลาย เมื่อปี ๑๙๖๔ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยม-
ปลาย ๒๔,๐๐๐ คน ในรัฐโอไฮโอ ผลของการวิจัยพบว่า

๑. นักเรียนซึ่งอยู่ในระดับสูงมากขึ้น จะเลือกเรียนวิทยาลัย ๔ ปีมากขึ้น
ส่วนนักเรียนที่อยู่ในระดับต่ำ จะเลือกเรียนโรงเรียนพณิชย หรือโรงเรียนเทคนิคมากขึ้น

๒. ยิ่งระดับการศึกษาของบิดามารดาสูงขึ้น จะเลือกวิทยาลัย ๔ ปีมากขึ้น
นักเรียนที่บิดาไม่สำเร็จชั้นมัธยมปลาย จะเลือกโรงเรียนพณิชย และโรงเรียนเทคนิคสูง

๓. นักเรียนที่มีความรู้โดยใช้เวลาเรียนสูง และผู้จัดการ เลือกเรียนวิทยาลัย
๔ ปีสูงที่สุด ขณะที่นักเรียนที่บิดาอยู่ในพวกไม่มีทักษะจะเลือกโรงเรียนพณิชยและเทคนิค

๘. นักเรียนที่ใช้เวลาทำการบ้านมาก ก็เลือกเรียนวิทย์ ๔ ปี มากขึ้น และการเลือกเรียนโรงเรียนพหุวิทย์ และ เทคนิกจะมากขึ้นเมื่อทำการบ้านบ่อย

๙. นักเรียนที่รู้ว่าการเรียนของตนเองในทางที่คิด จะเลือกเรียนวิทย์ ๔ ปี มาก ส่วนนักเรียนที่รู้ว่าการเรียนปานกลาง จะเลือกเรียนวิทย์ ๒ ปี และโรงเรียนพหุวิทย์และ เทคนิกมาก

๑๐. นักเรียนที่เห็นว่าเราต้องหางานหรือมีเงินเพื่อการที่กินขาด จะเลือก โรงเรียนพหุวิทย์และโรงเรียน เทคนิกมาก

๑๑. นักเรียนที่เก่งกลองหรือในดนตรีและกีฬา จะเลือกเรียนในวิทย์ ๔ ปี มากกว่าอย่างอื่น

๑๒. นักเรียนที่เลือกเรียนวิชา ศิลปะปฏิบัติมาก จะเลือกเรียนโรงเรียนพหุวิทย์ และโรงเรียน เทคนิกมาก

๑๓. นักเรียนที่สนใจวิชาสังคมศึกษา น้อยที่สุด จะเลือกเรียนโรงเรียนพหุวิทย์ และ โรงเรียน เทคนิกมาก ส่วนนักเรียนที่เลือกเรียนวิชา ศิลปะปฏิบัติ น้อย จะเลือกเรียนวิทย์ ๔ ปี มาก (Max Elroy Harrison, 1968 : 1687)

✓ เอดส์ ได้ทำวิจัยของนักเรียนที่มีชีวิต เอดส์ ได้ถามเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรม ในรัฐหลุยเซียนา ในปี ๑๙๖๖ เขาได้พบสมมติฐานเป็นครั้งแรกว่า เอดส์ได้รู้เกี่ยวกับ ๑๙๖ การ ผลของการเอดส์ได้รู้ถึงพบว่า

๑. บิดามารดาที่มีชีวิตได้ถามเลือกอาชีพ และมา ความรู้เกี่ยวกับอย่างมากในการ ตัดสินใจทางการศึกษาของ เด็ก

๒. ระยะเวลาที่ถามของบิดามารดาถามถึงสัมพันธ์กับโอกาสในการเลือกอาชีพ ของ เด็ก มากกว่าความมีหรือไม่มีในอาชีพของบิดามารดา

๓. การ เลือกอาชีพของ เอดส์ได้รู้เกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว ความใส่ใจใจ ความ สามารถ และการยอมรับ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการ เลือกอาชีพอย่างมี นัยสำคัญ

๔. บิกามารดา เพื่อน ญาติ บุคคลที่มีชื่อเสียงในอาชีพ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพตามคำขวัญ (Vanik Silas Eddy, 1969 : 2959)

คอนบิสส์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๕ โดยใช้จำนวนนักเรียน ๔๕๒ คน จากหามณฑลในรัฐหลุยเซียนา ผลปรากฏว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อความปรารถนา และความมุ่งหวังทางการศึกษาและทางอาชีพมาก บิกามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารคามิทธิพลต่อการเลือกอาชีพส่วนน้อย ๆ มีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความพอใจ ความสนใจ ความถนัด และลักษณะของงาน (Loy Henderson Dobbins, 1969 : 2958)

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

บุญถึง และเนทนา ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพกับโอกาสทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๖ ในจังหวัดชลบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ พบว่า นักเรียนทั้งสองระดับส่วนใหญ่สนใจอาชีพ ข้าราชการ ธุรกิจ ทหาร ตำรวจ แม้ว่าอาชีพเหล่านี้จะไม่ได้นำเงินเดือนสูงก็ตาม แต่ก็เป็นที่พอใจต่อว่ามีเกียรติในเมืองไทย นักเรียนหญิงเกือบทั้งหมดสนใจอาชีพพยาบาลและครู มีเพียงส่วนน้อยที่สนใจเรียนแพทย์ และวิศวกรรม (Boonthung Nannar, 1957 : 45)

เทอดศักดิ์ รัตนดี ได้สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๗ ผลปรากฏว่านักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์เลือกวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด กี่ร้อยละ ๒๗.๕๐ นักเรียนหญิงเลือกวิทยาศาสตร์และการบัญชีมากที่สุด กี่ร้อยละ ๒๔.๑๔ ส่วนแผนกศิลป์เลือกกฎหมายมากที่สุดทั้งชายและหญิง กี่ร้อยละ ๔๑.๒๗ หญิงร้อยละ ๔๕.๐๐ นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเภสัชศาสตร์ กี่ร้อยละ ๒.๔๐ นักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเกษตรศาสตร์ กี่ร้อยละ ๒.๕๐ นักเรียนแผนกศิลป์เลือกเรียนเกษตรศาสตร์ กี่ร้อยละ ๘.๓๗ หญิงร้อยละ ๒.๔๐ (เทอดศักดิ์ รัตนดี, ๒๕๐๗ : ๕๔)

ดมทรง สีตลาขันธ์ ได้สำรวจทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๘ ต่อการศึกษาต่อใน
สถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๔๘ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน ๒ โรงเรียน ทั้งโรงเรียน
รัฐบาลและโรงเรียนนราธิวาส จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ๒๗๐ คน
แผนกศิลป์ ๑๔๑ คน และแผนกทั่วไป ๓๑ คน ผลปรากฏว่าจำนวนที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ
วิชาชีพครู คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๑ ของนักเรียนทั้งหมด เป็นแผนกวิทยาศาสตร์ร้อยละ ๗.๐๓
แผนกศิลป์ร้อยละ ๓๔.๔๓ แผนกทั่วไปร้อยละ ๑๖.๘๑ ของนักเรียนแต่ละแผนก อาชีพที่รอง
ลงมาคือการบัญชี คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๘ เป็นแผนกวิทยาศาสตร์ร้อยละ ๑๐.๐๐ แผนกศิลป์
ร้อยละ ๑๔.๔๖ แผนกทั่วไปร้อยละ ๒๒.๕๕ ของจำนวนนักเรียนแต่ละแผนก อาชีพที่สนใจ
อันดับสาม คือ แพทย์ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๐ อาชีพรองลงไปอีกคือ เกษตรกรรม และวิศวกรรม
ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๖.๘๕ และ ๖.๔๖ ตามลำดับ (ดมทรง สีตลาขันธ์, ๒๕๔๘ : ๖๐)

ฐิตินันท์ จุลทรัพย์ ได้สำรวจความต้องการการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อปีการศึกษา ๒๕๔๘ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ๒๑๔ คน แผนก-
วิทยาศาสตร์ จาก ๕ โรงเรียน ผลปรากฏว่าแขนงวิชาที่นักเรียนชายสนใจและอยากเรียนมาก
ที่สุดคือ วิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ ๒๐.๕๖ รองลงมาคือเกษตรศาสตร์ ร้อยละ ๑๗.๖๖
นักเรียนหญิงเลือกวิศวกรรมมากที่สุด คือร้อยละ ๒๐.๒๑ รองลงมาคือพยาบาล ร้อยละ ๑๘.๑๕
วิชาที่นักเรียนชายเลือกน้อยที่สุดคือเภสัชศาสตร์ คือร้อยละ ๐.๕๓ และนักเรียนหญิงไม่เลือก
เรียนนิติศาสตร์เลย (ฐิตินันท์ จุลทรัพย์, ๒๕๔๘ : ๖๑)

วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี ได้วิจัยเพื่อทราบว่าแขนงวิชาใดที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕
สายสามัญ มุ่งศึกษาต่อมาก โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ๒๕๕ คน จากโรงเรียน ๓ โรงเรียน ในจังหวัด
นนทบุรี ผลปรากฏว่า นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คือ
ร้อยละ ๒๗.๐๖ และเลือกเรียนวิทยาศาสตร์เท่ากับพาณิชย์ศาสตร์ คือร้อยละ ๒๐.๒๗ ส่วน
นักเรียนหญิงอยากเรียนวิทยาศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๓๘.๓๘ แผนกศิลป์ นักเรียนชายเลือก
เรียนรัฐศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ ๔๐.๐๐ นักเรียนหญิงเลือกอักษรศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ ๕๕.๕๓
แผนกทั่วไป หญิงเลือกเรียนรัฐศาสตร์ร้อยละ ๒๐.๐๐ นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียน
สถาบันกษัตริย์มากที่สุด คือร้อยละ ๑.๔๒ (วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี, ๒๕๖๐ : ๔๔)

กรมวิสามัญศึกษา ได้รายงานการศึกษาประจำปี ๒๕๑๑ เกี่ยวกับการวัดที่เรียนและ
แนะแนวการศึกษา โดยสำรวจจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทั่วประเทศ จำนวน ๔๔,๘๖๐ คน
ใช้แบบสอบถามตามความปรารถนาในทางการศึกษาต่อและอาชีพ ให้นักเรียนกรอกเป็นรายบุคคล
ปรากฏผลว่า นักเรียนอยากเรียนต่อแผนกวิทยาศาสตร์ ๑๐,๘๖๓ คน แผนกศิลปะ ๔,๗๖๒ คน
แผนกทั่วไป ๒,๑๓๙ คน อาชีพที่ศึกษาในสาขาต่าง ๆ ๒๐,๔๕๕ คน ป.กศ. ๑๐,๐๖๔ คน
สถาบันนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๑๔,๕๓๐ คน (กรมวิสามัญศึกษา, ๒๕๑๑ : ๔๔)

เจ้านิรัช ญาคพนธ์ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน ๕๕๐ คน จาก ๗ โรงเรียน และสัมภาษณ์
ครูใหญ่และครูใหญ่โรงเรียนทั้ง ๗ โรงเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เลือกเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ ๔
และปีที่ ๕ ตามลำดับ เลือกเรียนแพทย์มากที่สุด รองลงไปตามลำดับ คือ ปกครอง
นายร้อยตำรวจ ผู้พิพากษา เกษตรกร และเกษตรกร วิชาที่นักเรียนเลือกน้อยคือ โบราณคดี
วิชาการพูด พัฒนาการ ธุรกิจ และบรรณารักษ์ น้อยลงตามลำดับ วิชาชีพที่นักเรียนไม่เลือกเลย
คือ จิตวิทยา สถิติวิจัย วิศวกรรมเหมืองแร่ และจิตรกรรม - ประติมากรรม หากจะพิจารณา
ความสนใจเป็นหมวดแล้ว พบว่าวิชาชีพเกี่ยวกับแพทย์และนักวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงไปได้
แก่วิชาเกี่ยวกับวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม วิชาเกี่ยวกับนายทหาร นายตำรวจ วิชาชีพเกี่ยวกับ
กฎหมาย - ปกครอง วิชาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม วิชาชีพเกี่ยวกับครู อักษรศาสตร์
ธุรกิจ - บัญชี และเศรษฐศาสตร์ นักสังคมสงเคราะห์ พัฒนาการ และนักหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ
(เจ้านิรัช ญาคพนธ์, ๒๕๑๑ : ๑๐๔)

ประสิทธิ์ นิมิจินดา ได้ศึกษาวิจัย เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในภาคใต้ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสองระดับ จำนวน ๒,๑๓๗ คน ผลการศึกษาตอนหนึ่งพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ เลือกเรียนครูเท่า ๆ กัน แต่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะเลือกเรียนครูมากกว่าที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ประสิทธิ์ นิมิจินดา,
๒๕๑๓ : ๑๔๔)

ธวัชชัย จัยจิรฉายากุล ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน วิชาสายอาชีพ และสายสามัญ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั่วประเทศ ๔๐๐ คน ก่อนหนึ่งของการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเป็นแพทย์มากที่สุด รองลงไป ได้แก่ วิศวกร ทหาร งานช่าง วิศวกร พยาบาล ข้าราชการ เลขาธุการ เกษตรกร และอื่น ๆ ตามลำดับ (ธวัชชัย จัยจิรฉายากุล, ๒๕๑๓ : ๘๘)

สมพงษ์ มั่นระวัง ได้ศึกษาวิจัยแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน ๒๒๒ คน จาก ๖ โรงเรียน ในจังหวัดสุโขทัย ในการวิจัยตอนหนึ่งพบว่า สาเหตุที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ ทั้งในระดับอุดมศึกษา และต่ำกว่าอุดมศึกษา ก่อวิชาการศึกษาหรือวิชาครู เป็นส่วนใหญ่ (สมพงษ์ มั่นระวัง, ๒๕๑๓ : ๑๑๕)

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วชี้ให้เห็นว่ากานิยมทางการศึกษาของนิสิต นักศึกษา และนักเรียนทั้งชายและหญิง ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ที่พบจากการวิจัยพบที่สุดก็คือ อิทธิพลจากครอบครัว เป็นเหตุให้กานิยมทางการศึกษาของกนแตกต่างกันไปอย่าง เห็นได้ชัด อิทธิพลทางครอบครัวให้คำแนะนำถึงฐานะทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางการศึกษาของบิดา มารดา และจากการวิจัยบางเรื่องยังพบอีกซึ่งไปอีกว่า หากบิดามารดาประกอบอาชีพที่ต้องใช้ วิชาชีพขั้นสูงแล้ว จะเป็นเหตุให้บุตรเลือกเรียนวิชาที่ต้องใช้ระยะเวลาที่กนานในมหาวิทยาลัย ยาวนาน

นอกจากบิดามารดาแล้ว นิสิตนักศึกษา และนักเรียนยังใช้เวลาอยู่กับเพื่อนฝูง และญาติมิตรมากเช่นกัน ดังนั้นจากการวิจัยจึงพบว่า ญาติ และเพื่อน ๆ มีอิทธิพลต่อการเลือก อาชีพและเลือกวิชาที่กนากอนเช่นกัน

รองลงมาจากบิดามารดาและญาติมิตรแล้ว ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ตลอดจนสติปัญญา และความสามารถของผูเรียนเอง ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ผูเรียนเลือกวิชา และอาชีพต่างกันไป

ส่วนอาชีพและวิชาที่นักเรียนมีความสนใจนั้นจากผลการวิจัยในประเทศยังสรุปไม่ได้ คือ จังหวัดหนึ่งก็ยกแนวโน้มนำอย่างหนึ่ง ที่เป็นเช่นนั้นจะเป็นเพราะว่าการศึกษาวิจัยที่เดิมนั้น ทำแถบจะวางหลักใจจังหวัดหนึ่ง จึงสรุปผลรวมของนักเรียนทั้งหมดไม่ได้

จากการรณทราเอกสารและงานวิจัยทั้งต่างประเทศและภายในประเทศ ทำให้ผู้วิจัยสงสัยว่าหากจะหยิบยกเวลานิยามทางการศึกษาเป็นแขนงวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในระดับอุดมศึกษา ในประเทศไทยมาให้นักเรียนเลือกแล้ว จะปรากฏผลอย่างไร และอะไรบางที่จะเป็นองค์ประกอบทำให้นักเรียนมีกานิยามต่างกัน ประเด็นกับเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยมาก่อน ผู้วิจัยจึงอยากจะทำตามกำหนดของข้อสงสัยดังกล่าวแล้ว.

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในจังหวัดภาคใต้ ๑๔ จังหวัด เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง สงขลา ยะลา ปัตตานี สตูล และนราธิวาส (สวท ๕๓๑๒ : ๓๘) กล่าวโดยส่วนรวมแล้ว สภาพทางภูมิศาสตร์และสังคม วัฒนธรรมของภูมิภาคนี้ มีความคล้ายคลึงกันมาก จึงถือเป็นกลุ่มเอกพันธ์ (Homogeneous group) ได้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแทนประชากร ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ไว้ดังนี้ คือ

๑. เลือกโรงเรียนจากทุกจังหวัดในภาคใต้
 ๒. โรงเรียนที่เลือกมาจะต้อง เป็นโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพราะติดต่อสะดวก
 ๓. โรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจะต้องลงมาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เพราะนักเรียนระดับนี้กำลัง เรียนอยู่ในชั้นสุดท้ายของระดับมัธยมศึกษา ย่อมกำลังเกิดทัศนใจว่าตนเองจะศึกษาต่อในแขนงวิชาใดในสถานอุดมศึกษา
 ๔. การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะกระทำกับนักเรียนทั้งที่เรียนอยู่ในแผนกศิลป์ และ แผนกวิทยาศาสตร์ มากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว มีจำนวนไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน ก็จะเลือกเอาประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง หากเกินจำนวนนี้ก็จะใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง
- เมื่อได้ศึกษาสถิตินักเรียนของกองโรงเรียนรัฐบาล (กองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา, ๒๕๑๓ : ๘ - ๖๑) แล้ว ปรากฏว่าโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างมี ๒๒ โรงเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๘๘๕ คน ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง

ตาราง ๑. แสดงโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามจังหวัด

จังหวัด	โรงเรียน
๑. ชุมพร	๑. ศรีบารมี
๒. ระนอง	๑. พิธีรัตนาคาร
๓. สุราษฎร์ธานี	๑. สุราษฎร์ธานี
	๒. สตรีสุราษฎร์ธานี
๔. นครศรีธรรมราช	๑. เบญจมาศพิศ
	๒. กติยาภิธรธรรมราช
๕. กระบี่	๑. อามาศพนานิษฐกุล
๖. พังงา	๑. ศึกษากังววิทยายน
๗. ภูเก็ต	๑. ภูเก็ตวิทยาลัย
	๒. สตรีภูเก็ต
๘. พัทลุง	๑. พัทลุง
	๒. สตรีพัทลุง
๙. ตรัง	๑. วิเชียรมาตุ
	๒. ฝักราชินี
๑๐. สงขลา	๑. มหาธีรารุช
	๒. วรนาวิเฉลิม
๑๑. ยะลา	๑. กณะราษฏร์บำรุง
	๒. สตรียะลา
๑๒. นาทน	๑. เบญจมาศพิศ
๑๓. สตูล	๑. สตูลวิทยา
๑๔. นราธิวาส	๑. นราธิวาส
	๒. สตรีนราธิวาส

รวมโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษาในภาคใต้ทั้ง ๑๔ จังหวัด ที่มถึงชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ จำนวน ๒๖ โรงเรียน จึงใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง ๒. แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓
แยกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. กริยาวัย	๒๐	๑๓	๓๔
๒. พิชัยรัตนาการ	๒	๕	๗
๓. สุราษฎร์ธานี	๒๓	๑๒	๓๕
๔. สตรีสุราษฎร์ธานี	๑๔	๒๗	๔๑
๕. เบญจมาภรณ์	๒๑	๓๔	๕๕
๖. กัลยาณิวัฒนา	๑๘	๓๔	๕๒
๗. วัฒนาวิทยานุเคราะห์	๑๓	๑๑	๒๔
๘. ศึกษาศาสตร์วิทยายุทธ	๘	๒	๑๐
๙. ภูเก็ตวิทยาลัย	๒๗	๒๑	๔๘
๑๐. สตรีภูเก็ต	๑๓	๓๗	๕๐
๑๑. ภูเก็ต	๓๐	๕	๓๕
๑๒. สตรีภูเก็ต	๑๔	๓๔	๔๘
๑๓. วิไลวิทยา	๔๑	๒๔	๖๕
๑๔. ศึกษารักษ์	๑๐	๓๔	๔๔
๑๕. มหาวิทยาลัย	๗๑	๓๒	๑๐๓
๑๖. วรารักษ์เฉลิม	๓๒	๗๕	๑๐๗

ตาราง ๒. (ตบ)

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕		
	ชาย	หญิง	รวม
๑๙. กณะราชมรรค์บำรุง	๑๙	๘	๒๗
๒๐. ศรีสวัสดิ์	๕	๑๓	๑๘
๒๑. เบญจมาภรณ์ ปัตตานี	๓๖	๔๒	๗๘
๒๒. สหฤทัย	๙	๓	๑๒
๒๓. นราธิวาส	๒๒	๔	๒๖
๒๔. อภิบาลนราธิวาส	๗	๑๕	๒๒
รวม	๙๙	๘๓	๑๘๒

เมื่อรวมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในโรงเรียนรัฐบาลทั้ง ๒๒ โรงเรียนแล้ว ปรากฏว่า
 ใ้้้นักเรียนชาย ๙๙ คน นักเรียนหญิง ๘๓ คน รวมทั้งหมด ๑๘๒ คน จึงใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 ทั้งหมด

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ร่วมกับ นางทัศนีย์ บุตรชาติ (นิสิตปริญญา
 วิชาการแนะแนวปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาหมิตร)
 นางสาวบุคกี เวรุจิกร (นิสิตปริญญาโทวิชาการแนะแนวปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ วิทยาลัย-
 วิชาการศึกษา ประสาหมิตร) และ นายสมพร นุชนาด (นิสิตปริญญาโทวิชาการแนะแนวปีที่ ๒
 ปีการศึกษา ๒๕๑๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาหมิตร) สร้างขึ้นโดยอาศัยความรู้จากแหล่ง
 ต่าง ๆ ได้แก่

๑. ในการสร้าง Q-sort technique ได้ศึกษาจากงานวิจัยของ แมรี เองเกล เรื่องความทรงจำของความคิดเกี่ยวกับคนในเค้กวัยรุ่น (Mary Engel, 1956) นอกจากนี้จะไ้แบบการทำ Q-sort แล้ว ยังได้ใช้ความคิดเกี่ยวกับคำแนะนำในการออกแบบ สอบถามจากเรื่องนี้เช่นกัน

๒. การอธิบายความหมายและเนื้อหาวิชาในการศึกษาวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่ยกมาให้นักเรียนเลือกนั้น ได้ศึกษาจากคู่มือนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเมืองไทย และคำแนะนำการสอบ เข้ามหาวิทยาลัยของสภาการศึกษาแห่งชาติ (สภาการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๑๒)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคั้งกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยและผู้รวมการวิจัย ได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ แผนกวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และสถานที่ตั้งบ้านเรือน ข้อมูลเหล่านี้ใช้เป็นตัวแปรอิสระในการวิจัย

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม มีอยู่ด้วยกัน ๘ ข้อ เริ่มตั้งแต่ให้นักเรียนนำหมายเลขหน้าวิชาที่นักเรียนอยากเรียนมากที่สุดเขียนลงในสี่เหลี่ยมแถวที่ ๑ อยากเรียนรองลงมาสองวิชาเขียนลงในสี่เหลี่ยมสองรูปในแถวที่ ๒ ใช้วิธีการเดียวกันนี้ตอบคำถามเรื่อยไปจนถึงข้อสุดท้าย (ดูภาคผนวกประกอบ)

ตอนที่ ๓ เป็นรายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่นำมาให้เลือก ๑๖ วิชา พร้อมทั้งคำอธิบายว่าแต่ละวิชาหมายถึงอะไร มีเนื้อหาการเรียนอย่างไร ใช้เวลาเรียนกี่ปี สำเร็จแล้วได้รับวุฒิปัตระอะไร (ดูภาคผนวกประกอบ)

ค่าสุดท้ายของตอนที่ ๓ เป็น Q-sort ซึ่งทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม แถวที่ ๑ มีสี่เหลี่ยม ๑ รูป แถวที่ ๒ มี ๒ รูป แถวที่ ๓ มี ๓ รูป แถวที่ ๔ มี ๔ รูป แถวที่ ๕ มี ๓ รูป แถวที่ ๖ มี ๒ รูป และแถวที่ ๗ มี ๑ รูป (ดูภาคผนวกประกอบ)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

๑. ผู้วิจัยได้ไปติดต่อกับกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอหนังสือราชการของผู้ว่าราชการกองโรงเรียนรัฐบาล ถึงอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง ๒๒ โรงเรียน ขอรองให้อาจารย์ใหญ่ดังกล่าวแล้ว ให้ความร่วมมือในการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม แล้วส่งแบบสอบถามกลับคืนให้ผู้วิจัย
๒. ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการดังกล่าว พร้อมแบบสอบถามถึงอาจารย์ใหญ่ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ได้รับแบบสอบถามคืนภายใน ๓ สัปดาห์ จำนวนแบบสอบถามที่ได้กลับมาแต่ละโรงเรียนดังนี้

ตาราง ๓. แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากโรงเรียนแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ใช้			แบบสอบถามที่ได้คืน			ร้อยละ
	เป็นกลุ่มตัวอย่าง			ชาย	หญิง	รวม	
	ชาย	หญิง	รวม				
๑. ศรีราษฎร์	๒๐	๑๓	๓๓	๑๙	๑๓	๓๒	๙๘.๑๑
๒. พิชัยวัฒนาการ	๒	๕	๗	๒	๕	๗	๑๐๐.๐๐
๓. สุราษฎร์ธานี	๒๓	๑๒	๓๕	๑๖	๑๒	๒๘	๘๐.๐๐
๔. สตรีสุราษฎร์ธานี	๑๔	๒๗	๔๑	๑๓	๒๒	๓๕	๘๕.๓๗
๕. เบญจมาภรณ์พิศ	๒๑	๓๔	๕๕	๕๖	๓๓	๘๙	๙๓.๖๔
๖. กัดยาลิตรีธรรมราช	๔	๓๙	๔๓	๑๔	๓๗	๕๑	๘๙.๔๗
๗. อำมาตย์พานิชกุล	๑๓	๑๑	๒๔	๑๑	๑๐	๒๑	๘๗.๕๐
๘. ศึกษากิ่งจาววิทยายน	๘	๖	๑๔	๘	๕	๑๓	๙๒.๘๖
๙. ภูเก้าวิทยาลัย	๒๗	๒๐	๔๘	๔๘	๑๙	๓๗	๗๗.๘๘
๑๐. สตรีภูเก้า	๑๓	๓๗	๕๐	๙	๒๙	๓๘	๗๖.๐๐

ตาราง ๓. (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่าง			แบบสอบถามที่ใช้			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
๑๑. พิษณุ	๓๐	๕	๓๕	๒๕	๕	๓๐	๘๕.๘๓
๑๒. สตรีพิษณุ	๑๔	๓๕	๔๙	๑๔	๓๐	๔๔	๘๑.๖๓
๑๓. วิเชียรมาตุ	๔๑	๒๕	๖๕	๓๕	๒๕	๖๐	๘๕.๘๖
๑๔. สภารากัน	๑๐	๓๕	๔๕	๕	๒๔	๒๙	๖๔.๔๔
๑๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	๓๑	๓๒	๖๓	๕๕	๒๔	๗๙	๘๓.๖๖
๑๖. วรนาถเฉลิม	๓๒	๓๕	๖๗	๓๐	๓๒	๖๒	๙๑.๓๖
๑๗. คณะราษฎรบำรุง	๑๕	๘	๒๓	๑๕	๘	๒๓	๑๐๐.๐๐
๑๘. สตรียะลา	๕	๑๓	๑๘	๕	๑๑	๑๖	๘๘.๘๘
๑๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	๓๖	๔๒	๗๘	๒๕	๔๐	๖๕	๘๓.๓๓
๒๐. สภานิติบัญญัติ	๕	๓	๘	๕	๓	๘	๑๐๐.๐๐
๒๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	๒๒	๔	๒๖	๒๐	๕	๒๕	๙๖.๑๕
๒๒. สภานิติบัญญัติ	๓	๑๕	๑๘	๖	๑๕	๒๑	๙๕.๕๕
รวม	๔๕๖	๕๐๓	๙๕๙	๔๐๔	๔๕๒	๘๕๖	๘๖.๖๕

วิธีจัดกระทำข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามจำนวน ๘๖๖ ชุดแล้ว ได้จัดกระทำกับข้อมูลที่ได้ดังต่อไปนี้

๑. การหาแบบสอบถามทุกฉบับอย่างละเอียด แล้วคัดเอาเฉพาะแบบสอบถาม

ที่สมบูรณ์ทุกอย่างไว้ ปรากฏว่าไคแบบสอบถามที่ตอบอย่างสมบูรณ์ทุกข้อคำถาม จำนวน ๗๗๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๑ ของแบบสอบถามที่ได้นั้น หรือร้อยละ ๗๗.๘ ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ซึ่งนับว่าเพียงพอสำหรับการวิจัยครั้งนี้

๒. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้ง ๗๗๐ ฉบับ มาเข้ารหัสตัวเลข เพื่อนำไปใช้เครื่องคำนวณ IBM ศึกษาความถี่ออกมา รหัสตัวเลขที่ใช้มีดังนี้ ก่อ

ตาราง ๔. แสดงการใช้รหัสตัวเลขแทนตัวแปรต่าง ๆ

Column ที่	ตัวแปรใหญ่	ตัวแปรย่อย	ตัวเลขที่ใช้ เป็นรหัส
๑	แผนก	กึ่งปะ	๑
		วิทยาศาสตร์	๒
๒	เพศ	ชาย	๑
		หญิง	๒
๓	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	๕๐% - ๖๔%	๑
		๖๕% - ๗๙%	๒
		๘๐% - ๘๙%	๓
๔	สถานภาพของนิคมารคา	บิดามีชีวิตอยู่	๑
		มารคามีชีวิตอยู่	๒
		บิดาถึงแก่กรรม	๓
		มารดาถึงแก่กรรม	๔
		อยู่ด้วยกัน	๕
		หย่าร้าง	๖
		แยกกันอยู่	๗

ตาราง ๔. (ต่อ)

Column ที่	ตัวแปรใหญ่	ตัวแปรย่อย	ตัว เลขที่ใช้ เป็นรหัส
๕	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ไม่จบประถมศึกษา	๑
		ประถมศึกษา	๒
		มัธยมศึกษา	๓
		อุดมศึกษา	๔
๖	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ไม่จบประถมศึกษา	๑
		ประถมศึกษา	๒
		มัธยมศึกษา	๓
		อุดมศึกษา	๔
๗	เปรียบเทียบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	บิดาสูงความารคา	๑
		บิดาเท่ากับมารคา	๒
		บิดาต่ำกว่ามารคา	๓
	ภูมิลาเนา	ในเขตเทศบาล	๑
		ในเขตสุขาภิบาล	๒
		นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล	๓

๓. เปิดให้รหัสตัวเลขในแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว อันคืบต่อไปถึงขั้นเจาะบัตร โดยเจาะรหัสตัวเลขลงในบัตรซึ่งใช้กับเครื่องคำนวณ IBM

๔. นำบัตรที่เจาะรหัสแล้ว ไปให้เครื่อง IBM กำหนดจำแนกความถี่ตามตัวแปรแต่ละชนิด พร้อมทั้งหาความถี่ที่นักเรียนในแต่ละตัวแปรให้ทานิยมในวิชาต่าง ๆ ทั้ง

๕. แปลงความถี่ของถำนิยมทั้งแต่อันดับ ๑ ถึงอันดับ ๙ ออกมาเป็นคะแนน โดยกิตะแนกดังนี้

อันดับ ๑	มีค่าเท่ากับ	๙	คะแนน
อันดับ ๒	มีค่าเท่ากับ	๘	คะแนน
อันดับ ๓	มีค่าเท่ากับ	๗	คะแนน
อันดับ ๔	มีค่าเท่ากับ	๖	คะแนน
อันดับ ๕	มีค่าเท่ากับ	๕	คะแนน
อันดับ ๖	มีค่าเท่ากับ	๔	คะแนน
อันดับ ๗	มีค่าเท่ากับ	๓	คะแนน
อันดับ ๘	มีค่าเท่ากับ	๒	คะแนน
อันดับ ๙	มีค่าเท่ากับ	๑	คะแนน

๖. นำคะแนนในแต่ละวิชา ทั้งแต่อันดับ ๑ ถึงอันดับ ๙ มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนนักเรียนใน แต่ละชั้นแปร เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean)

๗. แยกค่าเฉลี่ย (mean) ของแต่ละวิชาออกเป็นประเภท ตามชั้นแปรต่าง ๆ แล้วหัดอันดับ (rank) โดยนับจากน้อยไปหามาก คือค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดเป็นอันดับ ๑ ถัดขึ้นไปเป็น อันดับ ๒ เป็นต้นไปจนถึงค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย การให้อันดับนี้ก็กรวมกันไม่ทุก ๆ ชั้นแปร

๘. เมื่อให้อันดับเสร็จแล้ว เอาหมายเลขอันดับในแต่ละชั้นแปรมารวมกัน เพื่อนำไปหาค่า H ตกไป

๙. แยกคะแนนเฉลี่ย (mean) ของแต่ละวิชาออกเป็นประเภทตามตัวแปรย่อยๆ เช่น นักเรียนที่พูดและอยู่ด้วยกัน หรือหาราง หรือแยกกันอยู่ แล้วนำคะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่ม มาจัดอันดับ (rank) จากคะแนนมากไปหาน้อย

๑๐. แล้วอันดับที่จัดเสร็จแล้วในแต่ละกลุ่มมาหาค่า rank correlation coefficient (r_s)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. รายเฉลี่ยของคะแนน (Mean) ใช้เพื่อกำหนดหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละวิชา โดยนำคะแนนในแต่ละวิชาทั้งแต่อันดับที่ ๑ ถึงอันดับที่ ๙ มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นแปร (Sidney Siegel, 1956 : 12) ดังสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนตั้งแต่อันดับ ๑ ถึงอันดับ ๙}$$

$$N = \text{แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวแปร}$$

๒. The Kruskal-Wallis One-way analysis of Variance By Ranks (Sidney Siegel, 1956 : 188) ใช้เพื่อวัดความแตกต่างของแต่ละตัวแปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้ มี ๓ อย่างได้แก่ วิ่งใช้สูตร

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)}{1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}}$$

$$H = \text{แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการวางแจกแจงของ Chi-square}$$

$$n_j = \text{จำนวนวิชาในแต่ละกลุ่ม}$$

$$N = \text{ผลรวมของจำนวนวิชาในแต่ละกลุ่ม}$$

$$R_j = \text{ผลรวมของอันดับในแต่ละกลุ่ม}$$

$$T = t^3 - t \quad (t \text{ แทนจำนวนอันดับที่เท่ากัน})$$

๓. หากาสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ โดยใช้สูตร rank correlation coefficient (Sidney Siegel, 1956 : 207) ดังนี้

$$r_s = \frac{\sum x^2 + \sum y^2 - \sum d^2}{2\sqrt{\sum x^2 \sum y^2}}$$

ได้ r_s = ค่าสหสัมพันธ์ rank correlation coefficient

Σx^2 = ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๑

Σy^2 = ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๒

Σd^2 = ผลรวมของผลต่างระหว่างอันดับที่ ๑ และอันดับที่ ๒ ยกกำลังสอง

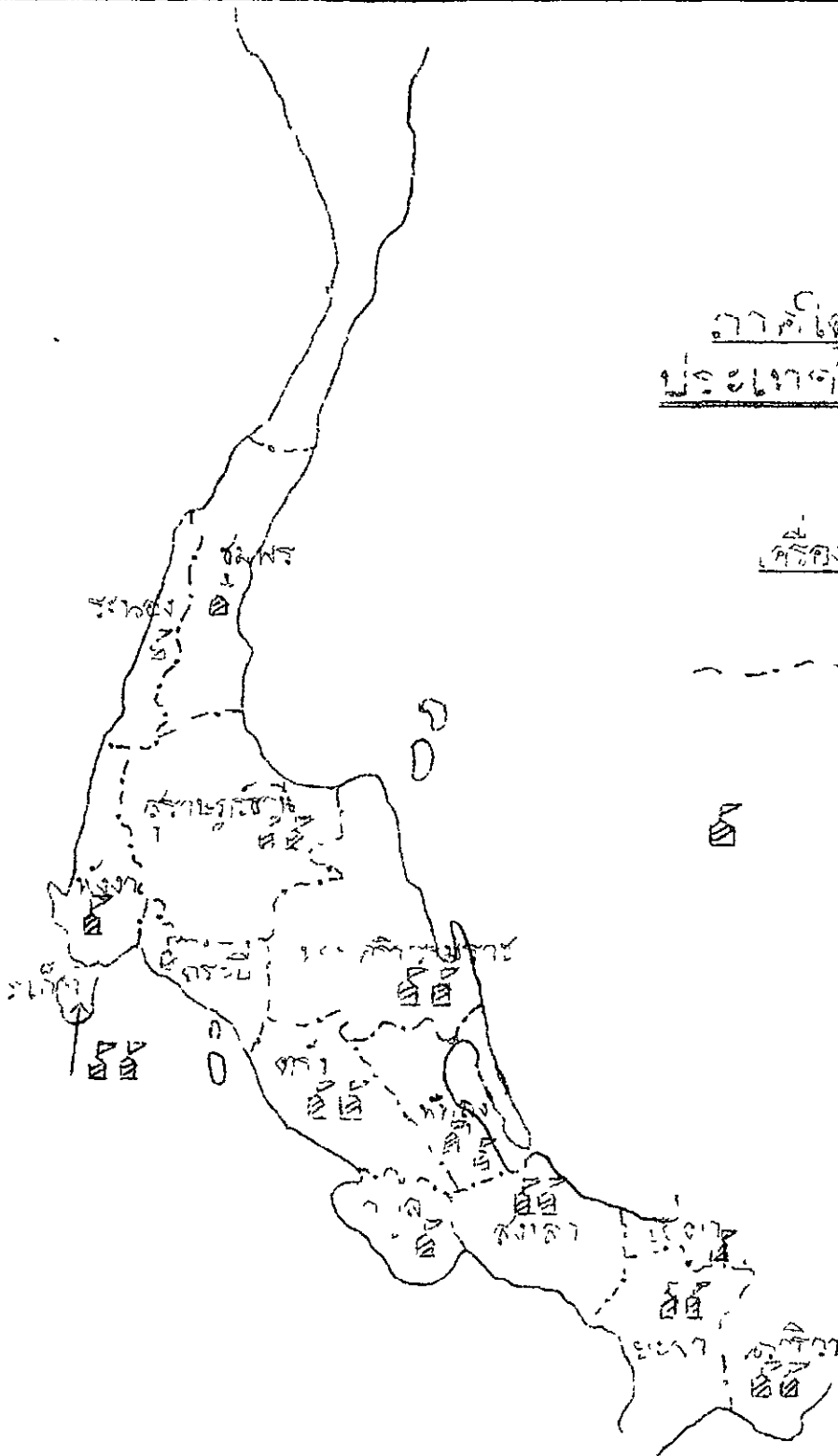
ภาคใต้
ประเทศไทย

เครื่องหมาย

----- เขตจังหวัด

โรงเรียนที่เลือกเป็น
กลุ่มตัวอย่าง

0 40 80 Km

ภาค ๑ แผนที่แสดงว่านวนโรงเรียนในจังหวัดภาคใต้ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการแปลผลออกเป็น ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นผลของการเลือกวิชาทั้ง ๑๖ วิชาของนักเรียนทั้งหมด โดยไม่แยกออกเป็นเพศหญิงเพศชาย หรือแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์

ตอนที่ ๒ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์

ตอนที่ ๓ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามเพศชายและเพศหญิง

ตอนที่ ๔ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

ตอนที่ ๕ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

ตอนที่ ๖ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามความแตกต่างทางการศึกษาของบิดา

ตอนที่ ๗ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามการศึกษาของมารดา

ตอนที่ ๘ เป็นการเปรียบเทียบการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดาได้รับการศึกษาเท่ากับมารดา และบิดาได้รับการศึกษาน้อยกว่ามารดา

ตอนที่ ๙ เป็นการทดสอบสมมุติฐานในการเลือกวิชาที่เกาต์ของนักเรียนโดยจำแนกตามความแตกต่างของสถานที่ตั้งบ้านเรือน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผล

เนื่องจากการแปลความหมายของข้อมูลที่จะกล่าวต่อไป ต้องใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อ
 อยู่มาก ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจัดตาราง จึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่อไปนี้ไว้
 เพื่อให้เข้าใจตรงกัน คือ

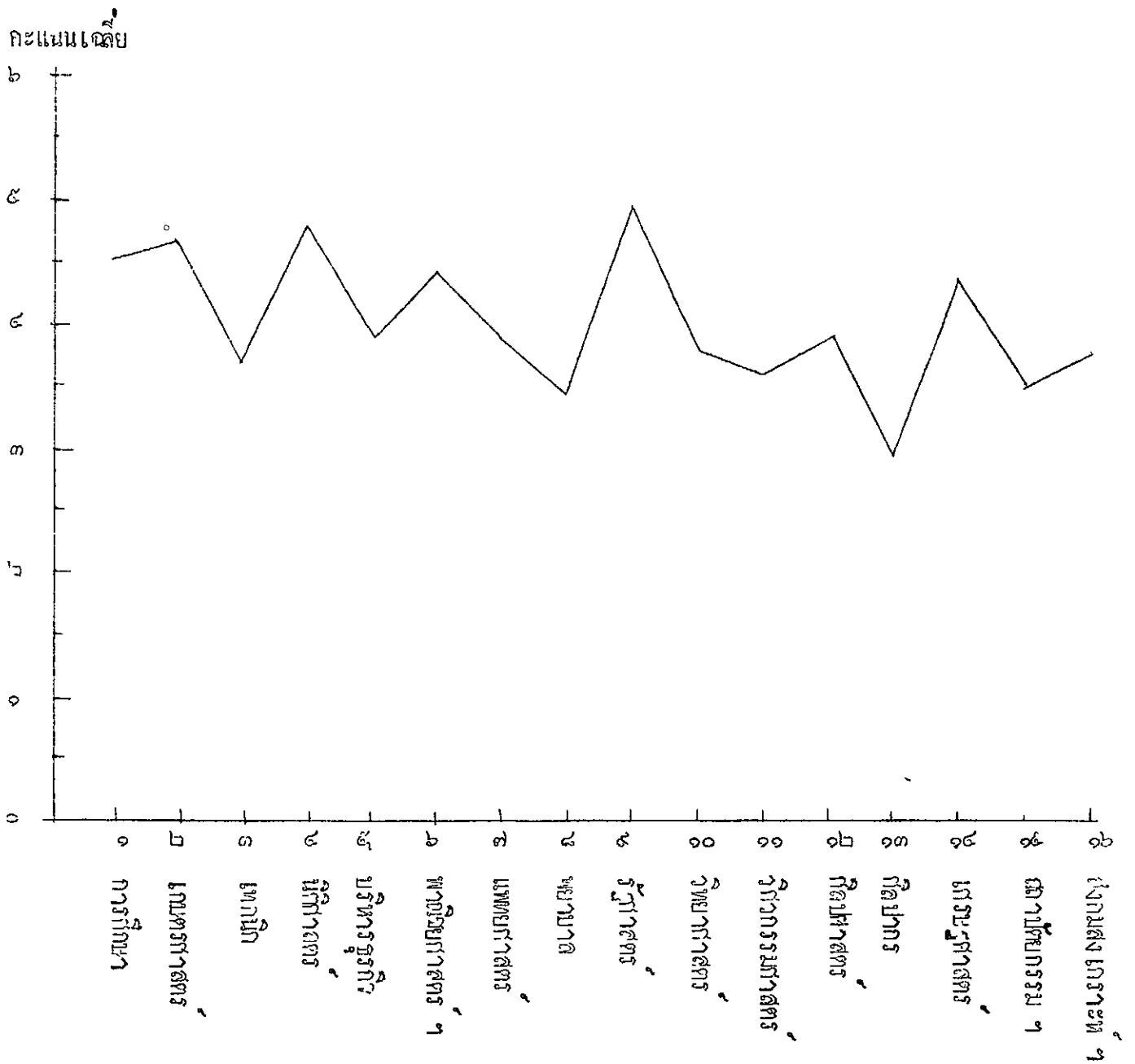
H	แทน ความแตกต่างในการ เื่ออวิชาศึกษาต่อของนักเรียน
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนใน หนึ่งชั้น
R	แทน อันดับของวิชาที่นักเรียนเลือก
D	แทน ความแตกต่างของอันดับที่สองของกลุ่มตัวแปร เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์กัน
r_s	แทน ค่าของความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มตัวแปร
กศ.	แทน วิชาการศึกษาศาสตร์
กม.	แทน เกษตรศาสตร์
กณ.	แทน เทคโนโลยี
นต.	แทน นิติศาสตร์
บธ.	แทน บริหารธุรกิจ
พฉ.	แทน พาณิชยศาสตร์และการบัญชี
วศ.	แทน แพทยศาสตร์
พย.	แทน พย บาด
รศ.	แทน รัฐศาสตร์
วท.	แทน วิทยาศาสตร์
วศ.	แทน วิศวกรรมศาสตร์
ศก.	แทน ศิลาศาสตร์
กท.	แทน กีฬาการ
ศบ.	แทน เภรณศาสตร์
สอ.	แทน สหวิทยาการศาสตร์
สง.	แทน สังคมสง เกษาศาสตร์

ตอนที่ ๑ ผลของการเลือกวิชาศึกษาของนักเรียนทั้งหมด

ในตอนที่นี้จะเสนอผลในการเลือกวิชาศึกษาของนักเรียนทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึง เพศชาย หรือเพศหญิง หรือแผนกศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะเกรงจะทราบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ นั้น ต้องการจะเรียนวิชาอะไรมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ ดังตาราง ๕.

ตาราง ๕. แสดงอันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนทั้งหมดเลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๓๖๓๙	๔.๗๒
๒	นิติศาสตร์	๓๔๖๗	๔.๖๘
๓	เกษตรศาสตร์	๓๔๒๑	๔.๕๙
๔	การกีฬา	๓๔๑๖	๔.๕๐
๕	เศรษฐศาสตร์	๓๔๒๐	๔.๔๔
๖	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓๓๘๕	๔.๔๐
๗	ศิลปศาสตร์	๓๐๕๐	๓.๙๔
๘	วิทยาศาสตร์	๒๙๘๗	๓.๘๘
๙	บริหารธุรกิจ	๒๙๗๖	๓.๘๖
๑๐	แพทยศาสตร์	๒๙๑๗	๓.๗๙
๑๑	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๙๐๐	๓.๗๘
๑๒	เทคนิควิทยา	๒๘๖๒	๓.๗๒
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๒๘๕๑	๓.๗๐
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๗๓๔	๓.๖๕
๑๕	พยาบาล	๒๖๐๙	๓.๓๙
๑๖	ศิลปการ	๒๔๔๗	๓.๑๘

ภาพที่ ๒ กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของกะแผนเฉลี่ยที่นักเรียนได้ทราบถึงกะแผน
วิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา

ตาราง ๘ แสดงว่านักเรียนเลือกเรียนรัฐศาสตร์มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนน้อย ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และน้อยที่สุดคือ ศิลปากร วิชาอื่น ๆ ได้แก่ พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ วิชาอื่น ๆ นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับกลาง ๆ

ตอนที่ ๒ การเลือกวิชาศึกษาต่อเมื่อจำแนกเป็นแผนกวิชา

ในตอนที่ ๒ ได้เสนอผลของการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แบ่งออกเป็นแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ โดยจะแบ่งเสนอเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. แผนกศิลปะ
๒. แผนกวิทยาศาสตร์
๓. ทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียน แผนกศิลปะ และวิทยาศาสตร์
๔. ทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกวิชาของนักเรียน แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์

๑. แผนกศิลปะ

ตาราง ๖. แยกอันดับของวิชา ๑๖ วิชา ที่นักเรียนแผนกศิลปะเลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๗๕	๕.๒๕
๒	ศิลปศาสตร์	๑๖๘๗	๕.๑๓
๓	นิติศาสตร์	๑๖๑๓	๔.๕๐
๔	การศึกษาศาสตร์	๑๖๐๐	๔.๔๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๕๕๐	๔.๖๔
๖	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๔๒๕	๔.๖๔
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๓๗๘	๔.๑๕
๘	บริหารธุรกิจ	๑๓๓๕	๔.๐๗
๙	เกษตรศาสตร์	๑๓๓๐	๔.๐๔
๑๐	กสิกรรม	๑๓๐๑	๓.๙๕
๑๑	พยาบาล	๑๒๗๕	๓.๘๕
๑๒	เทคนิควิทยา	๑๑๙๕	๓.๗๕
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐๖๑	๓.๒๒
๑๔	วิทยาศาสตร์	๘๘๒	๒.๖๔
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๘๕๕	๒.๖๐
๑๖	เกษตรศาสตร์	๘๕๐	๒.๕๘

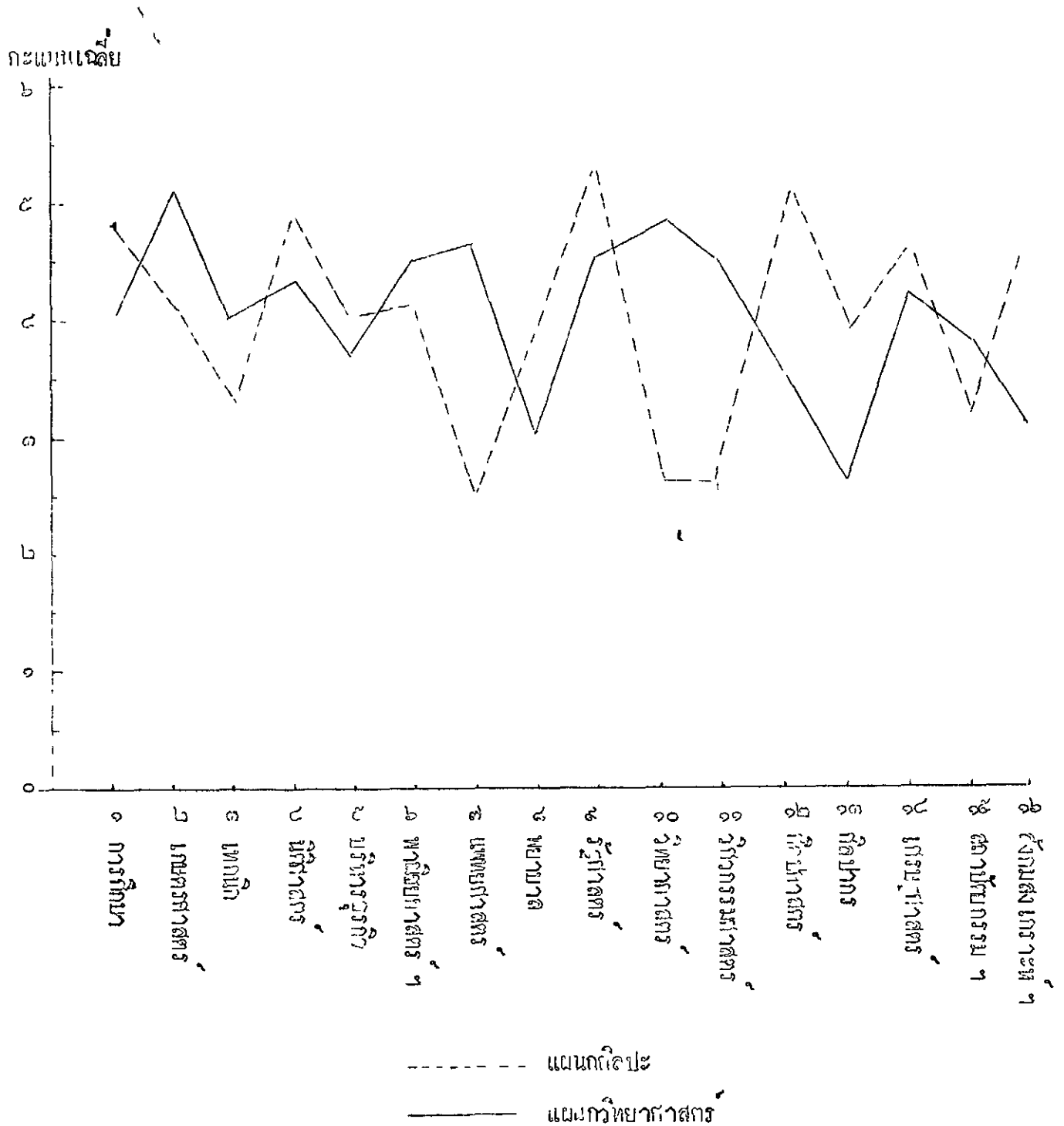
จากตาราง ๖. จะเห็นว่านักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนรัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ศิลปศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ วิชาที่

นักเรียนเลือกเรียนเป็นอันดับสุดท้าย คือ แพทยศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนชอบปานกลางนั้น ได้แก่ พยาธิวิทยาและการบัญชี สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บริหารธุรกิจ และเกษตรศาสตร์

๒. แผนกวิทยาศาสตร์

ตาราง ๗. แสดงอันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๒๒๔๔	๕.๑๑
๒	วิทยาศาสตร์	๒๑๐๔	๔.๗๓
๓	แพทยศาสตร์	๒๐๑๑	๔.๕๖
๔	พลาธิการศาสตร์และการบัญชี	๒๐๐๗	๔.๕๕
๕	วิศวกรรมศาสตร์	๑๙๕๖	๔.๕๓
๖	รัฐศาสตร์	๑๘๘๒	๔.๔๘
๗	นิติศาสตร์	๑๘๕๖	๔.๓๐
๘	เศรษฐศาสตร์	๑๘๔๐	๔.๒๖
๙	การศึกษาศาสตร์	๑๗๙๘	๔.๐๘
๑๐	เทคนิควิทยา	๑๗๖๓	๔.๐๐
๑๑	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๖๗๓	๓.๘๐
๑๒	บริหารธุรกิจ	๑๖๓๗	๓.๗๑
๑๓	นิเทศศาสตร์	๑๕๕๓	๓.๕๒
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๗๕	๓.๑๒
๑๕	พยาบาล	๑๓๒๘	๓.๐๐
๑๖	ศิลปกรรม	๑๑๐๘	๒.๖๐

ภาพที่ ๑ กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ 16 ภาคนักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา

จากตาราง ๓. แสดงว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ประสงค์จะเรียนวิชาเกษตรศาสตร์มากที่สุด จึงเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ และ พานิชศาสตร์และการบัญชี ส่วนวิชาที่นักเรียนแผนกนี้เลือกน้อย คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และทันตแพทย์ ซึ่งได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

๓. การทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์

ตาราง ๔. แสดงความแตกต่างในการเลือกวิชาที่ศึกษาของนักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์

วิชา	แผนกศิลปะ		แผนกวิทยาศาสตร์	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๔.๘๖	๒๕	๔.๐๘	๑๗
๒. เกษตรศาสตร์	๔.๐๔	๑๕	๔.๑๑	๓๐
๓. เทคนิก	๓.๓๔	๘	๔.๐๐	๑๔
๔. นิติศาสตร์	๔.๔๐	๒๔	๔.๓๐	๒๐
๕. บริหารธุรกิจ	๔.๐๗	๑๖	๓.๗๑	๑๐
๖. พานิชศาสตร์และการบัญชี	๔.๑๔	๑๘	๔.๕๘	๒๓
๗. แพทย์ศาสตร์	๒.๕๘	๑	๔.๕๖	๒๔
๘. พยาบาล	๓.๘๔	๑๒	๓.๐๐	๕
๙. รัฐศาสตร์	๕.๒๔	๓๒	๔.๔๕	๒๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒.๒๘	๔	๔.๗๗	๒๗
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒.๖๐	๒๕	๔.๕๓	๒๒
๑๒. ศิลปศาสตร์	๕.๑๓	๓๑	๓.๕๒	๘
๑๓. กิลปากร	๓.๔๕	๑๓	๒.๖๐	(๒.๕)

$H = .๐๐๗๔$

ตาราง ๔. (ต่อ)

วิชา	แผนกศิลปะ		แผนกวิทยาศาสตร์	
	X	R	X	R
๑๔. เกษตรศาสตร์	๔.๖๘	๒๒	๔.๒๒	๘
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๒๒	๗	๓.๙๕	๑๑
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๖๔	๒๕	๓.๑๖	๖
รวม	$R_1 = ๒๗.๕$		$R_2 = ๒๖.๕$	

จากตาราง ๔. จะเห็นว่า $H = .๐๐๓๔$ ซึ่งแสดงว่าการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ จะเลือกวิชาศึกษาต่อต่างกัน นั่นคืออันตัพของการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว มาจากอันตัพของประชากรกลุ่มเดียวกัน

๔. การทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียนแผนกศิลปะ
และแผนกวิทยาศาสตร์

ตาราง ๔. แร่คงการสัมพันธ์ในการเลือกวิชาศึกษาต่อ ระหว่างนักเรียนแผนกศิลปะ
และแผนกวิทยาศาสตร์

	วิชา	แผนกศิลปะ		แผนกวิทยาศาสตร์	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑.	การกีฬา	๘.๘๖	๑๓	๔.๙	๘
๒.	เกษตรศาสตร์	๘.๐๘	๘	๕.๑๑	๑๖
๓.	เทคนิค	๓.๓๘	๕	๔.๐๐	๗
๔.	นิเทศศาสตร์	๔.๘๐	๑๔	๔.๓๐	๑๐
๕.	บริหารธุรกิจ	๔.๐๗	๔	๓.๗๑	๕
๖.	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๔.๙๕	๑๐	๔.๔๘	๑๓
๗.	แพทยศาสตร์	๒.๕๘	๑	๔.๕๖	๑๔
๘.	พยาบาล	๓.๘๕	๖	๓.๐๐	๒
๙.	รัฐศาสตร์	๕.๒๔	๑๖	๔.๔๕	๑๑
๑๐.	วิทยาศาสตร์	๒.๖๘	๓	๔.๗๗	๑๕
๑๑.	วิศวกรรมศาสตร์	๒.๖๐	๒	๔.๕๓	๑๒
๑๒.	ศึกษาศาสตร์	๕.๑๓	๑๕	๓.๕๒	๔
๑๓.	ศิลปการ	๓.๕๕	๗	๒.๖๐	๑
๑๔.	เศรษฐศาสตร์	๘.๖๘	๑๖	๔.๒๒	๔
๑๕.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๒๖	๔	๓.๗๕	๖
๑๖.	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘.๖๔	๑๑	๓.๑๒	๓

$$r_s = .๒๔๔๘$$

จากตาราง ๙. สหสัมพันธ์เท่ากับ -๐.๒๔๘ แสดงว่านักเรียนแผนกศิลปะและ
แผนกวิทยาการเกษตร เลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อไปในทางตรงกันข้าม แต่ไม่ถึงขั้นมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ตอนที่ ๓. การเลือกวิชาศึกษาต่อ เมื่อว่าแนกตามเพศ

ในกรณีนี้จะใช้เสนอผลการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนเมื่อว่าแนกตามเพศหญิง
และเพศชาย โดยจะแบ่งออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. เพศชาย

๒. เพศหญิง

๓. ผลการทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาศึกษาต่อระหว่าง

เพศชายและเพศหญิง

๔. สหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาศึกษาต่อของ เพศชายและเพศหญิง

๑. เพศชาย

ตาราง ๑๐. แสดงอันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนชาย เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๔๐๒	๔.๑๐
๒	รัฐศาสตร์	๓๙๕๐	๔.๙๖
๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๖๙๘	๔.๘๑
๔	นิติศาสตร์	๑๖๘๐	๔.๗๖
๕	วิทยาศาสตร์	๑๕๖๔	๔.๔๓
๖	เทคนิค	๑๔๔๕	๔.๓๘
๗	เกษตรอุตสาหกรรม	๑๔๓๗	๔.๓๕

ตาราง ๑๐. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๘	พาดิเบยศาสตร์และการบัญชี	๑๕๖๘	๕.๑๖
๙	แพทยศาสตร์	๑๔๕๓	๕.๑๓
๑๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔๑๔	๕.๐๐
๑๑	การกีฬา	๑๓๙๘	๓.๙๖
๑๒	บริหารธุรกิจ	๑๓๐๙	๓.๖๙
๑๓	ศิลปะการ	๑๑๔๘	๓.๒๕
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑๔๕	๓.๒๔
๑๕	ศิลปการ	๑๐๐๔	๒.๘๔
๑๖	พยาบาล	๖๘๑	๑.๑๙

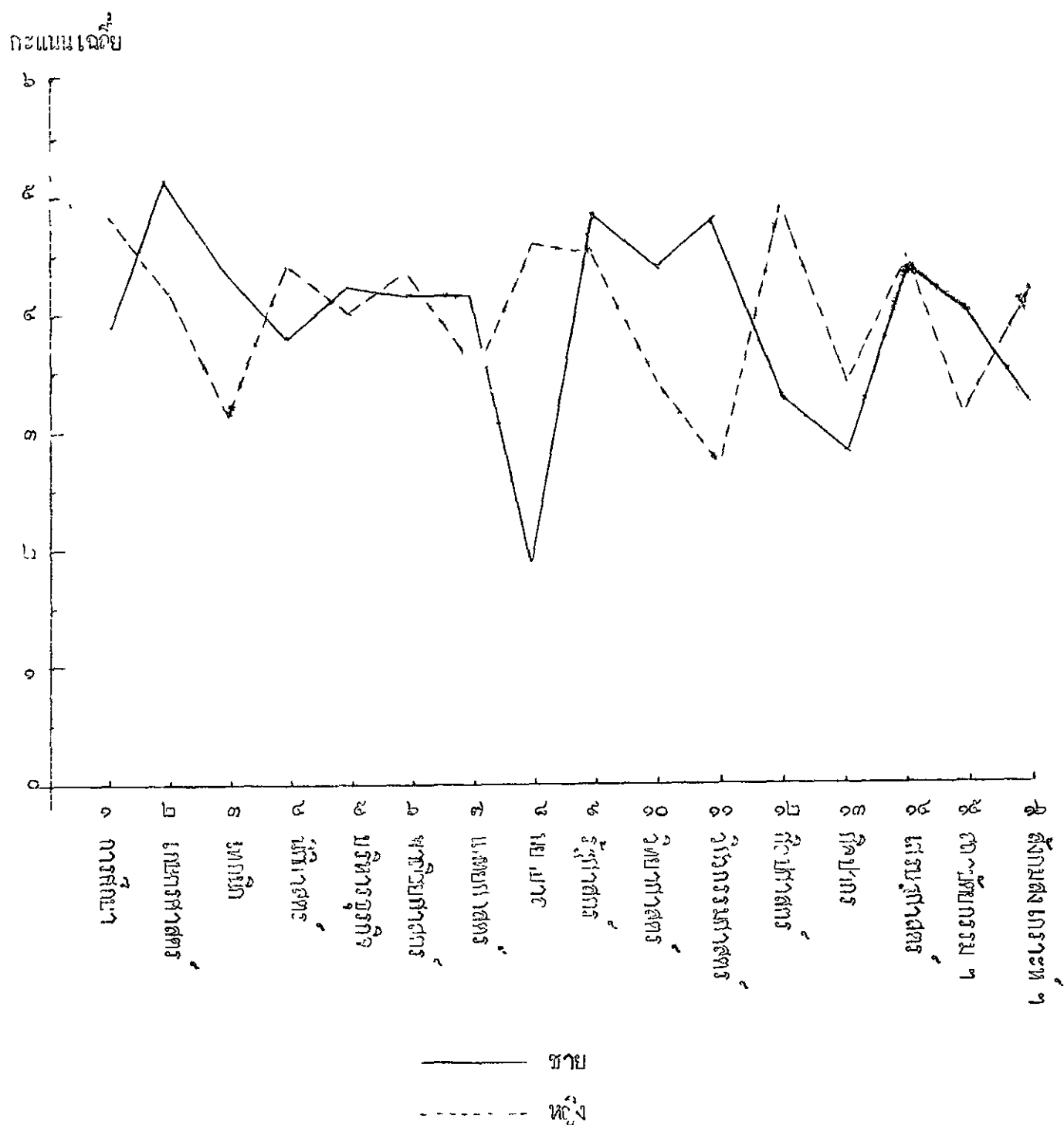
ตาราง ๑๐. แสดงว่านักเรียนชายต้องการเรียนวิชาเกษตรศาสตร์มากที่สุด จึงเลือกเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่รัฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนชายต้องการเรียนน้อยลงตามลำดับ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปการ และที่น้อยที่สุด คือ วิชาพยาบาล

๒. เกษตร

ตาราง ๑๑. แสดงอันดับของวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนหญิง เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	การถักทอ	๒๐๖๖	๔.๙๔
๒	พยาบาล	๑๙๒๖	๔.๖๒
๓	ศิลปะศาสตร์	๑๘๕๖	๔.๕๔
๔	รัฐศาสตร์	๑๘๔๓	๔.๕๒
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๘๔๓	๔.๕๑
๖	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๘๔๔	๔.๔๓
๗	นิติศาสตร์	๑๘๔๓	๔.๔๒
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๗๔๕	๔.๒๑
๙	เกษตรศาสตร์	๑๗๑๕	๔.๑๑
๑๐	บริหารธุรกิจ	๑๖๗๒	๔.๐๑
๑๑	แพทยศาสตร์	๑๕๖๕	๓.๕๑
๑๒	ศิลปการ	๑๔๔๓	๓.๕๖
๑๓	วิทยาศาสตร์	๑๔๒๕	๓.๔๑
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓๒๐	๓.๑๗
๑๕	เทคนิ	๑๓๑๗	๓.๑๖
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๑๑๕๓	๒.๗๖

จากตาราง ๑๑. ปรากฏว่า นักเรียนหญิง เลือกศึกษาต่อในวิชาการถักทอเป็นอันดับหนึ่ง วิชาพยาบาลเป็นอันดับสอง และวิชา ศิลปะศาสตร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เป็นอันดับ ถัดไปตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนหญิง เลือกเรียนน้อยที่สุด คือ วิศวกรรมศาสตร์

ภาพที่ ๕ กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ได้นำทำคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา

๓. การทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาศึกษาต่อระหว่าง เพศหญิงและเพศชาย

ตาราง ๑๒. แสดงความแตกต่างในการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

วิชา	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๓.๕๖	๑๒	๔.๕๕	๓๐
๒. เกษตรศาสตร์	๕.๑๐	๓๒	๔.๑๒	๑๕
๓. เทคโนโลยี	๔.๓๘	๒๐	๓.๖๖	๕
๔. นิติศาสตร์	๔.๗๖	๒๔	๔.๘๓	๒๒
๕. บริหารธุรกิจ	๓.๖๕	๑๑	๔.๐๑	๑๔
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๑๖	๑๗	๔.๔๓	๒๒
๗. แพทยศาสตร์	๔.๑๓	๑๖	๓.๕๑	๑๐
๘. พยาบาล	๑.๔๓	๑	๔.๖๓	๒๑
๙. รัฐศาสตร์	๔.๕๖	๓๑	๔.๕๓	๒๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๔.๔๓	๒๒	๓.๔๑	๘
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๔.๘๑	๒๕	๒.๗๖	๒
๑๒. ศิลปกรรมศาสตร์	๓.๒๕	๗	๔.๕๔	๒๒
๑๓. กิจการ	๒.๘๔	๓	๓.๕๖	๙
๑๔. เกษตรศาสตร์	๔.๓๕	๑๕	๔.๕๒	๒๔
๑๕. สถาบันการศึกษาศาสตร์	๔.๐๐	๑๓	๓.๑๗	๕
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๒๕	๖	๔.๒๑	๑๕
รวม	$R_1 = ๒๖๗$		$R_2 = ๒๖๑$	

จากตาราง ๑๒. ถ้า $H = .๐๑๒$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลือกวิชาศึกษาต่อระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จึงไม่แน่ใจไปตามสมมุติฐานที่ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงน่าจะเลือกวิชาต่างกัน นั่นคือ
อันดับที่รองการเลือกวิชาศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างจึงกล่าวมาจากอันดับที่สองของประชากรเดียวกัน

๔. การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง ๑๓. ทดสอบค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

วิชา	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๓.๙๖	๖	๔.๙๔	๑๖
๒. เกษตรศาสตร์	๕.๑๐	๑๖	๔.๑๒	๘
๓. เทคโนโลยี	๔.๓๘	๑๑	๓.๑๖	๒
๔. นิติศาสตร์	๔.๗๖	๑๓	๔.๔๓	๑๐.๕
๕. บริหารธุรกิจ	๓.๖๙	๕	๔.๐๑	๗
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๑๖	๙	๔.๔๓	๑๐.๕
๗. แพทย์ศาสตร์	๔.๑๓	๘	๓.๕๑	๖
๘. พยาบาล	๑.๙๓	๑	๔.๖๓	๙
๙. รัฐศาสตร์	๔.๙๖	๑๕	๔.๕๓	๑๓
๑๐. วิทยาศาสตร์	๔.๔๓	๑๒	๓.๔๑	๔
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๔.๘๑	๑๔	๒.๗๖	๑
๑๒. ศิลปศาสตร์	๓.๒๕	๔	๔.๕๔	๑๔
๑๓. กิตติกรรม	๒.๘๔	๒	๓.๙๖	๕
๑๔. เภสัชศาสตร์	๔.๓๕	๑๐	๔.๕๒	๑๒
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔.๐๐	๗	๓.๑๗	๓
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๒๔	๓	๔.๒๑	๕

$r_s = -.1246$

จากตาราง ๑๓. กาสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.1644 ไม่นับสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อไปในทางตรงกันข้าม แต่ไม่ถึงขั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๔ การเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ของการเรียน

ในการทดสอบการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ โดยคำนึงถึงผลแตกต่างของการเรียนนั้น แยกดูเป็นข้อ ๆ เพื่อความสะดวกในการอ่านดังนี้ คือ

๑. ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔%
๒. ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๖๕% - ๗๙%
๓. ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๘๐% - ๘๙%
๔. การทดสอบความแตกต่างระหว่างการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่างกันทั้งสามกลุ่มข้างบน

๕. สหสัมพันธ์ของการเลือกวิชาศึกษาต่อของผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันทั้ง ๓ กลุ่มข้างบน

๑. การเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔%

ตาราง ๑๔. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๕๐% - ๖๔% เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	นิติศาสตร์	๕๒๙	๔.๗๘
๒	รัฐศาสตร์	๕๑๑	๔.๖๔
๓	การกีฬา	๔๙๐	๔.๕๘

ตาราง ๑๘. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๔	เศรษฐศาสตร์	๘๓๘	๔.๘๓
๕	ศิลปศาสตร์	๘๓๗	๔.๓๑
๖	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๑๓	๔.๑๙
๗	บริหารธุรกิจ	๘๐๓	๔.๑๓
๘	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๙๖	๔.๑๐
๙	ศิลปการ	๗๕๓	๓.๘๘
๑๐	เกษตรศาสตร์	๗๕๒	๓.๘๗
๑๑	เทคนิก	๗๕๑	๓.๘๖
๑๒	พยาบาล	๗๐๔	๓.๖๒
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๕๓	๓.๓๖
๑๔	วิทยาศาสตร์	๖๒๔	๓.๑๙
๑๕	แพทยศาสตร์	๖๑๖	๓.๑๗
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๖๐๖	๓.๑๒

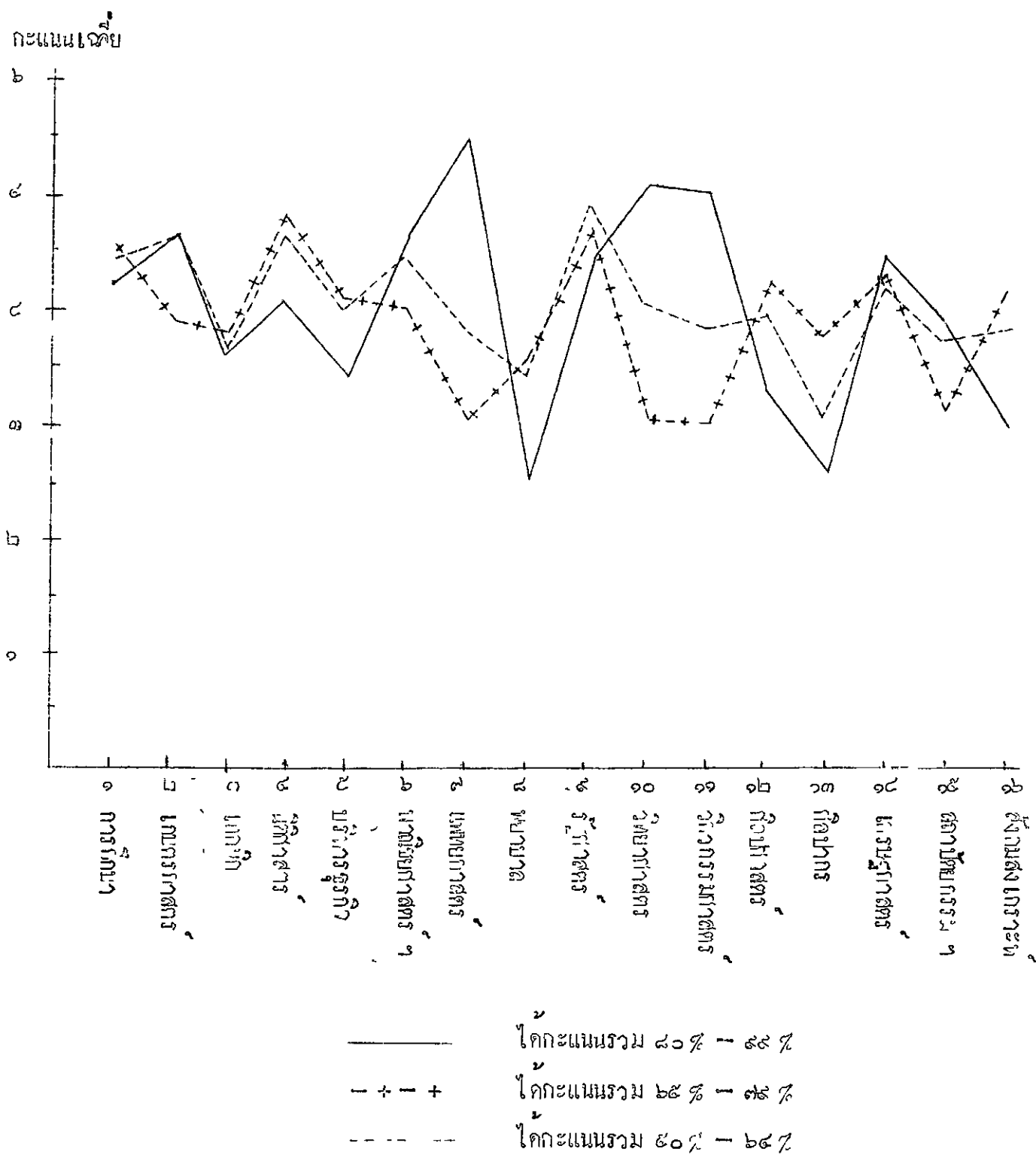
จากตาราง ๑๘. ปรากฏว่านักเรียนเลือกวิชานิติศาสตร์มากเป็นอันดับหนึ่ง วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่เลือก รอง ๆ ลงไป คือ รัฐศาสตร์ การศึกษา เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ซึ่งเลือกเป็นอันดับที่สอง ที่สาม ที่สี่ และที่ห้า เรียงกันไปตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกในอันดับหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ และวิชาที่ได้รับเลือกน้อยที่สุด คือ วิศวกรรมศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกในอันดับกลาง ๆ คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และศิลปการ

อันดับ ๓ และอันดับ ๔ ตามลำดับ คือวิชาเกษตรศาสตร์ นิติศาสตร์ และการศึกษา
วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเรียนน้อย คือ เทคนิค สถาบันกรรมการศาสตร์ และพยาบาล
และที่น้อยที่สุด คือ กิจปากร

๓. ผลการเลือกวิชาเอกของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๘๐% - ๘๙%

ตาราง ๑๖. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๘๐% - ๘๙% เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	แพทยศาสตร์	๒๔๔	๖.๔๒
๒	วิทยาศาสตร์	๒๓๓	๕.๙๗
๓	วิศวกรรมศาสตร์	๒๒๓	๕.๕๕
๔	เกษตรศาสตร์	๒๑๐	๕.๒๖
๕	รัฐศาสตร์	๒๐๑	๕.๐๒
๖	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๑๙๕	๔.๘๖
๗	เศรษฐศาสตร์	๑๙๕	๔.๘๓
๘	การศึกษา	๑๙๓	๔.๘๒
๙	นิติศาสตร์	๑๘๘	๔.๖๗
๑๐	สถาบันกรรมการศาสตร์	๑๗๕	๓.๘๖
๑๑	เทคนิค	๑๖๘	๓.๕๑
๑๒	บริหารธุรกิจ	๑๕๔	๓.๘๒
๑๓	ศิลปศาสตร์	๑๕๐	๓.๓๓
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๒	๒.๙๓
๑๕	กิตติปากร	๑๑๘	๒.๖๒
๑๖	พยาบาล	๑๑๗	๒.๖๐

ภาพที่ ๔ กราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในหน้านักคะแนนวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา

จากตาราง ๑๖. จะเห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๕๕% เลือกเรียนแพทยศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง วิชาที่เลือกรองลงมาเป็นอันดับที่ ๒ อันดับที่ ๓ และ อันดับที่ ๔ ก่อ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเรียนอันดับหลัง ๆ ก่อ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปการ และวิชาที่ใ้เลือกเป็นอันดับหลังสุดคือ พยาบาล

๔. การทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกั้ทั้งสามกลุ่ม ก่อ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔%, ๖๔% - ๗๕% และ ๘๐% - ๘๕%

ตาราง ๑๗. แสดงผลการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

วิชา	๕๐% - ๖๔%		๖๔% - ๗๕%		๘๐% - ๘๕%	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๔.๕๘	๓๕	๔.๕๘	๓๓	๔.๒๘	๓๐
๒. เกษตรศาสตร์	๓.๘๓	๒๑.๕	๔.๖๓	๔๐	๔.๖๖	๔๑
๓. เทคโนโลยี	๓.๘๓	๒๑.๕	๓.๖๓	๑๕	๓.๕๑	๑๒
๔. นิติศาสตร์	๔.๓๘	๔๕	๔.๕๓	๓๘	๔.๑๗	๒๘
๕. บริหารธุรกิจ	๔.๑๓	๒๓	๓.๘๐	๑๗	๓.๔๒	๑๑
๖. พารณศาสตร์	๔.๑๐	๒๒	๔.๔๒	๓๔	๔.๔๒	๓๔
๗. แพทยศาสตร์	๓.๑๗	๖	๓.๘๘	๒๓.๕	๕.๔๒	๔๘
๘. พยาบาล	๓.๒๖	๑๔	๓.๓๖	๕.๕	๒.๖๐	๑
๙. รัฐศาสตร์	๔.๖๕	๔๒	๔.๗๕	๔๓	๔.๔๖	๓๖
๑๐. วิทยาศาสตร์	๓.๑๕	๓	๔.๐๑	๒๕	๕.๑๗	๔๓

ตาราง ๑๙. (ต่อ)

	วิชา	๕๐% - ๖๔%		๖๕% - ๗๙%		๘๐% - ๘๙%	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑๑.	วิศวกรรมศาสตร์	๓.๑๒	๕	๓.๘๐	๑๗.๕	๔.๕๕	๘
๑๒.	ศิลปศาสตร์	๔.๑๓	๓๑	๓.๘๔	๑๕	๓.๓๓	๘
๑๓.	ศิลปการ	๓.๘๘	๒๓	๓.๐๓	๔	๒.๖๒	๒
๑๔.	เศรษฐศาสตร์	๔.๗๗	๔๔	๔.๕๒	๓๔	๔.๓๓	๓๒
๑๕.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๓๖	๔.๕	๓.๕๔	๑๓	๓.๘๖	๒๐
๑๖.	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๑๔	๒๕	๓.๖๘	๑๖	๒.๕๓	๓
	รวม	$R_1 = ๓๕๑$		$R_2 = ๓๔๖$		$R_3 = ๓๕๕$	

$H = .๐๒๗๔$

จากตาราง ๑๙. ค่า H เท่ากับ .๐๒๗๔ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ไม่แตกต่างกัน นั่นคืออันดับของการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมาจากอันดับที่ของประชากรเดียวกัน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน น่าจะเลือกวิชาศึกษาต่อต่างกัน

๕. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

เพื่อที่จะทราบว่า การเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือ กลุ่มใด ๕๐% - ๖๔%, ๖๕% - ๗๙% และ ๘๐% - ๘๙% ทั้งสามกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ จึงได้นำเอาคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มไปหาหนักคะแนนวิชาต่าง ๆ

ทั้ง ๑๖ วิชา มาเรียงอันดับจากน้อยไปหามากในกลุ่มแต่ละกลุ่ม เพื่อจะหาค่าสหสัมพันธ์ ดังรายละเอียดในตาราง ๘.

ตาราง ๘. ทดสอบสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๐% - ๖๔%	๖๕% - ๗๙%	๘๐% - ๘๙%
๕๐% - ๖๔%		.๘๗๘*	-.๒๘๒๘
๖๕% - ๗๙%			.๖๓๓๓**
๘๐% - ๘๙%			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

จากตาราง ๘. จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๒ ค่า คือที่ระดับ .๐๕ หนึ่งค่า และที่ระดับ .๐๑ หนึ่งค่า

การเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔% และ ๖๕% - ๗๙% มีความสัมพันธ์เท่ากับ .๘๗๘ มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ ซึ่งให้แนวทางการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนสองกลุ่มนี้สัมพันธ์กัน และเป็นไปในทางบวก

อีกสองกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันคือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๖๕% - ๗๙% และ ๘๐% - ๘๙% มีความสัมพันธ์เท่ากับ .๖๓๓๓ มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑ แสดงว่าการเลือกวิชาศึกษาต่อของนักเรียนสองกลุ่มนี้สัมพันธ์กันสูง และเป็นไปในทางบวก

ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔% และ ๖๕% - ๗๙% มีความสัมพันธ์เท่ากับ -.๒๘๒๘ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันต่ำ และเป็นไปในทางตรงกันข้าม

ตอนที่ ๘ ผลของการเลือกวิชาที่ศึกษาต่อของนักเรียนเมื่อจำแนกตามความแตกต่าง

ทางสถานภาพของบิดาและมารดา

ในตอนนี้จะเสนอผลการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่สถานภาพของบิดาและมารดาต่างกันออกไป เพื่อให้เห็นสะดวกในการอ่านทำความเข้าใจ จึงแบ่งการเสนอผลการวิจัยออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน
๒. บิดาและมารดาหย่าร้างกัน
๓. บิดาและมารดาแยกกันอยู่
๔. บิดาถึงแก่กรรม
๕. มารดาถึงแก่กรรม
๖. ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

๗. ทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาต่างกันทั้ง ๖ กลุ่ม ข้างบน

๘. ทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีผลการของบิดาและมารดาต่างกันทั้ง ๖ กลุ่มข้างบน

๑. บัณฑิตและงานราชการด้วยกัน

ตาราง ๑๘. แสดงอันดับของวิชา ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่บัณฑิตและมารดา
อยู่ด้วยกัน เลื่อน

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๒๗๒๗	๔.๗๓
๒	นิติศาสตร์	๒๖๘๐	๔.๕๘
๓	เกษตรศาสตร์	๒๖๖๒	๔.๕๕
๔	การศึกษาศาสตร์	๒๖๓๗	๔.๕๒
๕	เศรษฐศาสตร์	๒๕๙๖	๔.๔๔
๖	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๒๕๗๙	๔.๔๑
๗	กสิกรรมศาสตร์	๒๓๘๔	๔.๒๗
๘	วิทยาศาสตร์	๒๒๕๕	๓.๘๔
๙	บริหารธุรกิจ	๒๒๔๔	๓.๘๔
๑๐	แพทยศาสตร์	๒๑๒๙	๓.๘๑
๑๑	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๐๘๗	๓.๗๔
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๒๐๗๐	๓.๗๑
๑๓	เทคนิควิทยา	๒๐๖๔	๓.๗๑
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๐๔๓	๓.๕๖
๑๕	พยาบาล	๑๙๗๔	๓.๓๗
๑๖	ศิลปกรรม	๑๘๗๘	๓.๒๑

จากตาราง ๑๘. จะเห็นว่าวิชาที่นักเรียนที่บัณฑิตและมารดาอยู่ด้วยกันเรียนมากที่สุด
คือ รัฐศาสตร์ ซึ่งเป็นอันดับ ๑ ส่วนวิชาที่นักเรียนเลือกกรอง ๆ ลงมาเป็นอันดับ ๒ อันดับ ๓

และอันที่ ๔ นั้น ก็คือวิชา นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และการศึกษา ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้ อีกกลาง ๆ คือ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี กิตติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไปอันที่หลัง ๆ ก็คือ เทคนิก จิตวิทยากรรมศาสตร์ นิยายบาล และวิชาที่ใครรับเลือกอันสุดท้าย ก็คือ กิตติกรรม

๒. บัณฑิตและมหาวิทยาลัย

ตาราง ๒๐. แสดงอันที่ของทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนชั้นบัณฑิตและมหาวิทยาลัยเลือก

อันที่	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๒	เศรษฐศาสตร์	๑๙๕	๔.๗๖
๒	นิติศาสตร์	๑๙๕	๔.๗๖
๒	รัฐศาสตร์	๑๑๕	๔.๗๖
๔	วิทยาศาสตร์	๑๑๗	๔.๖๘
๕	เกษตรศาสตร์	๑๑๕	๔.๖๐
๖	การศึกษา	๑๑๔	๔.๕๖
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑๓	๔.๕๒
๘	แพทยศาสตร์	๑๐๑	๔.๐๔
๙	บริหารธุรกิจ	๙๖	๓.๘๔
๑๐	กิตติศาสตร์	๙๓	๓.๗๖
๑๑.๔	วิศวกรรมศาสตร์	๘๘	๓.๔๒
๑๑.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๘	๓.๕๖
๑๓	นิยายบาล	๘๓	๓.๗๖
๑๔.๕	เทคนิก	๘๒	๓.๒๘
๑๔.๕	จิตวิทยากรรมศาสตร์	๘๒	๓.๒๘
๑๖	กิตติกรรม	๘๐	๓.๒๐

ตาราง ๒๐. ทำให้เห็นว่านักเรียนนักวิชาและมารดาหาร่างกันนั้น ต้องการจะเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับ ๑ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเรียนอันดับถัดไปเป็นที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ คือวิชา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เล็งเห็นว่าเป็นอันควรมองดู ๆ ตามลำดับ คือ การศึกษา พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์ บริหารธุรกิจ และ วิศวกรรมศาสตร์ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกน้อยคือ พยาบาล เทคนิก สถาปัตยกรรมศาสตร์ และที่น้อยที่สุดคือ ศิลปการ

๓. บัณฑิตและมารดาแยกกันอยู่

ตาราง ๒๑. แสดงอันดับของทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บัณฑิตและมารดาแยกกันอยู่ เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๑๙๑	๔.๕๐
๒	รัฐศาสตร์	๑๘๓	๔.๖๙
๓	การศึกษา	๑๗๗	๔.๔๔
๔	นิติศาสตร์	๑๗๕	๔.๔๔
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๗๐	๔.๓๖
๖	เศรษฐศาสตร์	๑๖๗	๔.๒๕
๗	วิทยาศาสตร์	๑๕๘	๔.๐๕
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๑๔๘	๓.๗๙
๙	ศิลปศาสตร์	๑๔๗	๓.๗๗
๑๐	แพทยศาสตร์	๑๔๕	๓.๗๒
๑๑.๕	บริหารธุรกิจ	๑๔๔	๓.๖๙
๑๑.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๔๔	๓.๖๙
๑๓	พยาบาล	๑๔๓	๓.๖๖
๑๔	เทคนิก	๑๔๒	๓.๖๔

ตาราง ๒๑. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓๘	๓.๕๔
๑๖	ศิลปากร	๑๒๖	๓.๒๒

ตาราง ๒๑. แสดงว่านักเรียนที่มีค่าและบารค่าแยกกันอยู่นั้น มีความต้องการจะเรียนวิชาเกษตรศาสตร์มากที่สุด จึงเลือกวิชานี้เป็นอันดับ ๑ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกจะลดลงไปเป็นอันดับ ๒ อันดับ ๓ อันดับ ๔ และอันดับ ๕ ก็คือ วิชา รัฐศาสตร์ การศึกษา นิติศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้เป็นอันดับหลัง ๆ ตามลำดับ คือ พยาบาล เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ และอันดับหลังสุดก็เลือกวิชาศิลปากร วิชาที่เหลือเป็นคณว ธรณัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ บริหารธุรกิจ นักเรียนกลุ่มนี้ได้เลือกไว้เป็นอันดับกลาง ๆ

๔. บัณฑิตแก่กรรม

ตาราง ๒๒. แสดงอันดับของทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่บัณฑิแก่กรรม เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๓๒๓	๔.๗๗
๒	รัฐศาสตร์	๓๕๑	๔.๕๖
๓	เศรษฐศาสตร์	๓๕๐	๔.๕๕
๔	นิติศาสตร์	๓๔๓	๔.๕๑
๕	เกษตรศาสตร์	๓๔๐	๔.๔๖

ตาราง ๒๖. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๒	การก่อกำ	๓๓๒	๘.๓๑
๓	บริหารธุรกิจ	๓๑๔	๘.๑๔
๔	วิทยาศาสตร์	๓๐๒	๗.๕๒
๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๙๕	๓.๘๘
๑๐	แพทยศาสตร์	๒๕๘	๓.๘๗
๑๑	วิศวกรรมศาสตร์	๒๕๗	๓.๗๒
๑๒	พยาบาล	๒๔๑	๓.๖๔
๑๓.๔	เทคนิค	๒๓๕	๓.๖๒
๑๓.๕	ศิลปศาสตร์	๒๓๕	๓.๖๒
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๓๔	๓.๕๖
๑๖	ศิลปการ	๒๒๓	๒.๕๐

ตาราง ๒๖. แสดงว่านักเรียนที่มีค่าถึงเกณฑ์รวม ได้ออกเรียนวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเป็นอันดับที่ ๑ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้ได้ออกลง ๆ ลงไปเป็นอันดับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ คือ วิชาวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้ได้ออกไว้เป็นอันดับกลาง ๆ คือ การก่อกำ บริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ส่วนวิชาที่ไ้รับ ได้ออกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ พยาบาล เทคนิค ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และอันดับสุดท้ายคือ วิชาศิลปการ

๕. มารดาจึงปกครอง

ตาราง ๒๓. แสดงอันดับของทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มารดาถึงแก่กรรม ได้ออก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๑๕๒	๔.๕๐
๒	รัฐศาสตร์	๑๕๐	๔.๔๓
๓	นิติศาสตร์	๑๓๕	๔.๖๖
๔	การศึกษาศาสตร์	๑๓๔	๔.๖๖
๕.๕	เทววิทยา	๑๒๕	๔.๕๖
๕.๕	เกษตรศาสตร์	๑๒๕	๔.๕๖
๗	บริหารธุรกิจ	๑๒๔	๔.๒๕
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑๕	๔.๑๐
๙.๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑๓	๓.๕๐
๙.๕	ศิลปศาสตร์	๑๑๓	๓.๕๐
๑๑	วิทยาศาสตร์	๑๑๒	๓.๕๖
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๑๐๖	๓.๖๖
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐๔	๓.๖๖
๑๔	แพทยศาสตร์	๑๐๐	๓.๕๕
๑๕	ศิลปการ	๘๕	๓.๓๓
๑๖	พยาบาล	๗๘	๒.๖๕

ตาราง ๒๓. แสดงว่านักเรียนซึ่งมารดาถึงแก่กรรมได้ออกเรียนวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับ ๑ รองลงไปในด้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ก็คือวิชารัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ เทววิทยา และเกษตรศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับกลาง ๆ ก็คือ บริหารธุรกิจ

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พานิชัยศาสตร์และการบัญชี ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
ส่วนวิชาที่ยังเรียบเรียงไม่ได้อีกเป็นอันท้ายหลัง ๆ คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์
ศิลปากร และอันท้ายสุดค้ายกือ พยาบาล

๖. บัณฑิตและปริญญาดังแกกรรม

ตาราง ๒๔. แสดงอันคัยของ ๑๖ วิชา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มที่บัณฑิตและปริญญาดังแกกรรม ได้อีก

อันคัย	วิชา	กะแนรวม	กะแนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๓๓	๔.๑๓
๓	บริหารธุรกิจ	๓๑	๔.๓๓
๓	เกษตรศาสตร์	๓๑	๔.๓๓
๓	นิเทศศาสตร์	๓๖	๔.๓๓
๔	การศึกษาศาสตร์	๓๐	๔.๖๓
๖	ศิลปศาสตร์	๖๔	๘.๒๖
๗	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๓	๘.๒๐
๘	เทคนิก	๖๒	๘.๑๓
๘	เศรษฐศาสตร์	๖๐	๘.๐๐
๑๐	แพทยศาสตร์	๕๘	๓.๘๓
๑๑	วิทยาศาสตร์	๕๓	๓.๕๓
๑๒.๕	วิศวกรรมศาสตร์	๕๒	๓.๘๓
๑๒.๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๒	๓.๘๓
๑๔	พยาบาล	๕๑	๓.๘๐
๑๕	ศิลปากร	๕๐	๓.๓๓
๑๖	พานิชัยศาสตร์และการบัญชี	๕๕	๓.๐๐

ตาราง ๒๔. จะเห็นว่านักเรียนที่บิดาและมารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนนิเวศรัฐศาสตร์มากที่สุด วิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ตามลำดับ คือ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และการศึกษา วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ตามลำดับ คือ พยาบาล ศิลปากร ส่วนวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เป็นวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลังสุด วิชาที่เหลือได้รับเลือกเป็นอันดับกลาง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคนิก เกษตรศาสตร์ และ แพทย์ศาสตร์

๗. ผลการทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนทั้ง ๖ กลุ่มดังกล่าวแล้ว คือ กลุ่มบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน บิดาและมารดาหาร่าง บิดาและมารดาแยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม ดังรายละเอียดในการาง ๒๕.

ตาราง ๒๕. แสดงผลการทดสอบการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียน
โดยจำแนกตามสถานภาพระหว่างบิดาและมารดา

วิชา	อยู่ด้วยกัน		หาร่าง		แยกกันอยู่		บิดาถึงแก่กรรม		มารดาถึงแก่กรรม		บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. กศ.	๔.๔๒	๗๑.๔	๔.๕๖	๗๖.๕	๔.๕๔	๗๓.๐	๔.๖๒	๘๐.๐	๔.๓๑	๖๖.๐	๔.๖๗	๘๖.๐
๒. กว.	๔.๕๔	๗๕.๕	๔.๖๐	๗๕.๐	๔.๕๐	๘๔.๕	๔.๕๐	๘๔.๕	๔.๔๖	๖๙.๐	๔.๗๓	๘๖.๕
๓. ทบ.	๓.๗๑	๗๖.๕	๓.๖๕	๘.๕	๓.๖๔	๖๙.๕	๔.๔๑	๖๕.๐	๓.๖๖	๖๔.๐	๔.๑๓	๕๖.๐
๔. นศ.	๔.๕๔	๗๕.๐	๔.๗๖	๘๐.๐	๔.๕๔	๖๕.๐	๔.๖๖	๘๑.๐	๔.๖๑	๗๐.๐	๔.๗๓	๘๖.๕
๕. บช.	๓.๘๔	๘๖.๐	๓.๘๔	๘๖.๐	๓.๖๕	๓๐.๕	๔.๖๕	๖๐.๕	๔.๑๔	๕๖.๐	๔.๗๓	๘๖.๕
๖. พวช.	๔.๔๑	๖๕.๐	๔.๕๖	๗๑.๕	๔.๗๖	๖๓.๐	๓.๕๐	๔๘.๕	๔.๗๗	๕๖.๐	๓.๐๐	๓.๐
๗. พท.	๓.๘๑	๘๐.๐	๔.๐๔	๕๓.๐	๓.๗๖	๓๔.๕	๓.๕๕	๑๔.๐	๓.๘๗	๕๕	๓.๘๗	๕๕.๕

ตาราง ๔. (ต่อ)

วิชา	คะแนนรวม		ค่าเฉลี่ย		ค่าเบี่ยงเบน		ค่าเฉลี่ย		ค่าเบี่ยงเบน		ค่าเฉลี่ย		ค่าเบี่ยงเบน	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๘. พย.	๓.๓๗	๑๒.๐	๓.๓๒	๑๐.๐	๓.๒๗	๒๕.๐	๒.๖๕	๑.๐	๓.๖๕	๒๖.๔	๓.๕๐	๑๓.๐		
๙. ฐ.	๔.๗๓	๔๖.๔	๔.๗๖	๔๐.๐	๔.๖๕	๔๔.๐	๔.๕๓	๔๓.๐	๔.๕๖	๔๖.๔	๔.๑๓	๔๖.๐		
๑๐. วท.	๓.๔๔	๔๖.๐	๔.๖๕	๔๓.๐	๔.๐๔	๔๔.๐	๓.๕๖	๔๔.๐	๓.๕๖	๔๐.๐	๓.๕๓	๔๕.๐		
๑๑. วก.	๓.๗๑	๓๖.๔	๓.๕๖	๓๗.๕	๓.๗๕	๓๕.๐	๓.๖๖	๒๕.๐	๓.๗๓	๓๖.๐	๓.๕๗	๔๕.๕		
๑๒. กก.	๔.๐๑	๔๖.๐	๓.๗๖	๓๕.๔	๓.๗๗	๓๕.๐	๓.๕๐	๔๕.๕	๓.๖๖	๒๔.๐	๔.๒๗	๔๕.๐		
๑๓. กก.	๓.๖๑	๒.๐	๓.๖๐	๔.๐	๓.๖๖	๗.๐	๓.๗๗	๔.๐	๒.๕๐	๒.๐	๓.๓๓	๑๑.๐		
๑๔. กข.	๔.๔๔	๔๕.๐	๔.๗๖	๔๐.๐	๔.๖๕	๒๐.๕	๔.๕๑	๒๕.๐	๔.๕๕	๔๕.๔	๔.๐๐	๔๑.๐		
๑๕. สก.	๓.๕๖	๒๑.๔	๓.๕๕	๔.๕	๓.๕๔	๒๐.๐	๓.๖๖	๒๔.๐	๓.๕๖	๒๑.๔	๓.๕๗	๔๕.๔		
๑๖. สข.	๓.๗๕	๓๗.๐	๓.๗๔	๓๗.๕	๓.๖๕	๓๐.๔	๔.๑๐	๔๕.๐	๓.๕๕	๔๕.๐	๔.๒๐	๕๕		
	$R_1 = ๓๖๑$		$R_2 = ๓๗๖.๕$		$R_3 = ๓๕๓$		$R_4 = ๔๐๖$		$R_5 = ๓๗๕.๔$		$R_6 = ๓๕๔$			

$H = .๑๕๔$ จากตารางนี้ค่า H ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลือกวิชา
 ที่นักศึกษาชอบกับที่เรียนกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จึงไม่จำเป็นต้องไปทดสอบสมมติฐาน
 ที่ว่านักเรียนที่มีผลการเรียนของวิชาและมารดาต่างกัน น่าจะเลือกวิชาเพื่อที่ศึกษาต่อต่างกัน นั่นคือ
 อันที่จริงของการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มนี้คงกล่าว มาจากอันที่จริงของประชากรเดียวกัน

๘. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาที่กระทำของนักเรียนที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาต่างกัน

ตาราง ๒๖. การทดสอบความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพของบิดาและมารดา	อยู่ด้วยกัน	หย่าร้าง	แยกกันอยู่	บิดาถึงแก่กรรม	มารดาถึงแก่กรรม	บิดาและมารดาถึงแก่กรรม
อยู่ด้วยกัน		.๕๔๓**	.๕๑๐**	.๘๓๐**	.๘๕๖**	.๗๑๐**
หย่าร้าง			.๘๗๘**	.๖๕๓**	.๘๗๒**	.๕๓๒*
แยกกันอยู่				.๗๗๒**	.๘๐๔**	.๕๒๔*
บิดาถึงแก่กรรม					.๖๖๘**	.๘๒๗**
มารดาถึงแก่กรรม						.๕๑๓
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๒๖. มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑ อยู่ ๑๖ ค่า และที่ .๐๕ ๖ ค่า เกี่ยวกับการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาอยู่ด้วยกันกับนักเรียนที่มีบิดาและมารดาหย่าร้าง มีนัยสำคัญทางสถิติ .๕๔๓ มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑ แสดงว่านักเรียนสองกลุ่มนี้เลือกวิชาอย่างมีนัยสำคัญสูง และเป็นไปในทางบวก

การเลือกวิชาของนักเรียนที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกันกับนักเรียนที่บิดาและมารดาแยกกันอยู่ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ แสดงว่ามีควาบริบูรณ์กันสูง และเป็นไปในทางบวกเหมือนกัน

การวิเคราะห์การเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาต่างกัน บิดาวางสมัครกันสูง และเป็นไปในทางบวกทั้งสิ้น เว้นแต่กลุ่มที่มารดาถึงแก่กรรม กับกลุ่มที่บิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีค่าสหสัมพันธ์ .๔๐๗๒ ไม่มีความสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันต่ำ

ตอนที่ ๒ ผลการทดสอบการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่บิดาได้รับการศึกษาต่างกัน

ในการเสนอผลการทดสอบครั้งนี้ จะแบ่งเสนอเป็นข้อ ๆ เพื่อให้สะดวกแก่การทำควาเข้าใจดังนี้ คือ

๑. นักเรียนที่บิดาไม่สำเร็จประถมศึกษา
๒. นักเรียนที่บิดาสำเร็จประถมศึกษา
๓. นักเรียนที่บิดาสำเร็จมัธยมศึกษา
๔. นักเรียนที่บิดาสำเร็จอุดมศึกษา
๕. ทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนทั้ง ๔ กลุ่ม

ข้างบน

๖. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียน

ทั้ง ๔ กลุ่มข้างบน

๑. นักเรียนที่บิดาไม่สำเร็จชั้นประถมศึกษา

ตาราง ๒๑. แสดงอันดับของทั้ง ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่บิดาไม่สำเร็จ
ประถมศึกษา เลื่อน

อันดับ	วิชา	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๒๑๓	๘.๕๐
๒.๕	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๕๖๐	๘.๕๕
๒.๘	รัฐศาสตร์	๕๖๐	๘.๕๕
๔	วิศวกรรมศาสตร์	๕๔๔	๘.๓๕
๕	เกษตรศาสตร์	๕๔๐	๘.๓๒
๖	วิทยาศาสตร์	๕๓๙	๘.๓๑
๗	การศึกษาศาสตร์	๕๓๕	๘.๒๕
๘	นิติศาสตร์	๕๒๕	๘.๒๐
๙	แพทยศาสตร์	๕๒๐	๘.๑๖
๑๐	เทคนิควิทยา	๕.๑๔	๘.๑๑
๑๑	บริหารธุรกิจ	๔๙๘	๓.๙๘
๑๒	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๘๗	๓.๙๐
๑๓	นิเทศศาสตร์	๔๖๓	๓.๓๕
๑๔	สังคมศาสตร์และการบริหาร	๔๑๑	๓.๒๕
๑๕	พยาบาล	๓๘๕	๓.๑๑
๑๖	ศิลปกรรม	๓๕๑	๒.๗๓

ตาราง ๒๒. จะเห็นว่านักเรียนที่บิดาไม่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ได้ออกวิชาเกษตรศาสตร์
เป็นอันดับ ๑ รองลงมาได้ออกเท่ากันสองวิชา คือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี กับ รัฐศาสตร์

และจัดไปตามลำดับ คือ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เฝ้าถือเป็นอันดับหลัง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาลและอันดับหลังสุดคือ กิจการ วิชาที่ได้รับเลือกอยู่อันดับกลางได้แก่ การศึกษา นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ และเทคนิก เป็นต้น

๒. นักเรียนที่ศึกษาสำเร็จประถมศึกษา

ตาราง ๒. แสดงอันดับของทั้ง ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่ศึกษาสำเร็จประถมศึกษา เฝ้าเลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๑๔๔	๔.๗๕
๒	การศึกษา	๑๑๑๒	๔.๖๔
๓	นิติศาสตร์	๑๑๐๖	๔.๖๓
๔	เกษตรศาสตร์	๑๑๐๐	๔.๖๐
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๐๗๒	๔.๔๕
๖	ภาษาอังกฤษและการบัญชี	๙๖๙	๔.๐๕
๗	ศิลปศาสตร์	๙๓๓	๓.๙๐
๘	บริหารธุรกิจ	๙๒๓	๓.๘๖
๙	วิทยาศาสตร์	๙๑๔	๓.๘๒
๑๐	เทคนิก	๙๐๕	๓.๘๐
๑๑	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๙๐	๓.๗๒
๑๒	แพทยศาสตร์	๘๗๕	๓.๖๔
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๘๗๐	๓.๖๔
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๔๕	๓.๕๖
๑๕	พยาบาล	๘๑๖	๓.๔๑
๑๖	กิจการ	๗๓๑	๓.๐๖

ตาราง ๒๔. แสดงว่านักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความปรารถนาจะเรียน
 วิชารัฐศาสตร์มากที่สุด จึงเลือกเอาไว้เป็นอันดับที่ ๑ รองลงมาเป็นอันดับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔
 และที่ ๕ ตามลำดับ คือ วิชาการศึกษา นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และเกษตรศาสตร์
 วิชาที่ใฝ่เรียนเลือกไว้เป็นอันดับกลาง ๆ คือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ศิลปศาสตร์ บริหารธุรกิจ
 วิทยาศาสตร์ และเทคนิก ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้อันดับหลัง ๆ คือ วิวิศวกรรมศาสตร์
 สถาปัตยกรรมศาสตร์ และพยาบาล วิชาสุดท้ายคือ ศิลปการ

๓. นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตาราง ๒๕. แสดงอันดับของวิชา ๑๒ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๕๑	๔.๗๖
๒	นิติศาสตร์	๑๓๐๕	๔.๖๔
๓	เกษตรศาสตร์	๑๒๔๓	๔.๔๖
๔	เกษตรศาสตร์	๑๒๓๑	๔.๔๓
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๒๐๒	๔.๕๓
๖	การศึกษา	๑๕๘๒	๔.๓๐
๗	ศิลปศาสตร์	๑๕๑๒	๔.๑๑
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๔๕๒	๓.๙๕
๙	บริหารธุรกิจ	๑๔๔๕	๓.๘๒
๑๐	วิทยาศาสตร์	๑๓๙๘	๓.๘๐
๑๑	แพทยศาสตร์	๑๓๗๓	๓.๗๓
๑๒	เทคนิก	๑๓๐๓	๓.๖๔
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓๐๑	๓.๕๓

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๒๙๐	๓.๕๑
๑๕	พยาบาล	๑๒๗๑	๓.๔๕
๑๖	ศิลปะการ	๑๒๐๕	๓.๓๖

ตาราง ๒๙. แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ปีการศึกษาเร็วชั้นมัธยมศึกษา มีความสนใจใน วิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด จึงได้เลือกเรียนเป็นอันดับที่ ๑ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกรองลงมาเป็น อันดับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ตามลำดับ คือ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้อย่างกลาง ๆ คือ การกีฬา ศิลปะการ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บริหารธุรกิจและวิทยาศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และ วิชาสุดท้ายคือ ศิลปะการ

๔. นักเรียนที่ปีการศึกษาเร็วอุดมศึกษา

ตาราง ๓๐. แสดงอันดับของวิชา ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่ปีการศึกษาเร็ว อุดมศึกษา เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	นิติศาสตร์	๔๘๓	๔.๕๒
๒	รัฐศาสตร์	๔๘๑	๔.๓๖
๓	เกษตรศาสตร์	๓๗๓	๔.๖๖

ตาราง ๓๐. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๘	จิตวิทยา	๗๒	๔.๕๓
๙	พหุวิทยาการและการปฏิบัติ	๙๖	๔.๑๑
๑๐	การกีฬา	๙๕	๔.๐๘
๑๑	เกษตรศาสตร์	๙๕	๔.๐๘
๑๒	บริหารธุรกิจ	๙๔	๓.๙๕
๑๓	เภสัชศาสตร์	๙๔	๓.๙๒
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๙๓	๓.๘๗
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๙๒	๓.๘๔
๑๖	ศิลปกรรม	๙๑	๓.๗๘
๑๗	วิทยาศาสตร์	๙๐	๓.๗๕
๑๘	เทคนิค	๙๐	๓.๗๕
๑๙	พยาบาล	๘๗	๓.๖๔
๒๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๗	๓.๖๔

ตาราง ๓๐. จะเห็นว่านักเรียนที่มียกสำเร็จคุณศึกษา ได้ออกเรียนวิชานิติศาสตร์มากที่สุด วิชาที่ได้รับเลือกครองลงมาตามลำดับ คือ รัฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ จิตวิทยา และพหุวิทยาการและการปฏิบัติ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ เทคนิค พยาบาล และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

๕. ทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่ศึกษาในระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง พ ๓๑. แสดงความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนที่ศึกษาในระดับการศึกษาต่างกัน

วิชา	วิชาไม่จบประถมศึกษา		วิชาจบประถมศึกษา		วิชาจบมัธยมศึกษา		วิชาจบอุดมศึกษา	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. กค.	๔.๒๕	๔๓.๐	๔.๖๕	๕๘.๐	๔.๓๐	๔๔.๐	๔.๐๘	๓๖.๕
๒. กข.	๔.๕๐	๒๓.๐	๔.๖๐	๕๕.๐	๔.๕๖	๕๐.๐	๔.๐๘	๓๖.๕
๓. ทบ.	๔.๑๑	๓๕.๐	๓.๘๐	๒๒.๕	๓.๕๔	๑๓.๔	๓.๕๘	๑๖.๐
๔. นิติ.	๔.๒๐	๔๒.๐	๔.๖๓	๕๖.๐	๔.๖๔	๕.๗๐	๔.๕๒	๖๔.๐
๕. ปก.	๓.๕๘	๓๔.๐	๓.๘๖	๒๗.๐	๓.๘๒	๒๔.๔	๓.๕๔	๓๒.๕
๖. พคย.	๔.๔๘	๕๑.๕	๔.๐๕	๓๕.๐	๔.๓๕	๔๗.๕	๔.๑๑	๓๕.๐
๗. พท.	๔.๑๖	๔๑.๐	๓.๖๘	๑๘.๕	๓.๗๓	๒๑.๐	๓.๕๒	๓๑.๐
๘. พย.	๓.๑๑	๓.๐	๓.๔๑	๕.๐	๓.๔๕	๑๐.๐	๓.๓๔	๕.๕
๙. วิศวกรรม.	๔.๔๘	๕๑.๕	๔.๗๕	๖๒.๐	๔.๗๖	๖๐.๕	๔.๗๖	๖๐.๕
๑๐. วท.	๔.๓๑	๔๕.๐	๓.๘๒	๒๔.๕	๓.๘๐	๒๒.๔	๓.๕๗	๔๕.๐
๑๑. วศ.	๔.๓๔	๔๗.๕	๓.๖๔	๑๗.๐	๓.๕๔	๑๓.๔	๓.๔๔	๒๖.๐
๑๒. วน.	๓.๓๘	๘.๐	๓.๕๐	๒๕.๕	๔.๑๑	๓๕.๐	๔.๕๓	๕๔.๐
๑๓. วน.	๒.๗๓	๖.๐	๓.๐๖	๑.๐	๓.๓๖	๗.๐	๓.๖๘	๑๘.๕
๑๔. วน.	๔.๓๖	๕๖.๐	๔.๔๕	๕๓.๐	๔.๔๓	๔๕.๐	๔.๖๖	๕๕.๐
๑๕. วน.	๓.๕๐	๒๕.๕	๓.๕๖	๑๑.๐	๓.๕๑	๑๖.๐	๓.๓๘	๕.๕
๑๖. วน.	๓.๒๕	๔.๐	๓.๗๒	๒๐.๐	๓.๕๕	๓๖.๔	๓.๘๗	๒๕.๐
	$R_1 = ๕๔๕.๐$		$R_2 = ๕๐๐.๐$		$R_3 = ๕๐๓.๕$		$R_4 = ๕๒๗.๕$	

H = .๒๕๓๐

ตาราง ๓๑. ค่า H เท่ากับ .๕๓๐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลือก
วิชาที่เรียนต่อของนักเรียนที่มีความรู้การศึกษากัน ไม่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้
จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่มีความรู้การศึกษากัน น่าจะเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อ
ต่างกัน นั่นคือข้อสมมุติของการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มนี้มาจากอคติหรือของประชากรเดียวกัน

๖. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาของ
บิดาต่างกัน

ผลการวิจัยว่าการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีความรู้การศึกษากัน
มีความสัมพันธ์กับใจจริงใด ได้แสดงไว้ในตาราง ๓๒.

ตาราง ๓๒. แสดงความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนซึ่งบิดาได้รับการศึกษา
ต่างกัน

การศึกษาของบิดา	ไม่จบประถมศึกษา	จบประถมศึกษา	จบมัธยมศึกษา	จบอุดมศึกษา
ไม่จบประถมศึกษา		.๖๖๘**	.๖๖๖*	.๘๘๓*
จบประถมศึกษา			.๙๘๓**	.๘๙๑**
จบมัธยมศึกษา				.๘๙๖*
จบอุดมศึกษา				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๒. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ๕ ค่า และที่ระดับ .๐๕ ๑ ค่า

กว่า เติบโตขึ้นในการเลือกวิชาระหว่างนักเรียนกลุ่มที่บิคาไม่สำเร็จประถมศึกษา กับกลุ่มที่บิคาสำเร็จประถมศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์ .๖๖๘ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่บิคาไม่สำเร็จประถมศึกษากับกลุ่มอื่น ๆ ก็คือ บิคาสำเร็จมัธยมศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๖๖๒ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ บิคาสำเร็จอุดมศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์ .๔๔๓ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ จากค่าสหสัมพันธ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่บิคาไม่สำเร็จประถมศึกษา กับกลุ่มอื่น ๆ ก็คือ บิคาจบประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กันสูงมาก และเป็นไปได้ในทางบวก นั่นก็หมายความว่านักเรียนกลุ่มที่บิคาไม่สำเร็จประถมศึกษาเลือกวิชาอะไร นักเรียนกลุ่มอื่นก็เลือกวิชานั้นด้วย

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่บิคาสำเร็จประถมศึกษา กับบิคาสำเร็จมัธยมศึกษา เท่ากับ .๔๔๓ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ และกับกลุ่มที่บิคาสำเร็จอุดมศึกษา เท่ากับ .๔๕๐ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ เช่นกัน แสดงว่าความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาระหว่างสามกลุ่มดังกล่าวสูงมาก และเป็นไปได้ในทางบวกเหมือนกัน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มสุดท้ายคือ กลุ่มที่บิคาสำเร็จมัธยมศึกษา กับบิคาสำเร็จอุดมศึกษา ค่าสหสัมพันธ์ .๔๔๖ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ แสดงว่าการเลือกวิชาของทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันสูงมาก และเป็นไปได้ในทางบวกเช่นเดียวกับกลุ่มที่กล่าวแล้วข้างต้น

ตอนที่ ๗ ผลการทดสอบการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มหาวิทยาลัยได้รับการศึกษาแตกต่างกัน

การเสนอผลการทดสอบการเลือกวิชาของนักเรียนโดยจำแนกตามความแตกต่างทางการศึกษาของมารดานั้น ได้แบ่งเสนอเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. นักเรียนกลุ่มที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา
๒. นักเรียนกลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา
๓. นักเรียนกลุ่มที่มารดาสำเร็จมัธยมศึกษา
๔. นักเรียนกลุ่มที่มารดาสำเร็จอุดมศึกษา
๕. ทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง ๔ กลุ่ม ข้างบน

๖. หาดความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียน
ทั้ง ๔ กลุ่มทางบน

๑. นักเรียนกลุ่มที่ทางการไม่สำเร็จประถมศึกษา

ตาราง ๓๓. แสดงอันดับของวิชา ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่ทางการไม่สำเร็จ
ชั้นประถมศึกษา เลือก

อ.พ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๘๘๓	๕.๗๒
๒	รัฐศาสตร์	๘๖๕	๕.๖๓
๓	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๘๕๕	๕.๕๒
๔	เกษตรศาสตร์	๘๓๓	๕.๕๕
๕	นิติศาสตร์	๘๓๐	๕.๔๓
๖	การศึกษาศาสตร์	๘๑๔	๕.๓๘
๗	วิศวกรรมศาสตร์	๗๗๐	๕.๑๒
๘	เทคนิก	๗๒๒	๔.๕๕
๙	วิทยาศาสตร์	๗๕๖	๔.๐๔
๑๐	บริหารธุรกิจ	๗๔๓	๓.๙๗
๑๑	เกษตรศาสตร์	๗๓๓	๓.๙๒
๑๒	สถาปัตยกรรม	๗๑๕	๓.๘๓
๑๓	ศิลปศาสตร์	๖๗๓	๓.๖๐
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๔๐	๓.๔๘
๑๕	พยาบาล	๕๕๕	๓.๐๔
๑๖	ศิลปการ	๕๔๒	๒.๙๐

ตาราง ๓๓. จะเห็นว่านักเรียนที่มารดาไม่สำเร็จชั้นประถมศึกษา เลือกรวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับที่ ๑ รองลงมาตามลำดับเป็นอันดับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ คือ ศึกษารัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือก อันดับที่หกกลาง ๆ คือ การศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร ซึ่งได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

๒. นักเรียนกลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา

ตาราง ๓๔. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา เลือกร

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	นิติศาสตร์	๘๒๓	๔.๗๓
๒	รัฐศาสตร์	๘๐๖	๔.๗๓
๓	เกษตรศาสตร์	๗๗๘๔	๔.๖๗
๔	เศรษฐศาสตร์	๖๖๕๔	๔.๔๓
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖๖๖๖	๔.๓๕
๖	การศึกษา	๖๖๖๓	๔.๒๕
๗	วิทยาศาสตร์	๖๔๘๔	๓.๘๕
๘	บริหารธุรกิจ	๖๔๘๓	๓.๘๔
๙	ศิลปศาสตร์	๖๔๘๐	๓.๘๓
๑๐	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๔๔๘	๓.๘๖
๑๑	แพทยศาสตร์	๖๔๔๖	๓.๘๗
๑๒	เทคโนโลยี	๖๔๓๖	๓.๘๖

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๔๙๗	๓.๗๑
๑๔	พยาบาล	๑๓๘๘	๓.๕๓
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓๑๔	๓.๔๔
๑๖	กีฬาการ	๑๑๘๑	๓.๐๘

ตาราง ๓๔. แสดงว่านักเรียนที่สำเร็จประถมศึกษา เลือกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มากเป็นอันดับ ๑ วิชาที่ใ้ได้รับเลือกรองลงมาเป็นอันดับ ๒ อันดับ ๓ อันดับ ๔ และอันดับ ๕ คือ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับกลาง ๆ คือ การศึกษา วิทยาศาสตร์ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ตามลำดับ คือ วิศวกรรมศาสตร์ พยาบาล สถาปัตยกรรมศาสตร์ และกีฬาการ เป็นวิชาที่ใ้ได้รับเลือกอันดับหลังสุด

๓. นักเรียนกลุ่มที่สำเร็จมัธยมศึกษา

ตาราง ๓๕. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่สำเร็จมัธยมศึกษา เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	วิทยาศาสตร์	๕๐๕	๔.๘๔
๒	นิติศาสตร์	๔๙๒	๔.๗๗
๓	การกีฬา	๔๗๖	๔.๖๘

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๔	เศรษฐศาสตร์	๘๓๕	๔.๔๓
๕	ศิลปศาสตร์	๘๒๙	๔.๔๓
๖	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	๘๒๐	๔.๓๕
๗	เกษตรศาสตร์	๗๘๔	๔.๒๖
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗๕๒	๓.๙๓
๙	บริหารธุรกิจ	๗๑๒	๓.๘๑
๑๐	วิทยาศาสตร์	๖๘๘	๓.๖๘
๑๑	แพทยศาสตร์	๖๘๑	๓.๖๔
๑๒	ศิลปการ	๖๗๑	๓.๖๔
๑๓.๔	พยาบาล	๖๔๗	๓.๔๖
๑๓.๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๔๗	๓.๔๖
๑๔	เทคนิก	๖๒๘	๓.๓๖
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๖๐๘	๓.๒๕

ตาราง ๓๖. ปรากฏว่านักเรียนที่มารถสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา เลื่อนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับ ๑ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเรียนรองลงมาคือ นิติศาสตร์ การศึกษา เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกเป็นอันดับ ๒ อันดับ ๓ อันดับ ๔ และอันดับ ๕ ตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับกลาง ๆ คือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เกษตรศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บริหารธุรกิจ และวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ตามลำดับ คือ พยาบาล สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิก และอันดับสุดท้ายคือ วิศวกรรมศาสตร์

๔. นักเรียนกลุ่มที่ปารกาสำเร็จอุดมศึกษา

ตาราง ๓๖. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชา ที่นักเรียนในกลุ่มที่ปารกาสำเร็จอุดมศึกษา เลือก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	แพทยศาสตร์	๖๕	๔.๖๔
๒	รัฐศาสตร์	๖๐	๔.๓๖
๓	ศิลปศาสตร์	๖๐	๔.๒๕
๔	การศึกษา	๕๖	๔.๒๑
๕	วิทยาศาสตร์	๕๔	๔.๑๔
๖	นาฏยศาสตร์และการบัญชี	๕๔	๔.๑๔
๖	เศรษฐศาสตร์	๕๔	๔.๑๔
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๕๖	๔.๐๐
๙	เกษตรศาสตร์	๕๔	๓.๙๔
๑๐.๔	ศิลปการ	๕๓	๓.๙๔
๑๐.๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๓	๓.๙๔
๑๒	นิติศาสตร์	๕๒	๓.๙๓
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๐	๓.๘๙
๑๔.๔	เทคนิก	๔๔	๓.๔๓
๑๔.๕	บริหารธุรกิจ	๔๔	๓.๔๓
๑๖	พยาบาล	๔๓	๓.๓๙

ตาราง ๓๖. แสดงว่านักเรียนที่ปารกาสำเร็จอุดมศึกษา เลือกวิชาแพทยศาสตร์เป็นอันดับ ๑ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้เป็นอันดับกลาง ๆ ก็คือ ภาษาอังกฤษและการบัญชี เศรษฐศาสตร์
 วิศวกรรมศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ส่วนวิชาที่ใ้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ก็คือ สังคมสงเคราะห์
 ศาสตร์ เลกนิค บริหารธุรกิจ และพยาบาล เป็นวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับสุดท้าย

๕. ทดสอบหาความแตกต่างในการ เลือกวิชา เพื่อศึกษาต่อของนักเรียนแบ่งมารดาได้รับการศึกษาต่างกัน

ตาราง ๗. แสดงความแตกต่างในการ เลือกวิชาของนักเรียนที่มารดาได้รับการศึกษา
 ต่างกัน

วิชา	มารดา ไม่จบประถมศึกษา		มารดา จบประถมศึกษา		มารดา จบมัธยมศึกษา		มารดา จบอุดมศึกษา	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. กค.	๔.๔๔	๔๔.๕	๔.๒๔	๕๒.๐	๔.๖๔	๔๔.๐	๔.๒๑	๔๐.๐
๒. กษ.	๔.๗๒	๒๐.๐	๔.๖๗	๕๔.๐	๔.๒๒	๔๑.๐	๔.๕๗	๕๔.๐
๓. พน.	๔.๐๔	๓๔.๕	๓.๗๖	๒๑.๐	๓.๗๖	๒.๐	๓.๔๓	๔.๔
๔. นท.	๔.๔๔	๕๑.๐	๔.๗๗	๒๒.๐	๔.๗๗	๒๒.๕	๔.๔๓	๔๔.๐
๕. บธ.	๓.๔๗	๓๑.๕	๓.๔๔	๒๔.๐	๓.๔๑	๒๕.๕	๓.๔๓	๔.๕
๖. พทป.	๔.๕๒	๕๔.๐	๔.๓๕	๔๔.๕	๔.๓๕	๑๗.๐	๔.๑๔	๓๔.๐
๗. พ.ท.	๓.๔๒	๓๐.๐	๓.๗๗	๒๒.๐	๓.๖๔	๑๔.๐	๔.๖๔	๕๗.๐
๘. พย.	๓.๐๔	๒.๐	๓.๕๓	๑๔.๐	๓.๔๖	๑๑.๕	๓.๑๗	๓.๐
๙. วิศวกรรม	๔.๖๓	๕๖.๐	๔.๗๓	๒๑.๐	๔.๔๔	๒๔.๐	๔.๗๖	๕๖.๐
๑๐. วท.	๔.๐๔	๓๔.๕	๓.๔๔	๒๔.๐	๓.๖๔	๑๔.๐	๔.๑๔	๓๔.๐
๑๑. วค.	๔.๑๒	๓๖.๐	๓.๗๑	๒๐.๐	๓.๒๕	๕.๐	๔.๐๐	๓๓.๐
๑๒. กค.	๓.๖๐	๑๗.๐	๓.๔๗	๒๗.๐	๔.๔๓	๔๔.๐	๔.๒๕	๔๓.๐
๑๓. กษ.	๒.๔๐	๑.๐	๓.๔๔	๔.๐	๓.๕๔	๑๖.๐	๓.๗๔	๒๓.๕

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

วิชา	มารการ ไม่จบประถมศึกษา		มารการ จบประถมศึกษา		มารการ จบมัธยมศึกษา		มารการ จบอุดมศึกษา	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑๔. กบ.	๔.๔๕	๕๒.๐	๔.๔๓	๔๕.๐	๔.๔๓	๕๓.๖	๔.๑๔	๓๘.๐
๑๕. สด.	๓.๓๘	๓.๐	๓.๔๔	๑๐.๐	๓.๔๖	๑๑.๕	๓.๓๔	๒๓.๕
๑๖. ง.	๓.๔๘	๑๓.๐	๓.๔๑	๒๕.๐	๓.๔๓	๓๖.๕	๓.๕๓	๑๕.๐
รวม	$R_1 = ๕๒๔.๐$		$R_2 = ๕๗๗.๕$		$R_3 = ๕๙๕.๔$		$R_4 = ๕๑๕.๐$	

$$H = .๐๐๔๒$$

ตาราง ๓๗. ถ้า $H = .๐๐๔๒$ ไม่นับว่าขัดแย้งสถิติ แสดงว่าการเลือกวิชาของนักเรียนที่บรรดาได้รับการศึกษาต่างกันไม่มีความแตกต่างกับ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า การศึกษาของมารการต่างกัน น่าจะทำให้นักเรียนเลือกวิชาต่างกัน นั่นคือถ้าสมมุติของการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มนี้มาจากอันตัมที่ของประชากรเดียวกัน

๖. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาศึกษาต่อระหว่างกลุ่มนักเรียนที่การศึกษามารดาต่างกัน

ตาราง ๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มารดาได้รับการศึกษาต่างกัน

การศึกษามารดา	ไม่จบประถมศึกษา	จบประถมศึกษา	จบมัธยมศึกษา	จบอุดมศึกษา
ไม่จบประถมศึกษา		.๘๘๔๐**	.๕๘๓๒	.๕๖๘๔*
จบประถมศึกษา			.๘๖๐๘	.๖๒๘๘*
จบมัธยมศึกษา				.๖๐๐๘*
จบอุดมศึกษา				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

จากตาราง ๗. ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ อยู่ ๓ ค่า และที่ .๐๑ ๓ ค่า

การเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนในกลุ่มที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษาและกลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์ .๘๘๔๐ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑ การเลือกวิชาของสองกลุ่มนี้สัมพันธ์กันสูงมาก และเป็นไปในทางตรงกัน กล่าวคือกลุ่มที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา เลือกวิชาอะไร กลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษาก็เลือกวิชานั้นด้วย

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา กับมารดาสำเร็จมัธยมศึกษา และมารดาสำเร็จอุดมศึกษา ค่าสหสัมพันธ์ .๕๘๓๒ และ .๕๖๘๔ ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ แสดงว่าการเลือกวิชาของนักเรียนที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา กับกลุ่มที่

มารดาสำเร็จมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กันปานกลางและเป็ไปไปในทางบวกเช่นกัน

การสำพันธ์ระหว่าง การเลือกของนักเรียนที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา กับมารดาสำเร็จมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เท่ากับ .๘๖๐๙ และ .๖๒๘๘ ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาที่สูง และเป็นไปในทางบวกเช่นกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สุดท้ายคือกลุ่มนักเรียนที่มารดาสำเร็จมัธยมศึกษา กับกลุ่มที่มารดาสำเร็จอุดมศึกษา ในการสหสัมพันธ์ .๖๐๐๙ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ แสดงว่าการเลือกวิชาของสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันปานกลาง และเป็นไปในทางบวกเช่นกัน

ตอนที่ ๘ เปรียบเทียบผลของการเลือกวิชาเอกที่ภพของนักเรียนตามความแตกต่างทางการศึกษาของบิดาและมารดา

ในตอนนี้จะเป็นการ เปรียบเทียบผลของการเลือกวิชาของนักเรียนโดยจำแนกตามความแตกต่างทางการศึกษาของทั้งบิดาและมารดา เพื่อจะให้สะดวกในการทำทวามเข้าใจ จึงแบ่งการ เสนอผลการทวาทออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. นักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาสูงกว่ามารดา
๒. นักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาเท่ากับมารดา
๓. นักเรียนกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาน้อยกว่ามารดา
๔. ความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม ข้างบน
๕. ความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มข้างกล่าว

๑. นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาได้รับการศึกษาสูงกว่ามรรคา

ตาราง ๓๕. แสดงผลการเลือกวิชาของนักเรียนในกลุ่มที่ศึกษาได้รับการศึกษาสูงกว่ามรรคา

อันดับที่	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๒๕๑	๘.๗๓
๒	นิติศาสตร์	๑๒๑๖	๘.๖๓
๓	เกษตรศาสตร์	๑๕๕๕	๘.๖๑
๔	เกษตรศาสตร์	๑๕๔๔	๘.๘๖
๕	การกีฬา	๑๕๒๕	๘.๘๖
๖	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๔๕๑	๘.๓๑
๗	ศิลปศาสตร์	๑๓๕๑	๘.๐๖
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๓๗	๓.๘๖
๙	บริหารธุรกิจ	๑๓๓๑	๓.๘๕
๑๐	วิทยาศาสตร์	๑๓๒๔	๓.๘๓
๑๑	แพทยศาสตร์	๑๓๑๓	๓.๗๕
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๑๒๖๐	๓.๖๔
๑๓	เทววิทยา	๑๒๔๘	๓.๖๑
๑๔	สาขาสังคมศาสตร์	๑๒๓๗	๓.๕๖
๑๕	ภาษาบาลี	๑๒๑๐	๓.๕๐
๑๖	ศิลปการ	๑๑๒๓	๓.๕๕

ตาราง ๓๖. แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ศึกษาได้รับการศึกษาสูงกว่ามรรคาเลือกวิชา
รัฐศาสตร์เป็นอันดับ ๑ รองลงมาเป็นอันดับ ๒ ถัดมา ๓ และอันดับ ๔ คือ นิติศาสตร์

เกษตรศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นวิชาหลัง ๆ คือ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร ซึ่งได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

๒. นักเรียนกลุ่มที่มิได้เข้ารับการศึกษาเท่าที่สมควร

ตาราง ๔๐. แสดงอันดับของวิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่มิได้เข้ารับการศึกษาเท่าที่
สมควร เลือก

อันดับที่	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๗๒๓	๔.๗๑
๒	เกษตรศาสตร์	๑๖๕๑	๔.๖๒
๓	การึกษา	๑๖๖๔	๔.๕๕
๔	นิติศาสตร์	๑๖๕๓	๔.๕๒
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖๔๕	๔.๔๑
๖	เกษตรศาสตร์	๑๖๒๔	๔.๔๕
๗	บริหารธุรกิจ	๑๔๔๓	๓.๕๔
๘	วิทยาศาสตร์	๑๔๒๐	๓.๔๘
๙	ศิลปศาสตร์	๑๔๑๘	๓.๔๗
๑๐	เทคนิก	๑๔๐๐	๓.๔๓
๑๑	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓๘๑	๓.๓๗
๑๒	แพทยศาสตร์	๑๓๗๑	๓.๓๕
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๔๕	๓.๖๔
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓๑๔	๓.๕๕
๑๕	พยาบาล	๑๑๗๔	๓.๖๐
๑๖	ศิลปากร	๑๑๔๓	๓.๑๒

ตาราง ๔๐. จะเห็นว่านักเรียนที่ศึกษาได้รับการศึกษาเท่ากับมารดาเลือกวิชารัฐศาสตร์ เป็นอันดับ ๑ รองลงมาตามลำดับ คือ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และนิติศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้เป็นอันดับหลัง ๆ คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาสุดท้าย คือ ศิลปากร

๓. นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาได้รับการศึกษาน้อยกว่ามารดา

ตาราง ๔๑. แสดงอันดับที่ของวิชาที่นักเรียนในกลุ่มที่ศึกษาได้รับการศึกษาต่ำกว่ามารดา เลือก

อันดับที่	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	เกษตรศาสตร์	๒๗๑	๔.๒๓
๒	การศึกษา	๒๗๐	๔.๒๒
๓	นิติศาสตร์	๒๕๔	๔.๔๕
๔	เกษตรศาสตร์	๒๔๘	๔.๒๘
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๔๔	๔.๒๖
๖	รัฐศาสตร์	๒๔๓	๔.๑๙
๗	วิทยาศาสตร์	๒๔๒	๔.๑๗
๘	แพทยศาสตร์	๒๓๗	๔.๐๙
๙	ศิลปากร	๒๓๑	๓.๙๘
๑๐	พยาบาล	๒๒๓	๓.๘๔
๑๑.๕	เทคนิก	๒๑๔	๓.๖๙
๑๑.๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๑๔	๓.๖๙
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๒๑๐	๓.๖๒
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๐๓	๓.๕๐
๑๕	บริหารธุรกิจ	๒๐๒	๓.๔๘
๑๖	ศิลปากร	๑๘๑	๓.๑๒

ตาราง ๔๑. แสดงว่านักเรียนที่มีค่าได้รับการศึกษาต่ำกว่าความฉลาดวิชาเกษตรศาสตร์
เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นอันดับสอง อันดับสาม อันดับสี่ และอันดับห้า คือ การศึกษา
นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ วิชาที่ได้รับการเลือกไว้
ในอันดับกลาง ๆ คือ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ส่วนวิชาที่
นักเรียนกลุ่มนี้ได้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์
บริหารธุรกิจ และอันดับท้ายสุดคือ กีฬา

๔. ทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีค่าและมารดาได้รับการศึกษา
ในระดับต่างกัน

ตาราง ๔๒. แสดงความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีค่าและมารดา
ได้รับการศึกษาต่างกัน

วิชา	การศึกษา บิดาสูงความฉลาด		การศึกษา บิดาเท่าเทียมฉลาด		การศึกษา บิดาเฉลยความฉลาด	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๔.๔๒	๓๕.๐	๔.๕๔	๔๒.๐	๔.๖๖	๔๔.๐
๒. เกษตรศาสตร์	๔.๕๑	๓๕.๕	๔.๖๒	๔๓.๐	๔.๖๓	๔๕.๕
๓. เทคนิก	๓.๖๑	๑๐.๐	๓.๘๓	๑๕.๕	๓.๖๔	๑๔.๐
๔. นิติศาสตร์	๔.๖๓	๔๕.๕	๔.๘๒	๔๑.๐	๔.๔๔	๓๖.๕
๕. บริหารธุรกิจ	๓.๘๕	๒๖.๐	๓.๕๔	๒๖.๐	๓.๔๔	๕.๐
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๓๑	๓๔.๐	๔.๕๑	๓๕.๕	๔.๒๖	๓๒.๐
๗. แพทยศาสตร์	๓.๗๕	๑๘.๐	๓.๗๕	๑๖.๐	๔.๐๕	๒๕.๐
๘. พยาบาล	๓.๕๐	๖.๕	๓.๒๑	๓.๐	๓.๔๔	๒๑.๐
๙. รัฐศาสตร์	๔.๗๗	๔๘.๐	๔.๗๑	๔๗.๐	๔.๑๕	๓๑.๐

ตาราง ๘๖. (ต่อ)

วิชา	การทบทวน		การทบทวน		การทบทวน	
	ปัญหาความยาก		ปัญหาความง่าย		ปัญหามัธยัสถ์	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑๐. วิทยาศาสตร์	๓.๘๓	๑๔.๕	๓.๘๘	๒๕.๐	๔.๑๓	๓๐.๐
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓.๖๔	๑๒.๐	๓.๗๓	๑๗.๐	๓.๖๒	๑๑.๐
๑๒. ศิลปศาสตร์	๔.๐๖	๒๕.๐	๓.๘๗	๒๔.๐	๓.๕๘	๒๗.๐
๑๓. กีฬา	๓.๒๕	๕.๐	๓.๑๒	๑.๕	๓.๑๒	๑.๕
๑๔. เกษตรศาสตร์	๔.๕๖	๓๕.๐	๔.๕๖	๓๖.๕	๔.๒๕	๓๓.๐
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๗๖	๘.๐	๓.๕๕	๕.๐	๓.๕๐	๖.๕
๑๖. สังคมศาสตร์	๓.๘๖	๒๓.๐	๓.๖๕	๑๔.๐	๓.๖๕	๑๘.๐
รวม	๓๕๑.๐		๔๐๔		๓๕๑.๐	

$$H = .๔๘๕$$

ตาราง ๘๖. ถ้า $H = .๔๘๕$ ไม่มีความสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่เข้าคณะวนศาสตร์มีการเลือกวิชาต่างกันไม่แตกต่างกัน นั่นคืออันที่จริงของการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มนี้มาจากอันที่จริงของประชากรเดียวกัน

๕. ทดสอบหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนที่บิดาและมารดาได้รับการศึกษาต่างกัน

ตาราง ๔๓. แสดงค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างนักเรียน
กลุ่มที่บิดาและมารดาได้รับการศึกษาต่างกัน

การศึกษาระดับบิดาและมารดา	บิดาสูงกว่ามารดา	บิดาเท่ากับมารดา	บิดาต่ำกว่ามารดา
บิดาสูงกว่ามารดา		.๕๘๘**	.๗๕๖๒
บิดาเท่ากับมารดา			.๗๘๕๕
บิดาต่ำกว่ามารดา			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตาราง ๔๓. ค่าสหสัมพันธ์ทุกค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ แสดงว่านักเรียนทั้งสามกลุ่ม
คือ กลุ่มที่บิดามีการศึกษาระดับสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และบิดามีการศึกษาน้อย
กว่ามารดา เลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อ สัมพันธ์กันอย่างมาก และเป็นไปในทางบวก

ข้อ ๕. ทดสอบการเลือกวิชาเพื่อศึกษาของนักเรียนที่แต่งงานแล้วอยู่ในภูมิภาค
ที่ต่างกัน

แนวทางในการเสนอผลการทดสอบ เพื่อให้สะดวกแก่การทำความเข้าใจ ดังนี้

๑. นักเรียนที่แต่งงานแล้วอยู่ในเขตเทศบาล
๒. นักเรียนที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล
๓. นักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล
๔. ทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนระหว่างสามกลุ่มข้างบน
๕. หาความสัมพันธ์ในการเลือกรั้วระหว่างนักเรียนทั้งสามกลุ่มข้างกล่าว

๑. นักเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาล

ตาราง ๔๔. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตเทศบาล ได้ออก

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	วิทยาศาสตร์	๑๙๓๙	๘.๖๕
๒	การศึกษาศาสตร์	๑๘๙๒	๘.๕๙
๓	เศรษฐศาสตร์	๑๘๖๗	๘.๕๘
๔	นิติศาสตร์	๑๘๕๐	๘.๕๔
๕	เกษตรศาสตร์	๑๘๔๖	๘.๕๓
๖	วิทยาศาสตร์และการบริหาร	๑๘๔๕	๘.๕๒
๗	ศิลปศาสตร์	๑๗๘๖	๘.๑๙
๘	บริหารธุรกิจ	๑๖๐๘	๓.๘๗
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๖๐๕	๓.๘๕
๑๐	วิทยาศาสตร์	๑๕๗๙	๓.๗๙
๑๑	เกษตรศาสตร์	๑๕๖๓	๓.๗๗
๑๒	เทคนิก	๑๕๕๕	๓.๕๙
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๕๕๔	๓.๕๘
๑๔	วิศวกรรมศาสตร์	๑๕๔๑	๓.๕๕
๑๕	พยาบาล	๑๕๓๓	๓.๕๓
๑๖	ศิลปกรรม	๑๓๕๕	๓.๓๘

ตาราง ๔๕. แสดงว่านักเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาล ได้ออกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับ ๑ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้ได้ตรวจสอบมาตามลำดับคือ การศึกษาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอยู่อันดับหลัง ๆ ตามลำดับ คือสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์ พยาบาล และวิชาสุดท้ายก่อน กิจการ

๒. นักเรียนที่จบไปเขตสุราษฎร์ธานี

ตาราง ๔๙. แสดงอันดับของ ๑๖ วิชา ที่นักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุราษฎร์ธานี ได้

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑.๘	เกษตรศาสตร์	๕๕๔	๔.๗๑
๑.๘	รัฐศาสตร์	๕๕๔	๔.๗๑
๓	นิติศาสตร์	๕๕๒	๔.๖๙
๔	การศึกษาศาสตร์	๕๖๓	๔.๘๖
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕๖๑	๔.๘๕
๖	เศรษฐศาสตร์	๕๕๘	๔.๘๓
๗	บริการธุรกิจ	๕๐๕	๔.๐๑
๘	วิทยาศาสตร์	๔๙๒	๓.๙๐
๙	แพทยศาสตร์	๔๙๖	๓.๗๘
๑๐	เทคนิก	๔๖๙	๓.๗๒
๑๑	วิศวกรรมศาสตร์	๔๖๖	๓.๖๙
๑๒	ศิลปศาสตร์	๔๖๕	๓.๖๘
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๖๐	๓.๖๕
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๔๙	๓.๖๖
๑๕	พยาบาล	๔๑๔	๓.๒๙
๑๖	กิจการ	๓๖๙	๓.๑๑

ตาราง ๕๕. จะเห็นว่าวิชาที่นักเรียนสนใจอยู่ในเขตสุขภาพ เลือกเรียนมากที่สุด ก็คือ เกษตรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ รองลงมาตามลำดับคือ วิชาคณิตศาสตร์ การศึกษา และ พหุวิทยาการและการบัญชี วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ก็คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สถาบันการบวชธรรม พุทธศาสนา และวิชาที่ใ้เรียนเลือกเจ็ดอันดับถัดไปคือ ศึกษาศาสตร์ นอกจากนี้เป็นวิชาที่ใ้เรียนเลือกอันดับกลาง ๆ ก็คือ เภสัชศาสตร์ บริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ และเทคโนโลยี

๓. นักเรียนกลุ่มที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขภาพ

ตาราง ๕๖. แล่งอันดับของ ๑๖ วิชา ที่นักเรียนมีใจมุ่งหมายเลือกเขตเทศบาล และสุขภาพ เลือก

กัณฑ์	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑	วิทยาศาสตร์	๑๑๐๔	๔.๘๖
๒	เกษตรศาสตร์	๑๐๘๑	๔.๗๖
๓	การศึกษา	๑๐๐๙	๔.๔๔
๔	เกษตรศาสตร์	๙๙๕	๔.๓๘
๕	นิติศาสตร์	๙๘๕	๔.๓๔
๖	พหุวิทยาการและการบัญชี	๙๗๕	๔.๓๑
๗	วิทยาศาสตร์	๙๑๖	๔.๐๔
๘	วิทยาลัยการบวชธรรม	๙๐๔	๓.๙๘
๙	เทคโนโลยี	๘๘๘	๓.๙๑
๑๐	แพทยศาสตร์	๘๗๒	๓.๘๔
๑๑	บริหารธุรกิจ	๘๖๓	๓.๘๐
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๓๔	๓.๗๔

ตาราง ๘. (ต่อ)

อันดับ	วิชา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย
๑๓	ศิลปะศาสตร์	๘๒๙	๓.๖๕
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗๙๐	๓.๕๘
๑๕	พยาบาล	๗๒๐	๓.๑๗
๑๖	ศิลปากร	๖๕๗	๒.๘๙

ตาราง ๘. แสดงว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุราษฎร์ธานี
 ได้ออกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นวิทยาศาสตร์ อันดับสอง อันดับสาม
 และอันดับสี่ ตามลำดับ คือ เกษตรศาสตร์ การศึกษา เกษตรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
 วิชาที่ไล่เรียงลงมาเป็นอันดับหลัง ๆ คือ ศิลปะศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และ
 อันดับสุดท้ายคือศิลปากร

๘. ทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีฐานะต่างกัน

ตาราง ๘๘. ทดสอบความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีฐานะต่างกัน

วิชา	นักเรียน ในเขตเทศบาล		นักเรียน ในเขตสุขาภิบาล		นักเรียนนอกเขต เทศบาลและสุขาภิบาล	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
๑. การศึกษา	๔.๓๘	๗๕.๐	๔.๔๖	๘๒.๐	๔.๔๔	๗๙.๐
๒. เกษตรศาสตร์	๔.๔๓	๗๗.๕	๔.๗๑	๘๘.๐	๔.๗๖	๘๙.๐
๓. เทคโนโลยี	๓.๕๕	๑๒.๐	๓.๗๖	๑๗.๐	๓.๕๑	๒๖.๐
๔. นิติศาสตร์	๔.๔๔	๗๙.๕	๔.๒๐	๓๑.๐	๔.๓๘	๓๓.๐
๕. บริหารธุรกิจ	๓.๘๖	๒๔.๐	๔.๐๑	๒๕.๐	๓.๘๖	๒๑.๐
๖. วิทยาศาสตร์และการบัญชี	๔.๔๒	๗๖.๐	๔.๔๕	๒๑.๐	๔.๓๑	๓๒.๐
๗. แพทย์ศาสตร์	๓.๗๗	๑๘.๐	๓.๗๘	๑๙.๐	๓.๘๔	๒๓.๐
๘. นิยามศาสตร์	๓.๕๓	๘.๐	๓.๖๙	๓.๐	๓.๕๖	๒.๐
๙. รัฐศาสตร์	๔.๖๔	๔๔.๐	๔.๗๑	๔๕.๕	๔.๘๖	๔๘.๐
๑๐. วิทยาศาสตร์	๓.๗๘	๒๐.๐	๓.๙๐	๒๕.๐	๔.๐๔	๒๙.๐
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓.๕๖	๙.๐	๓.๗๐	๑๖.๐	๓.๕๔	๒๗.๐
๑๒. ศิลปศาสตร์	๔.๑๙	๓๐.๐	๓.๖๙	๓.๐	๔.๒๔	๑๓.๕
๑๓. ศิลปการ	๓.๓๘	๔.๐	๓.๔๑	๖.๐	๓.๘๔	๑.๐
๑๔. เกษตรศาสตร์	๔.๔๔	๔๓.๐	๔.๔๓	๗๗.๕	๔.๓๘	๓๔.๐
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๕๘	๑๑.๐	๓.๕๖	๑๐.๐	๓.๔๘	๗.๐
๑๖. สังคมศาสตร์และการศึกษา	๓.๘๕	๒๓.๐	๓.๖๔	๑๓.๕	๓.๖๔	๑๔.๐
รวม	$R_1 = ๗๕๐.๐$		$R_2 = ๗๕๐.๐$		$R_3 = ๗๕๗.๐$	

ตาราง ๔๘. ค่า H เท่ากับ .๐๓๑๖ ไม่นับสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลือกวิชาของ นักเรียนที่ขี้นบ้านเรียนอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า นักเรียนที่ขี้นบ้านเรียนอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ จะเลือกวิชาเรียนต่างกัน นี่ก็สอดคล้องกับการเลือกวิชาของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมาจากการศึกษาของประชากรเหมือนกัน

๕. ทดสอบการวางอันดับหรือการเลือกวิชาระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ขี้นบ้านเรียนอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ

ตาราง ๔๙. ทดสอบหากาสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ขี้นบ้านเรียนอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ

ภูมิภาคของนักเรียน	อยู่ในเขตเทศบาล	อยู่ในเขตสุราษฎร์	อยู่นอกเขตเทศบาลและสุราษฎร์
อยู่ในเขตเทศบาล		.๙๐๘๘**	.๙๙๖๖
อยู่ในเขตสุราษฎร์			.๙๘๘๘
อยู่นอกเขตเทศบาลและสุราษฎร์			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

จากตาราง ๔๙. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ ทั้งสามค่า แสดงว่าการเลือกวิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันสูง และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน.

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงกานิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยแบ่งพิจารณาตามความแตกต่างของหัวข้อต่อไปนี้ คือ

๑. แผนก
๒. เพศ
๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
๔. สถานภาพของครอบครัว
๕. ระยะเวลาของการศึกษาของบิดาและมารดา
๖. ภูมิควาเนา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญสังกัดโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดภาคใต้ ๑๔ จังหวัด รวม ๗๗๐ คน

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ตามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ ๒ คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ ประกอบควยวิชา ๑๒ วิชา พร้อมควยคำอธิบายถึงเนื้อหาโดยย่อ

และแบบสอบถาม Q-sort (ดูภาคผนวกประกอบ)

การวิเคราะห์หอดมุด

ในการวิเคราะห์หอดมุดได้กำหนดหาสิ่งต่อไปนี้ คือ

๑. คะแนนเฉลี่ยของแต่ละวิชาซึ่งนักเรียนได้เรียนในหน้าทักกะแมน
๒. ความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวแปรอิสระ

โดยใช้วิธีการ Kruskal-Wallis One-Way Analysis of Variance by Ranks

๓. ค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อระหว่างกลุ่มนักเรียนในแต่ละตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์หอดมุด

๑. เมื่อพิจารณาผลของการเลือกวิชาของนักเรียนทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึง เพศ แผนก และตัวแปรอิสระอื่น ๆ ปรากฏว่า นักเรียนเลือกวิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับ คือ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และเกษตรศาสตร์ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกอันดับสอง ๆ คือ เทคนิก วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร ได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

๒. เมื่อพิจารณาถึงแผนกวิชา ปรากฏว่าแผนกศิลปะเลือกวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับคือ ศิลปศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษา และเกษตรศาสตร์ วิชาที่นักเรียนแผนกนี้เลือกอันดับสอง ๆ คือ เทคนิก สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิชาที่ได้รับเลือกอันดับสุดท้ายคือ แพทยศาสตร์

๓. เมื่อแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกเรียนวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับ คือ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ และภาคเรียนศาสตร์และการบัญชี วิชาที่นักเรียนแผนกนี้เลือกเป็นอันดับสอง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร จึงได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

เมื่อทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาระหว่างนักเรียนสองแผนกนี้ ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกับ และเมื่อทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาทั้งสองแผนกนี้

ก็ปรากฏว่าความเข้มข้นเป็นไปในทางตรงกันข้าม แต่ไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เมื่อพิจารณาถึงเพศ ปรากฏว่าเพศชาย เลือกวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่อยู่อันดับหลัง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ กิจการ และพยาบาล ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

ส่วนเพศหญิง เลือกวิชาการศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ พยาบาล ศิลปศาสตร์ รัฐศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ อันดับหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และ เทคนิก ตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับสุดท้ายคือ วิศวกรรมศาสตร์

เมื่อทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาระหว่างเพศหญิง และเพศชาย ปรากฏว่าการเลือกของสองเพศนี้ไม่ต่างกัน และเมื่อทำการสหสัมพันธ์ก็พบว่า มีความสัมพันธ์กันเป็นไปในทางตรงกันข้าม แต่ไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. เมื่อคำนึงถึงความแตกต่างทางผลสัมฤทธิ์ของการศึกษา ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔% เลือกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับ คือ รัฐศาสตร์ การศึกษา เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นวิชาสุดท้าย

กลุ่มผลการเรียน ๖๕% - ๗๙% เลือกรัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เกษตรศาสตร์ นิติศาสตร์ และการศึกษา วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ เทคนิก สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และอันดับหลังสุดคือ กิจการ

กลุ่มผลการเรียนระหว่าง ๘๐% - ๘๙% เลือกวิชาแพทยศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับ คือ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ กิจการ และพยาบาล ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

เมื่อทดสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาระหว่างสามกลุ่มดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบหาสหสัมพันธ์ พบว่า ทั้งสามกลุ่มเลือกวิชาเรียนสัมพันธ์กันมาก

๕. เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างทางสถานภาพของกรวยกรวี ปรากฏว่า กลุ่มที่บีคา และมารดาอยู่ร่วมกับเครือญาติหรือเป็นอันหนึ่ง ร่องลงมาคือ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และการศึกษา ตามลำดับ และเครื่องจักร เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ ศิลปกรรม เป็นอันหนึ่งหลัง ๆ ร่องลงมาตามลำดับ

นักไป เกษตรที่บีคาและมารดาอยู่ร่วมกับเครือญาติหรือเป็นอันหนึ่ง ร่องลงมาตามลำดับคือ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ ก็คือ แพทยศาสตร์ เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปกรรม เป็นวิชา ที่ได้รับเลือกอันดับสุดท้าย

นักเรียนกลุ่มที่บีคาและมารดาแยกกันอยู่ เลือกเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง ร่องลงมาคือ รัฐศาสตร์ การศึกษา และนิติศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้อันดับหลัง ๆ คือ แพทยศาสตร์ เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปกรรม

นักเรียนที่บีคาถึงแก่กรรม เลือกเรียนพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี เป็นอันดับหนึ่ง ร่องลงมาตามลำดับคือ รัฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และนิติศาสตร์ อันดับหลัง ๆ ก็คือ เทคนิค ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปกรรม ซึ่งได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

นักเรียนกลุ่มที่มารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง ร่องลงมาคือ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษา และเทคนิคตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือก อันดับหลัง ๆ ก็คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ศิลปกรรม และ แพทยศาสตร์

นักเรียนที่บีคาและมารดาถึงแก่กรรมเลือกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง ร่องลงมาตามลำดับคือ บริหารธุรกิจ เกษตรศาสตร์ และนิติศาสตร์ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็น อันดับหลัง ๆ ก็คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ศิลปกรรม และ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง ๖ กลุ่มนี้แล้ว ผลการ ทดสอบปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบหากำหนดสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนทั้ง ๖ กลุ่ม ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันสูง และเป็นไปในทางบวก เว้นแต่กลุ่มที่บีคาและมารดาถึงแก่กรรม กับกลุ่มที่มารดาถึงแก่กรรมเลือกวิชาอย่างไม่สัมพันธ์กัน

๖. เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของนักศึกษา ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ศึกษาไม่สำเร็จ ประถมศึกษา เลือกวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ วิทกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มนี้เลือกวิชาต่อไปเป็นอันดับหลัง ๆ ก็คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร

นักเรียนที่ศึกษาสำเร็จประถมศึกษา เลือกวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตาม ลำดับ คือ การศึกษา นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ ก็คือ วิทกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร เป็นวิชาสุดท้าย

นักเรียนที่ศึกษาสำเร็จมัธยมศึกษา เลือกวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตาม ลำดับคือ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับ หลัง ๆ ก็คือ วิทกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร

นักเรียนที่ศึกษาสำเร็จอุดมศึกษา เลือกนิติศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ ก็คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พยาบาล และสถาปัตยกรรม

เมื่อตรวจสอบหาความแตกต่างในการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง ๔ กลุ่มนี้แล้ว พบว่าไม่ แตกต่างกัน เนื่องจากเหตุผลทางการสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนทั้ง ๔ กลุ่มแล้ว พบว่านักเรียน เลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาที่สูงมาก และเป็นไปโดยทางบวก

๗. เมื่อพิจารณาถึงการศึกษามารดา พบว่า นักเรียนที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา เลือกวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และเกษตรศาสตร์ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ ก็คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์ พยาบาล และศิลปากร ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

นักเรียนกลุ่มที่มารดาสำเร็จประถมศึกษา เลือกนิติศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็น อันดับหลัง ๆ ก็คือ วิทกรรมศาสตร์ พยาบาล สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปากร

นักเรียนที่มารดาสำเร็จมัธยมศึกษา เลือกเรียนวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ นิติศาสตร์ การศึกษา และเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ

คือ พยานาถ สถาปนากรรมศาสตร์ เทคนิก และวิศวกรรมศาสตร์ ได้รับเลือกเป็นวิชา
สุดท้าย

นักเรียนที่สำเร็จอุดมศึกษา เลือกแพทย์ศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาสำคัญ
คือ รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และการศึกษา ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกไว้อันดับหลัง ๆ คือ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เทคนิค บริหารธุรกิจ และพยาบาล

เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของการเลือกวิชาระหว่างนักเรียนทั้ง ๔ กลุ่มนี้ ปรากฏว่า
นักเรียนทั้ง ๔ กลุ่มนี้เลือกวิชาไม่แตกต่างกัน และเมื่อหาความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของ
นักเรียนทั้งกลุ่มแล้ว พบว่ามีความสัมพันธ์กันสูงมาก และเป็นไปได้ในทางบวก

๔. เมื่อทำการศึกษาของบิดาและมารดาเปรียบเทียบกันโดยแบ่งการเปรียบเทียบ
เป็น ๓ กลุ่ม คือ บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามี
การศึกษาต่ำกว่ามารดา ปรากฏผลดังนี้คือ

นักเรียน บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา เลือกวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา
ตามลำดับคือ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ วิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็น
อันดับหลัง ๆ คือ เทคนิค สถาปนากรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปการ ได้รับเลือกเป็น
วิชาสุดท้าย

นักเรียนบิดาได้รับการศึกษาเท่ากับมารดาเลือกวิชารัฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา
ตามลำดับคือ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และนิติศาสตร์ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ
คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สถาปนากรรมศาสตร์ พยาบาล และวิชาสุดท้ายคือ ศิลปการ

นักเรียนบิดามีการศึกษาน้อยกว่ามารดา เลือกวิชาเกษตรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง
รองลงมาตามลำดับคือ การศึกษา นิติศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ วิชาที่ได้รับการเลือกอยู่
อันดับหลัง ๆ คือ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปนากรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ และวิชาสุดท้ายคือ
ศิลปการ

เมื่อนำผลการเลือกวิชาของทั้งสามกลุ่มมาหาความแตกต่างแล้วพบว่า การเลือก
วิชาเพื่ออนาคตของนักเรียนทั้งกลุ่มไม่แตกต่างกัน และเมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
ทั้งสามกลุ่มพบว่า การเลือกวิชาของนักเรียนทั้งกลุ่มมีความสัมพันธ์กันสูงมาก และเป็นไปได้ในทาง

บวกทั้งสี่

๘. เมื่อพิจารณาถึงภูมิฐานะที่นักเรียนตั้งบ้านเรือนเป็นกัณฑ์ประจักษ์ระ ปรากฏว่า นักเรียนที่อยู่ใน เขตเทศบาล เลือกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับคือ การศึกษา เกษตรศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนกลุ่มนี้เลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ สังคม-สงเคราะห์ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปะการ

นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล เลือกเรียนวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และการศึกษาตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปะการ

ถ้านักเรียนกลุ่มสุดท้ายคือผู้ที่บ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล และนอกเขตสุขาภิบาล เลือกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับคือ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และเศรษฐศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอันดับหลัง ๆ คือ ศิลปะการ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และศิลปะการ ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างในการ เลือกวิชาของนักเรียนทั้งสามกลุ่มนี้แล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อนำผลของการ เลือกวิชาไปหาค่าสหสัมพันธ์ พบว่านักเรียนทั้งสามกลุ่ม เลือกวิชาเรียนเหมือนกันกับสูงมาก และเป็นไปในทางบวก

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผลการเรียนวิชาครั้งนี้ จะแยกกล่าวเป็นๆ ไปดังนี้ คือ

๑. เมื่อพิจารณาถึงการ เลือกวิชาเพื่อศึกษาของนักเรียนทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนเลือกวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับคือ นิเทศศาสตร์ เกษตรศาสตร์ การศึกษา และเกษตรศาสตร์ วิชาที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ แพทย์-วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พยาบาล และวิชาที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับสุดท้าย คือศิลปะการ วิชาที่เลือกเป็นต้นว่า พหุวิทยาการและการบัญชี ศิลปะการ วิทยาศาสตร์ บริหารธุรกิจ แพทย์ศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้รับเลือกอยู่บ้างด้วย

เห็นว่า การวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ เฉลิมชัย อุบลพงศ์ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์, ๒๕๑๑ : ๑๐๔) และ ชวชัย ชัยจิรวินายากุล (ชวชัย ชัยจิรวินายากุล, ๒๕๑๓ : ๔๔) ซึ่งพบว่าเด็กเริ่มมีความรู้เลือกแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงไปได้แก่วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กถูกชวนอย่างกะฉิบมาทำการวิจัย ก่อการวิจัยของสองท่านนี้ยากกว่านั้น กระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ มักเรียนระดับนี้ ยังไม่ได้เรียนเนื้อหาสาระหลักสูตรของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และปีที่ ๕ ซึ่งเตรียมนักเรียนให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย จึงยังไม่มีโอกาสทราบว่าเหตุผลใดในวิชาแขนงใดแก่ การตัดสินใจเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อที่อุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จึงอาจจะกระทำได้โดยที่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง และเกี่ยวกับความรู้ ความถนัด ที่วิชาแต่ละสาขาในมหาวิทยาลัยต้องการ สอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ การเลือกวิชาของเด็กเรียนทั้งตนเองระดับจึงต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงผลการเลือกวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่ไปจากการวิจัยครั้งนี้แล้ว อาจจะกล่าวได้ว่า เหตุที่นักเรียนเลือกศึกษารัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ เป็นอันดับแรก ๆ นั้น เป็นเพราะนักเรียนมีเป้าหมายทางด้านการไปสูง คือ อำนาจ ความเป็นผู้นำ เกียรติยศ และชื่อเสียง ซึ่งการวิจัยของ จิตรอารี เนตรหิน ก็พบว่าการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้น นักเรียนเลือกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ เกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นผู้นำ (จิตรอารี เนตรหิน, ๒๕๑๓ : ๒๔)

ส่วนวิชาที่นักเรียนเลือกไว้อันดับหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ และศิลปกรรม นั้น ก็อาจจะเป็นเพราะสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนดังกล่าวแล้ว

๒. เมื่อพิจารณาถึงแผนการศึกษาที่นักเรียนเรียน ปรากฏว่านักเรียนแบบเลือกเลือกศึกษารัฐศาสตร์ไปอย่างชัดเจน รองลงมาคือ ศิลปศาสตร์ นิติศาสตร์ และการศึกษา ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐

(วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี, ๒๕๑๐ : ๔๔) ส่วนวิชาที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเพราะธรรมชาติของวิชาที่นักเรียนเลือกในอันดับหลัง ๆ นั้น สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่นักเรียนเรียนใน

แผนกศิลปะ ส่วนวิชาที่มีธรรมชาติขัดแย้งกัน นักเรียนจะเลือกไว้ในอันหลัง ๆ

เมื่อพิจารณาถึงการเลือกวิชาของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ก็ปรากฏว่านักเรียนมักจะใช้เหตุผลในการเลือกทำนองเดียวกันกับนักเรียนแผนกศิลปะ คือเลือกวิชาที่มีธรรมชาติสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแผนกวิทยาศาสตร์ เป็นอันหลัง ๆ คือ เกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ส่วนวิชาที่มีธรรมชาติขัดแย้งกันจะเลือกไว้ในอันหลัง ๆ คือ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และศิลปการ

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการเลือกวิชาทั้งหมดรวม ๆ กันแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแผนกวิชาที่ต่างกัน เลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อไม่แตกต่างกันถึงกับมีแนวโน้มสำคัญทางสถิติ

เมื่อทำการทดสอบกับปรากฏว่าการเลือกวิชาของนักเรียนทั้งสองแผนกวิชานี้มีแนวโน้มจะตรงกันข้าม แต่ไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

๓. เมื่อพิจารณาถึงเรื่อง เกณฑ์แล้ว ปรากฏว่านักเรียนหญิงเลือกวิชาการศึกษาเป็นอันหลัง รองลงไปคือ พยาบาล และศิลปศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกในอันหลัง ๆ คือ วิทยาศาสตร์ เทคนิค และวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนนักเรียนชายเลือก เกษตรศาสตร์ เป็นอันหลัง รองลงไปตามลำดับคือ รัฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ วิชาที่ได้รับเลือกอันหลัง ๆ คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปการ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจความชอบในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของชุกชี วุฒิรัชย์ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ (ชุกชี วุฒิรัชย์, ๒๕๐๘ : ๖๑) จะเห็นได้ว่าการเลือกวิชาในอันหลังแรก ๆ และอันหลัง ๆ ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะธรรมชาติของวิชาบางวิชาแตกต่างกัน จึงอาจจะเหมาะสำหรับเพศใด เพศหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น พยาบาลก็เหมาะสำหรับเพศหญิง นักเรียนหญิงจึงเลือกไว้เป็นอันหลัง ๆ ส่วนเกษตรศาสตร์ และ วิศวกรรมศาสตร์ ก็คงการลักษณะของผู้เรียนที่เป็นเพศชาย นักเรียนชายจึงเลือกไว้ในอันหลัง ๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการเลือกวิชาทุกวิชารวม ๆ กันแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ต่างเพศกันเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน จนถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในการเลือกวิชาของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแล้ว มีแนวโน้มค่อนข้างตรงกันข้าม แต่ก็ไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ทั้งนี้ถือว่าเป็นเพราะลักษณะของวิชาโดยรวม ๆ แล้ว ก็เข้าใจทั้งเพศหญิงและเพศชาย

๔. เมื่อพิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปรากฏว่า นักเรียนที่ผลการเรียนค่อนข้างต่ำ คือได้คะแนนรวม ๔๐% - ๖๔% กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง คือได้คะแนน ๖๔% - ๗๔% เลือกวิชาไม่แตกต่างกัน ก็ต่างก็เลือกวิชาวิทยาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และการกีฬา อย่างอเนกต่าง ๆ ซึ่งต่างจากการเลือกของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง คือได้คะแนน ๘๐% - ๘๔% จะเลือกวิชาแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นอันดับต้น ๆ ทั้งนี้ถือว่าเป็นเพราะนักเรียนเลือกวิชาโดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาถึงการเลือกวิชาทุกวิชารวม ๆ กันแล้ว ปรากฏว่า ร้อยละ ๖๖ ที่ทางความสามารถกับในทางการเรียนเลือกวิชาไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. ความสัมพันธ์ในการเลือกวิชานั้น ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความถนัดเห็นในการเลือกวิชาเป็นไปในทางตรงกันข้าม แต่ก็ไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เลือกวิชาเป็นไปในทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพของครอบครัวแล้ว ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีฐานะยากจนด้วยกัน หรือฐานะดีแยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม หรือถึงแก่กรรมทั้งสองคน เลือกให้子女ศึกษาตามความต้องการที่จะเรียนไม่แตกต่างกัน และการเลือกวิชาก็มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ หมายความว่า ถ้านักเรียนกลุ่มไหนเลือกอะไร กลุ่มอื่น ๆ ก็เลือกวิชาเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะปัจจุบันนี้สังคมไทยให้สระแถมเยื่อในการเลือกประกอบอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น บิดามารดาไม่ขัดขวางความถนัดของเด็ก ให้โอกาสเด็กเลือกเรียนและเลือกอาชีพตามความสนใจและความถนัดของตน เช่นนี้เห็นว่านักเรียนจะมีสถานภาพทางครอบครัวที่คงที่แท้จริง แต่การตัดสินใจเป็นของนักเรียนเอง โดยครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อนักเรียน การตัดสินใจเลือกวิชา

ของนักเรียนจึงไปต่างกับพวกของประกอบขึ้นเป็นเหตุ

๒. เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของบิดาและมารดา ก็ปรากฏผลว่าการ เลือกรวิชา เพื่อศึกษาต่อของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าบิดาและมารดาจะสำเร็จการศึกษาระดับใด และ เมื่อนำการศึกษาของบิดาและมารดามาเปรียบเทียบกันว่า หากบิดาได้รับการศึกษาสูงกว่ามารดา หรือเท่าเทียมมารดา หรือน้อยกว่ามารดา จะมีอิทธิพลต่อการ เลือกรวิชาของนักเรียนหรือไม่ ก็พบว่า ไม่ได้มีอิทธิพลอย่างใด ตรงกันข้ามกับการเลือกของนักเรียนกลับมีความสัมพันธ์กันในทางบวก สูงมาก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และ .๐๕ ที่แปลว่าเรานั้นก็อาจจะเกิดจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว

ในข้อ ๔. ซึ่งเป็นการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ นิมิตาภา

(ประสิทธิ์ นิมิตาภา, ๒๕๑๓ : ๑๔๓) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็พบว่าการศึกษาของบิดาและมารดาไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของ เด็ก

๓. เมื่อพิจารณาถึงภูมิคำเนาที่ตั้งบ้านเรือนของนักเรียน ผลปรากฏว่า ไม่ว่านักเรียน จะตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล หรือนอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล จะเลือกรวิชาเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน และเมื่อหาความสัมพันธ์ของการ เลือกรวิชาของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มแล้ว ได้ความสัมพันธ์สูงมาก ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ และแปลไปในทางบวก ถือว่านักเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาล เลือกรวิชาอะไรแล้ว นักเรียนที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล และนอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล จะเลือกรวิชานั้นด้วย เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนที่เลือกอยู่ในโรงเรียนมัธยมนั้น ส่วนใหญ่คงใช้ชีวิตอยู่ในเมืองทั้งสิ้น ไม่ในเขตเทศบาลก็เป็นสุขาภิบาล เพราะโรงเรียนมัธยมของประเทศเราอยู่ในทั้งระวาง เขตดังกล่าวแล้ว นักเรียนจึงมีโอกาสได้รับความรู้เท่า ๆ กัน และมีสภาพแวดล้อมเหมือนกัน การ เลือกรวิชา จึงไม่แตกต่างกัน

ขอเสนอแนะ

แนวทางการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความคิดที่จะเสนอขอเสนอแนะ ๒ ประการ
คือ

ประการที่ ๑ เป็นการวิจัยการแนะแนวทางการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า การเลือกวิชาในชั้นเรียนของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน
ไม่ว่านักเรียนจะมาจากแหล่งต่างกันในเรื่องใด ๆ จึงเป็นข้อสังเกตว่า นักเรียนที่เรียนใน
แผนกวิชาที่ต่างกัน และ นักเรียนที่มีคุณสมบัติทางการศึกษาต่างกันนั้น น่าจะเลือกวิชาเพื่อ
การศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวเนื่องกัน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถ และความถนัดของตนเอง
เหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกวิชาไม่เป็นไปตามที่แนะนำ น่าจะเนื่องมาจากนักเรียนที่สนใจ
เลือกโดยไม่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง และเกี่ยวกับวิชาที่ตนเลือกว่าตนจะทำได้หรือไม่
อย่างไร บริการแนะแนวจะช่วยเหลือแก้ปัญหาให้เด็กหาวิธีให้บริการให้คำปรึกษา (Counseling
Service) และบริการสนเทศ (Information Service) เพื่อการเลือกแก่นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา

ประการที่ ๒ เพื่อการศึกษาวิจัยเรื่องกำหนดไป

๑. ควรจะให้นักเรียนให้คิดซึ่งต่อไปว่า นักเรียนมีกำหนดในการเลือกวิชาแต่ละ
วิชาอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวทางการศึกษาแก่นักเรียน

๒. การศึกษาเรื่องกำหนดวิชาต่าง ๆ นั้น ควรจะศึกษาให้กว้างขวาง
ไม่ใช่ว่ากำหนดเพียง ๑๒ วิชา ดังที่ศึกษามาแล้ว

๓. ควรจะใช้จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และรวมไปถึงนักเรียนที่
เรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ด้วย เพื่อจะได้ได้ผลที่แน่นอนยิ่งขึ้น หากว่านักเรียนน้อย เมื่อจะ
แยกไปเป็นหัวแปดอัตราต่าง ๆ ปรากฏว่าบางหัวแปดมีนักเรียนน้อยมาก ทำให้ผลการวิจัย
ไม่แน่นอน เห็นว่าการวิจัยครั้งนี้เมื่อแยกไปเป็นหัวแปดอัตรา คือ บัณฑิตและมารดาถึงแก่กรรม
มีกลุ่มตัวอย่างเพียง ๔ คน บัณฑิตและมารดาพิการมีเพียง ๕ คน และมารดาถึงแก่กรรม
มีเพียง ๕ คน

๔. ควรจะให้นักเรียนกำหนดของมีค่าที่กำหนดให้ทำตั้งกันอยู่ และกับคุณศึกษา
เพื่อเปรียบเทียบว่า มีของ นักเรียนที่มีชั้นเรียนที่ ๔.

บรรณานุกรม

>

-

บรรณานุกรม

- เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย, รายงานประจำปีการศึกษา ๒๕๑๐ - ๒๕๑๑, โรงพิมพ์
การศาสนา, ๒๕๑๒, ๓๔๕ หน้า.
- ขอนแก่น, มหาวิทยาลัย, หนังสือประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒, โรงพิมพ์ครุสภา
พระสุเบญ, ๒๕๑๑, ๗๓ หน้า.
- จิตรอารี เพชรหิน, การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน ชั้น มศ. ๓
โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษา ๑๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๓, ปรินทิพนิพนธ์
ปริญาโท, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๓, ๑๐๒ หน้า.
- เฉลิมชัย อุดมพงศ์, การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๓ และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมจังหวัด
ชัยนาท, ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร,
๒๕๑๑, ๑๐๔ หน้า.
- ชูถิ่น จุลทรัพย์, การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา ๒๕๐๕, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีครุศาสตร์,
๒๕๐๕, ๖๑ หน้า.
- เทอดศักดิ์ รัตเมธิ, การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๐๗, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาตรีครุศาสตร์,
๒๕๐๗, ๕๔ หน้า.
- < ธีรวัชชัย ชัยจิรายากุล, การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ
และสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา
๒๕๑๕, ปรินทิพนิพนธ์ปริญาโท, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๓,
๑๔๐ หน้า.
- ประสิทธิ์ เนมจินดา, เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
และปีที่ ๕ ในภาคใต้ ปีการศึกษา ๒๕๑๕, ปรินทิพนิพนธ์ปริญาโท, วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๓, ๑๕๒ หน้า.

- มหิทธิล, มหาวิทยาลัย, แถลงการณ์ปีการศึกษา ๒๕๑๒ - ๒๕๑๓, โรงพิมพ์ ร.ส.พ., ๒๕๑๓, ๓๘๙ หน้า.
- วิชาการก่อสร้าง, วิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการก่อสร้าง ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕, โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา, ๒๕๐๔, ๑๔๔ หน้า.
- วิไลลักษณ์ เคื่อนเพ็ญศรี, สำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๐, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีครุศาสตร์, ๒๕๑๐, ๔๔ หน้า.
- ศึกษานิกร, กระทรวง กรมวิสามัญศึกษา, สภาพการณ์มัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๒, กรมวิสามัญศึกษา, ๒๕๑๒, ๙๖ หน้า.
- ศึกษานิกร, กระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง, คู่มือแนะแนวการศึกษา ฉบับพิเศษ ๕๐๐ แนวทางศึกษาจาก มศ. ๕, กุรุสภา, ๒๕๑๐, ๒๙ หน้า.
- สมทรง สิตคายัน, ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ต่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๐๔, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีครุศาสตร์, ๒๕๐๔, ๖๐ หน้า.
- สมพงษ์ มั่นระวัง, การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒, ปริญญาโท, วิทยาลัยวิศวกรรมศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๓ ๑๖๑ หน้า.
- Allport, Gordon ., Pattern and Growth in Personality, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1961, 593 pp.
- Bonner, Hubert, Psychology of Personality, The Ronald Press Company, New York, 1961, 534 pp.
- Boonthung Nanner, Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities Selected Students from Choburi, Master thesis, Indiana University, 1957, 64 pp.
- Brameld, Thodore, Cultural Foundation of Education, Haper & Brothers, New York, 1957, 330 pp.
- Chiangmai University, Regulation, Programs and Requirements, Chiangmai University, 1968, 88 pp.
- Chulalongkorn University, Chulalongkorn University Announcement B. E. 2512 - 2513, Kurusapha Ledprao, 1969, 262 pp.

- Cock, Walter Roy, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Men," Dissertation Abstracts, 28 (2) : 799 August, 1969.
- Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspiration and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes," Dissertation Abstract, 29 (9) : 2958, May, 1968.
- Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agriculture Student in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958 - 2959, March, 1969.
- Garett, Henry E., General Psychology, American Book Co., New York, 1961, 649 pp.
- Ginzberg, Eli, The Developmental of Human Resources, McGraw - Hill, Inc., 1966, 299 pp.
- Kilpatrick, William Heard, Philosophy of Education, The Macmillan Co., New York, 1951, 465 pp.
- Morrison, Max Elroy, "An Analysis of Selected Characteristics of 1967 Iowa High School Senior and Their Identical Choice of Institution Offering Post High School Education," Dissertation Abstracts, 24 (11) : 4549, May, 1964.
- Onlson, Merle M., Guidance: An Introduction, Harcourt Brace, New York, 1955, 436 pp.
- Perone, Philip A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls," The Personnel and Guidance Journal, 3 : 254 November, 1965.
- Phenix, Philip H., Philosophy of Education, Henry Holt and Company, New York, 1958, 623 pp.
- Ruch, Floyd L., Psychology and Life, Foresman and Company, Chicago, 1953, 248 pp.
- Sandeen, Arthur C., "Aspiration for College," Personnel and Guidance Journal, 5 : 462 - 465, January, 1968.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for The Behavioral Science, McGraw - Hill Book Company Inc., 1956, 312 pp.
- Strong, Edward K., Vocational Interest of Men and Women, Stanford University Press, 1943, 746 pp.
- Super, Donald E., The Psychology of Careers: An Introduction to Vocational Development, Harper, New York, 1957, 362 pp.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ ๑

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียน ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริง

๑) โรงเรียน.....แผนก.....จังหวัด.....

๒) เพศ ชาย ☐ หญิง ☐

๓) เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ ม.ศ.๓ สอบไล่ได้คะแนนร้อยละ

๕๐ - ๕๔ ☐ ๕๕ - ๕๙ ☐

๕๕ - ๕๙ ☐ ๖๐ - ๖๔ ☐

๖๐ - ๖๔ ☐ ๖๕ - ๖๙ ☐

๖๕ - ๖๙ ☐ ๗๐ - ๗๔ ☐

๗๐ - ๗๔ ☐ ๗๕ - ๗๙ ☐

๔) ขณะนี้บิดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ☐

ถึงแก่กรรม ☐

มารดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ☐

ถึงแก่กรรม ☐

๕) บิดามารดาของท่าน อยู่ด้วยกัน ☐ หย่าร้าง ☐

แยกกันอยู่ ☐

๖) บิดามารดาของท่านสำเร็จการศึกษาระดับ

บิดา มารดา

ต่ำกว่า ป.๔

☐

☐

ป.๔

☐

☐

ต่ำกว่า ม.๖(ม.ศ.๓)

☐

☐

ม.๖(ม.ศ.๓)

☐

☐

ม.๘ หรือเทียบเท่า

☐

☐

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

☐

☐

ปริญญาตรี

☐

☐

สูงกว่าปริญญาตรี

☐

☐

๗) ครอบครัวของท่านตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล

☐

ในเขตสุขาภิบาล

☐

นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

☐

คำชี้แจง

โปรดอ่านรายชื่อวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชาในหน้าถัดไปอย่างละเอียด แล้วปฏิบัติตามคำชี้แจงข้างล่างนี้ที่ละเอียดอย่างระมัดระวัง

๑) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนมากที่สุดให้นำหมายเลขหน้าวิชานั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๑

๒) ชีตชื่อวิชาที่เลือกไว้แล้วในข้อที่ ๑ ออก เพื่อกันมิให้สับสนภายหลัง

๓) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๒ วิชา แต่อยากเรียนน้อยกว่าวิชาที่เลือกไว้แล้ว นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๒ แล้วชีตชื่อวิชาทั้งสองออก

๔) ขอให้ท่านพิจารณาเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กันอีก ๓ วิชา แต่อยากเรียนรองลงมาจาก ๒ วิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๒ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๓ แล้วชีตชื่อวิชาที่เลือกแล้วออกไป

ขณะนี้ยังมีวิชาเหลือให้ท่านเลือกอีก ๑๐ วิชา ขอให้ท่านดำเนินการเลือกโดยเริ่มต้นจากวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุดไปหาวิชาที่ท่านอยากเรียนมากขึ้นตามลำดับ

๕) นำหมายเลขหน้าวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุด ๑ วิชา เขียนลงใน ☐ แถวที่ ๔ แล้วชีตชื่อวิชานั้นออก

๖) พิจารณาวิชาอีก ๒ วิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๔ เพียงเล็กน้อย นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๕ แล้วชีตรายชื่อวิชาทั้งสองออก

๗) ขณะนี้เหลืออีก ๗ วิชา ให้ท่านเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๓ วิชา แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๕ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๖ แล้วชีตชื่อวิชาทั้งสามออก

๘) ทั้ง ๔ วิชาสุดท้ายที่เหลือนี้ หมายความว่า เป็นวิชาที่ท่านอยากเรียนปานกลาง นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสี่นั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๗

ตอนที่ ๓

ราย่วิชาต่าง ๆ ที่นำมาให้ท่านเลือก

๑) การศึกษาศาสตร์

หมายถึง ครุศาสตร์ กิจการศาสตร์ และ การศึกษา

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของวิชาที่เรียนมีดังนี้คือ

- วิชาสามัญ เป็นวิชาทางวิทยาศาสตร์และศิลปะ เรียนในปีที่ ๑ และปีที่ ๒

- วิชาเอก, โท เป็นวิชาให้เลือกรับเรียนตามความถนัดและความสนใจ

- วิชาการศึกษา เป็นวิชาที่ว่าด้วยการเรียนการสอนเพื่อนำไปปฏิบัติ

ในหน้าที่ครู เรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ - ๔ แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ คือ สาขา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ พลศึกษา

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๒) เกษตรศาสตร์

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ วนศาสตร์ การประมง เกษตรศาสตร์ และสัตวแพทย์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ใน ๒ ปีแรกเรียน ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์และวิชาในคณะที่ตนเลือกไว้ เช่น วนศาสตร์ เรียนการจัดป่าไม้

วิศวกรรมป่าไม้ เป็นต้น ส่วนอีก ๒ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะตามที่ตนเลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

สำหรับสัตวแพทย์นั้นใช้เวลาศึกษา ๖ ปี แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ คือ ๒ ปีแรก

เรียกว่าเตรียมสัตวแพทย์ เรียนร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนอีก ๔ ปีหลัง

แยกเรียนตามแผนกต่าง ๆ ที่ตนสนใจ ดังนี้ แผนกกายวิภาคของสัตว์

แผนกกายวิภาคของสัตว์ และแผนกสัตวศาสตร์ของสัตว์

๓) เทคนิค

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ ช่างสำรวจ
ช่างภาพ และช่างอิเล็กทรอนิกส์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของวิชาที่เรียน เรียนวิชาสามัญทั่วไป คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคม-
ศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิชาเหล่านี้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐาน แต่จะเรียนเน้น
หนักในวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน ระยะเวลาการศึกษา
๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง

๔) นิติศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนใน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์ ได้แก่
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา
และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้ ส่วนอีก ๓ ปีหลังมุ่ง
เรียนวิชากฎหมายโดยตรง ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๕) บริหารธุรกิจ

รวมถึง วิชาการค้า การตลาด การบริหารธุรกิจ การเงินและธนาคาร การบัญชี
และ เลขานุการ

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะการเรียนแยกตามแผนกวิชาที่ตนเลือกเรียน

ระยะเวลาการศึกษา ๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา

๖) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีที่ ๑ และ ๒ เรียนวิชาพื้นฐานเหมือนกันหมด คือ
วิชาการบัญชี เศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพาณิชย์
กฎหมายทั่วไป จิตวิทยา ภาษาอังกฤษ และ ตรรกวิทยา

๒ ปีหลังเรียนตามวิชาที่เลือก ได้แก่ พานิชยศาสตร์ บัญชี วิชาต้นทุน
วิชาการคลังธุรกิจ วิชาการจัดการโรงแรม และวิชาสถิติ
ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๓) แพทยศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์
ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียกว่าเตรียมแพทยศาสตร์ เรียน
ร่วมอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ในชั้นปีที่ ๓ และ ๔ เรียนในคณะแพทยศาสตร์
๒ ปีนี้เรียนหนักไปในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในชั้นปีที่ ๕ และปีที่ ๖
เรียนหนักไปในทางสาเหตุของโรค การป้องกันไม่ให้เกิดโรค การตรวจ
และรักษาโรค และการสาธารณสุข รวมระยะเวลาการศึกษา ๖ ปี ได้รับ
ปริญญาตรี

ส่วนผู้ที่เรียน เทคนิคการแพทย์ เภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
วิทยาศาสตร์สาธารณสุข วิชาที่เรียนใน ๒ ปีแรกจะเรียนวิชาเตรียมแพทย-
ศาสตร์ ส่วนอีก ๒ ปีหลัง จะเรียนวิชาเฉพาะสาขาที่ตนเลือก รวมระยะ
เวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๔) พยาบาล

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของการเรียนแยกเป็น ๒ ประเภท

— ประเภทที่ ๑ ผู้เรียนผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยตามที่สภากา
รศึกษาแห่งชาติดำเนินการ ใน ๒ ปีแรกจะเรียนเตรียมพยาบาลปริญา และ
กายภาพบำบัด ใน ๒ ปีหลังจะเรียนวิชาพยาบาล รวมระยะเวลาศึกษา
๔ ปี ได้รับปริญญาพยาบาล-อนามัย และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภักดิ์ต้องใช้
เวลาอีก ๒ เดือน

— ประเภทที่ ๒ ผู้เรียนผ่านการสอบในโรงเรียนพยาบาลดุษฎีครุภักดิ์และอนามัย
มีหลักสูตรการเรียน ๓ ปี ถ้าเรียนจบ ๔ ปี จะได้วิทยาศาสตร์บัณฑิต(พยาบาล)
และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภักดิ์ต้องใช้เวลาอีก ๒ เดือน

๙) รัฐศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์

เหมือนกับคณะนิติศาสตร์ และวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้

๓ ปีหลังมุ่งเรียนวิชาเฉพาะที่เลือกไว้ได้แก่ การคลัง การปกครอง การต่างประเทศ และการทูต

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๐) วิทยาศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีแรกเรียนวิชา ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา

คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ปีที่ ๒ เรียนวิชาเช่นเดียวกับปีที่ ๑ และ

วิชาเอกที่เลือกไว้ได้แก่ ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์ สัตววิทยา พฤกษศาสตร์

ธรณีวิทยา เป็นต้น ส่วนปีที่ ๓ และ ๔ เรียนเฉพาะวิชาเอกตามที่เลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๑) วิศวกรรมศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียนเหมือนกันหมดทุกสาขา คือ

เรียนวิชาต่อไปนี้ ฟิสิกส์ เคมี และ คณิตศาสตร์ของคณะวิทยาศาสตร์

เรียนภาษาอังกฤษ วิชาวิศวกรรมเขียนแบบ สุขวิทยา กรรมวิธีการผลิต

วิชากลศาสตร์ประยุกต์ วัสดุก่อสร้าง และ วิชาการสำรวจ ในชั้นปีที่ ๓

และ ๔ แยกไปเรียนตามสาขาวิชาตามที่เลือกไว้ตามความสมัครใจ ซึ่งมี

สาขาให้เลือกดังนี้ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า

วิศวกรรมเหมืองแร่ และ ธรณีวิทยาเหมืองแร่ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมเกษตร และ วิศวกรรม

ชลประทาน

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๒) ศิลปศาสตร์

รวมทั้ง อักษรศาสตร์ และ ศิลปศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาพื้นฐานทางศิลปศาสตร์ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ทั่วไป อารยธรรม ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ปี ๒ – ๔ เรียนวิชาเฉพาะสาขาที่เลือกไว้ เช่น สาขาภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สถิติ จิตวิทยา บรรณารักษ์ ประวัติศาสตร์ วรรณคดี และ ภาษาต่างประเทศ

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๓) ศิลปากร

รวมถึง จิตรกรรมและประติมากรรม โบราณคดี และ มัณฑนศิลป์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะการเรียน แยกเรียนตามคณะต่าง ๆ ตั้งแต่ปีที่ ๑ ส่วนกำหนดเวลาเรียนแตกต่างกันคือ คณะโบราณคดีใช้เวลาศึกษา ๔ ปี คณะจิตรกรรม และ ประติมากรรมใช้เวลาศึกษา ๕ ปี และคณะมัณฑนศิลป์ใช้เวลา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรีทุกคณะ

๑๔) เศรษฐศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีที่ ๑ เรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และ คณิตศาสตร์ และวิชาเฉพาะของสาขาที่เลือกไว้ ปีที่ ๒ เรียนวิชาดังกล่าวก่อนในปีที่ ๑ และหลักเบื้องต้นของเศรษฐศาสตร์ ปีที่ ๓ และ ๔ เรียนตามสาขาวิชาที่เลือกไว้ เช่น ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ สถิติเศรษฐศาสตร์ การเงินและการคลัง และ เศรษฐศาสตร์ประยุกต์ ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๕) สถาปัตยกรรมศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนแบ่งเป็น ๒ ภาค คือ ภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ ซึ่งจะต้องศึกษาพร้อม ๆ กันไป วิชาที่เรียนมีทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ เป็นต้นว่า ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ การวาดเขียน การออกแบบ ผูกลาย และการก่อสร้าง

ระยะเวลาการศึกษา ๕ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๖) สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

รวมถึง สังคมวิทยา และ มานุษยวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ วารสารศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์

ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ทั่วไป

จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะตามแผนกที่เลือกไว้ ๓ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะของแผนกใดแผนกหนึ่งตามที่ต้องการ

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

อยากเรียนมากที่สุด	๑	☐			
	๒	☐	☐		
	๓	☐	☐	☐	
อยากเรียนปานกลาง	๔	☐	☐	☐	☐
	๕	☐	☐	☐	
	๖	☐	☐		
อยากเรียนน้อยที่สุด	๗	☐			

รายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่ให้ท่านเลือกตามรายละเอียดในตอนที่ ๓

๑. การศึกษา	๘. รัฐศาสตร์
๒. เกษตรศาสตร์	๑๐. วิทยาศาสตร์
๓. เทคนิค	๑๑. วิศวกรรมศาสตร์
๔. นิติศาสตร์	๑๒. ศิลปศาสตร์
๕. บริหารธุรกิจ	๑๓. ศิลปการ
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๔. เศรษฐศาสตร์
๗. แพทยศาสตร์	๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์
๘. พยาบาล	๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ภาคผนวก ข.

จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นปี เมื่อแยกเป็นกลุ่มต่าง ๆ

ตาราง ๔๘. แสดงว่าหมอนักเรียนทั้งหมดที่ได้ออกไปหาพักแรมใน แกะอันชัย

วิชา	ถั่วฝักยาว						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๘๕	๑๓๐	๑๖๕	๑๙๘	๑๙๙	๔๘	๓๐
๒. เกษตรศาสตร์	๙๐	๑๓๓	๑๙๗	๑๘๙	๑๒๕	๔๑	๑๐
๓. คณิตศาสตร์	๑๖	๖๐	๑๓๓	๒๓๖	๑๘๔	๘๘	๕๓
๔. วิทยาศาสตร์	๔๙	๑๕๓	๑๙๗	๒๓๓	๙๑	๔๑	๘
๕. บริหารธุรกิจ	๑๓	๖๑	๑๕๐	๒๓๙	๑๐๓	๙๐	๑๔
๖. ภาษาอังกฤษและการบัญชี	๕๓	๑๒๖	๑๙๗	๒๒๙	๑๙๙	๔๙	๒๒
๗. แพทย์ศาสตร์	๖๘	๘๗	๑๐๐	๑๖๕	๑๕๐	๑๓๓	๙๗
๘. ชีววิทยา	๔๖	๙๖	๑๐๑	๑๓๕	๘๔	๑๐๘	๒๐๔
๙. รัฐศาสตร์	๑๐๐	๑๓๒	๑๙๒	๒๐๓	๙๖	๓๙	๙
๑๐. วิทยาศาสตร์	๓๙	๑๐๙	๑๑๕	๑๘๒	๑๕๖	๑๕๐	๓๙
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๙๒	๖๘	๙๗	๑๘๑	๑๓๙	๑๖๘	๘๑
๑๒. กีฬาสมัคร	๕๕	๑๐๖	๑๑๙	๑๕๘	๑๘๗	๑๕๙	๑๙
๑๓. ศิลปกรรม	๘	๓๔	๑๑๓	๑๖๒	๑๐๑	๑๙๙	๑๐๓
๑๔. เกษตรศาสตร์	๒๙	๑๒๑	๒๓๐	๒๒๙	๑๑๒	๘๓	๗
๑๕. สถาบันกรรมการศาสตร์	๒๖	๙๗	๙๗	๒๐๓	๒๔๓	๑๑๔	๔๔
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๓	๙๙	๑๙๗	๑๙๗	๑๖๔	๑๒๖	๕๐

ตาราง ๕๐. แสดงจำนวนนักเรียนแผนกศิลปที่เลือกไปเข้าพนักละในในแต่ละอัน

วิชา	อัน						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๕๓	๘๒	๘๕	๖๓	๒๒	๑๖	๘
๒. เกษตรศาสตร์	๘	๒๒	๕๘	๑๑๒	๕๐	๓๖	๓
๓. เทคโนโลยี	๒	๑๖	๒๘	๑๐๘	๑๐๕	๘๘	๒๖
๔. นิติศาสตร์	๓๐	๘๘	๙๑	๓๘	๒๘	๑๓	๔
๕. บริหารธุรกิจ	๑๒	๒๘	๓๒	๑๑๖	๖๕	๓๖	๔
๖. ภาษาอังกฤษ การและการบัญชี	๑๖	๕๕	๓๔	๑๐๑	๕๐	๒๕	๑๓
๗. แพทย์ศาสตร์	—	๓	๒๑	๖๔	๘๙	๘๕	๕๘
๘. ช่างภาพ	๒๘	๕๓	๖๑	๖๓	๒๕	๓๘	๕๘
๙. รัฐศาสตร์	๒๒	๓๒	๓๖	๖๘	๓๘	๑๐	๓
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒	๑	๓	๖๕	๙๔	๑๒	๓๕
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒	๓	๘	๖๑	๘๘	๑๐๘	๕๕
๑๒. ศิลปศาสตร์	๕๓	๘๘	๘๖	๕๘	๓๕	๓	๑
๑๓. ศิลปการ	๓	๒๒	๘๘	๑๐๔	๖๑	๓๒	๑๕
๑๔. แพทย์ศาสตร์	๒๑	๒๒	๑๐๓	๘๔	๕๑	๑๓	๑
๑๕. สถาบันการเกษตร	๓	๓	๒๕	๕๑	๑๑๖	๕๘	๒๕
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๕	๓๐	๕๔	๓๕	๓๕	๒๑	๘

ตาราง ๔๑. แยกจำนวนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ เกือบ ๒ ไร่
ละอ้าย

วิชา	อ้าย						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๒๘	๔๘	๘๐	๑๓๕	๕๓	๔๓	๒๓
๒. เกษตรกรรม	๒๒	๑๑๕	๑๓๕	๗๗	๓๕	๕	๕
๓. เทคโนโลยี	๑๕	๔๘	๑๐๕	๑๒๕	๗๕	๕๕	๒๗
๔. นิติศาสตร์	๓๗	๒๕	๑๐๒	๑๕๕	๒๗	๒๕	๕
๕. บริการชุมชน	๑	๓๓	๗๕	๑๓๓	๑๒๕	๕๕	๑๐
๖. พาณิชย์และการบัญชี	๓๗	๔๑	๑๐๒	๑๒๓	๒๕	๒๕	๕
๗. แพทย์ศาสตร์	๒๘	๘๐	๗๕	๑๐๐	๕๑	๕๕	๑๕
๘. วิทยาศาสตร์	๑๗	๕๕	๕๐	๒๕	๕๕	๒๒	๑๓๒
๙. รัฐศาสตร์	๓๘	๒๐	๑๑๒	๑๓๕	๕๕	๒๕	๒
๑๐. วิทยาศาสตร์	๓๗	๑๐๕	๑๐๘	๑๑๗	๕๑	๑๕	๕
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๕๐	๒๒	๒๕	๕๐	๕๑	๕๗	๒๒
๑๒. ศิลปะศาสตร์	๒	๑๓	๓๓	๘๗	๑๕๒	๑๓๕	๑๒
๑๓. ศิลปกรรม	๑	๑๒	๒๕	๕๕	๑๑๐	๑๕๗	๘๘
๑๔. เกษตรศาสตร์	๘	๕๕	๑๒๓	๑๕๕	๗๑	๓๐	๒
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๕	๕๐	๒๕	๑๑๒	๑๒๗	๕๑	๑๕
๑๖. สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์	๒	๕	๕๒	๑๐๒	๑๒๕	๑๐๕	๕๒

ตาราง ๔๖. แสดงจำนวนนักเรียนชายที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามคณะวิชา

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๑๐	๓๑	๒๕	๑๒๖	๓๔	๒๕	๑๕
๒. เกษตรศาสตร์	๕๕	๒๕	๑๐๕	๒๔	๒๕	๕	๒
๓. เทคโนโลยี	๑๔	๕๐	๕๓	๑๐๘	๒๑	๑๘	๔
๔. นิติศาสตร์	๓๒	๓๘	๔๒	๑๑๐	๓๕	๑๑	๒
๕. บริหารธุรกิจ	๒	๒๐	๒๔	๑๐๕	๑๐๕	๔๕	๒
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๓	๕๕	๓๒	๑๑๓	๓๐	๒๕	๓
๗. แพทยศาสตร์	๓๐	๕๒	๒๕	๘๑	๕๕	๖๓	๑๘
๘. เภยบาล	—	๓	๓	๓๕	๕๖	๓๒	๑๒
๙. รัฐศาสตร์	๒๔	๒๓	๘๓	๕๑	๓๑	๑๕	๒
๑๐. วิทยาการคอมพิวเตอร์	๑๔	๘๐	๓๑	๕๕	๕๕	๒๒	๕
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๕๑	๕๕	๕๕	๓๒	๕๑	๓๕	๘
๑๒. ศิลปศาสตร์	๔	๒๑	๓๒	๒๒	๑๒๑	๕๕	๑๑
๑๓. ศิลปกรรม	๓	๑๓	๓๐	๕๖	๘๒	๑๑๖	๕๓
๑๔. เกษตรศาสตร์	๘	๕๖	๑๑๕	๑๐๗	๕๓	๑๕	๕
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๕	๕๕	๒๔	๕๖	๘๖	๕๑	๘
๑๖. สังคมศาสตร์	๔	๑๐	๔๔	๓๕	๑๑๐	๘๑	๒๕

ตาราง ๔๓. แสดงจำนวนนักเรียนหญิงที่เลือกไป ให้นำหนักคะแนนใน ๘ แวดวง

วิชา	ปีแก้ไข						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓๕	๑๐๐	๕๖	๗๒	๔๑	๑๗	๑๖
๒. เกษตรศาสตร์	๒๑	๔๑	๕๓	๑๒๕	๕๖	๓๒	๕
๓. เทคโนโลยี	๑	๑๐	๓๒	๑๒๕	๑๒๓	๗๐	๔๔
๔. นิเทศศาสตร์	๑๕	๗๔	๑๑๔	๑๒๓	๕๓	๓๐	๖
๕. บริหารธุรกิจ	๑๑	๔๑	๘๖	๑๔๐	๘๕	๕๒	๘
๖. พากีสณศาสตร์และการบัญชี	๔๐	๘๑	๑๐๑	๑๑๑	๔๕	๒๐	๑๕
๗. แพทย์ศาสตร์	๓๘	๓๕	๗๔	๘๔	๘๖	๘๐	๕๕
๘. สถาปัตย์	๕๖	๕๓	๕๔	๕๖	๓๖	๒๕	๒๒
๙. รัฐศาสตร์	๓๖	๖๕	๑๑๕	๑๑๒	๖๔	๒๓	๗
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒๔	๒๕	๔๔	๘๓	๘๘	๑๑๔	๓๔
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๑	๑๑	๒๕	๗๕	๕๘	๑๒๖	๗๓
๑๒. ศิลปศาสตร์	๕๑	๘๑	๘๗	๗๕	๖๖	๕๗	๖
๑๓. ศิลปการ	๔	๒๑	๘๓	๑๐๖	๘๕	๖๓	๕๐
๑๔. เกษตรศาสตร์	๒๑	๗๕	๑๑๕	๑๒๑	๕๕	๒๕	๒
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘	๓	๓๓	๑๐๗	๑๕๗	๗๓	๓๖
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๓	๖๕	๕๕	๑๐๒	๔๕	๔๔	๒๕

ตาราง ๘๘. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๕๐% - ๖๔%
ในภาคเรียนที่

วิชา	ปี						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การอ่าน	๒๕	๒๕	๕๐	๔๕	๒๖	๑๐	๕
๒. เกมการเกษตร	๑๗	๒๗	๔๓	๔๓	๓๕	๑๖	๓
๓. เทคโนโลยี	๕	๒๖	๒๕	๒๕	๓๗	๒๔	๕
๔. นิเทศศาสตร์	๑๔	๕๖	๕๓	๕๐	๒๔	๕	๑
๕. บริการลูกค้า	๖	๒๖	๔๔	๒๗	๓๕	๑๖	๔
๖. พฤติกรรมและการปฏิบัติ	๑๓	๒๖	๕๖	๔๕	๒๕	๑๕	๖
๗. ภาษาอังกฤษ	๕	๑๑	๒๑	๓๕	๔๔	๔๓	๒๕
๘. ภาษาอังกฤษ	๑๔	๒๔	๒๕	๓๕	๑๓	๒๗	๕๕
๙. รัฐศาสตร์	๒๕	๓๖	๔๓	๔๓	๓๖	๖	๕
๑๐. วิทยาศาสตร์	๔	๑๓	๑๗	๔๔	๔๐	๕๖	๑๕
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๕	๑๑	๕	๕๖	๔๖	๔๗	๒๔
๑๒. ศิลปะการ	๑๑	๓๕	๔๕	๓๓	๕๖	๑๕	๒
๑๓. ศิลปะการ	๕	๑๖	๓๗	๔๕	๓๕	๓๖	๑๔
๑๔. ภาษาอังกฤษ	๑๑	๔๖	๖๑	๔๔	๓๕	๕	๑
๑๕. การบริหารงาน	๖	๖	๑๔	๕๖	๗๐	๒๕	๑๓
๑๖. สังคมและประวัติศาสตร์	๑๕	๓๖	๔๐	๔๑	๓๑	๒๔	๑๑

ตาราง ๕๔. แยกจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง
๖๕ % - ๗๕ % ในแต่ละอันชีพ

วิชา	อันชีพ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๔๗	๕๖	๑๔๔	๑๗๗	๘๒	๓๓	๒๑
๒. เกษตรศาสตร์	๔๐	๕๖	๑๓๓	๑๒๖	๘๐	๒๔	๘
๓. เทคโนโลยี	๑๑	๗๕	๕๗	๑๕๑	๑๔๘	๔๔	๕๐
๔. นิติศาสตร์	๓๒	๑๐๑	๑๓๑	๑๖๘	๖๑	๓๒	๖
๕. บริหารธุรกิจ	๗	๗๗	๑๐๑	๑๖๕	๑๔๓	๖๕	๑๐
๖. สาธารณสุขศาสตร์และการแพทย์	๓๘	๕๑	๑๒๓	๑๕๕	๑๘๒	๓๓	๑๔
๗. แพทยศาสตร์	๕๗	๖๔	๗๔	๑๒๐	๘๕	๘๕	๕๗
๘. พยาบาล	๒๔	๗๐	๗๐	๘๖	๖๕	๖๕	๑๔๓
๙. รัฐศาสตร์	๖๖	๕๓	๑๓๕	๑๕๖	๖๐	๒๗	๔
๑๐. ศึกษาศาสตร์	๓๓	๗๕	๘๗	๑๓๒	๑๐๒	๘๒	๒๐
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๗๒	๕๒	๖๓	๑๐๒	๕๔	๑๐๓	๕๕
๑๒. ศึกษาศาสตร์	๔๓	๖๔	๖๘	๑๐๔	๑๒๓	๑๑๔	๑๔
๑๓. ศิลปกรรม	๓	๑๘	๗๑	๑๑๐	๑๑๘	๑๓๒	๗๕
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑๘	๘๕	๑๔๖	๑๖๔	๗๓	๓๐	๕
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔	๓๘	๗๗	๑๓๒	๑๕๘	๘๒	๓๐
๑๖. สังคมศาสตร์และการศึกษาศาสตร์	๑๒	๕๖	๑๐๒	๑๒๘	๑๒๐	๕๐	๓๓

ตาราง ๔๖. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๘๐ % - ๘๕ %
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓	๖	๑๖	๑๒	๑๑	๒	๑
๒. เกษตรศาสตร์	๓	๔	๒๑	๑๐	๖	๑	๑
๓. เทคโนโลยี	๑	๓	๘	๑๖	๔	๑๐	๔
๔. นิติศาสตร์	๑	๖	๑๓	๒๔	๖	๔	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๒	๔	๑๓	๑๕	๑๐	๑
๖. พาณิชยศาสตร์	๒	๕	๘	๑๖	๘	๑	๑
๗. แพทยศาสตร์	๑๖	๑๑	๔	๗	๓	๑	๑
๘. พยาบาล	๑	๒	๓	๑๖	๖	๘	๑๖
๙. รัฐศาสตร์	๕	๓	๑๔	๑๔	๔	๕	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒	๒๑	๑๑	๖	๔	๑	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๑๐	๑๒	๔	๗	๓	๕	๒
๑๒. ศิลปศาสตร์	๑	๓	๓	๘	๑๘	๑๒	๑
๑๓. ศิลปการ	๑	๑	๔	๔	๑๔	๑๑	๑
๑๔. เภยศาสตร์	๑	๕	๑๓	๑๕	๔	๔	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	๓	๖	๑๔	๑๔	๓	๑
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๔	๘	๑๓	๑๒	๖

ตาราง ๔๗. แสดงจำนวนนักเรียนที่ปึกาและมารดาอยู่ด้วยกัน ในแต่ละอันดับ

วิชา	วันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๒๔	๑๖๒	๑๒๕	๑๔๑	๔๖	๓๓	๒๔
๒. เกษตรศาสตร์	๕๔	๕๕	๑๒๕	๑๔๑	๑๐๗	๓๒	๘
๓. เทคนิก	๑๐	๔๖	๑๖๒	๑๘๗	๑๓๕	๒๘	๔๐
๔. นิติศาสตร์	๓๖	๑๑๒	๑๔๓	๑๔๑	๖๖	๓๒	๕
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๔๓	๑๑๒	๑๕๒	๑๕๗	๖๖	๑๓
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔๒	๘๕	๑๓๒	๑๘๒	๕๑	๓๓	๑๒
๗. แพทยศาสตร์	๕๒	๖๖	๔๑	๑๒๖	๕๕	๑๖๒	๕๕
๘. พยาบาล	๓๔	๓๒	๓๔	๕๔	๖๘	๘๓	๑๔๒
๙. รัฐศาสตร์	๘๒	๕๘	๑๔๖	๑๔๔	๓๖	๒๕	๕
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒๘	๔๓	๘๑	๑๔๗	๑๑๒	๑๖๕	๓๒
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๖๕	๔๘	๕๑	๑๑๒	๑๐๓	๑๒๓	๖๑
๑๒. ศิลปศาสตร์	๔๖	๘๗	๕๓	๑๐๕	๑๔๖	๑๖๒	๑๓
๑๓. กีฬาการ	๕	๒๔	๕๖	๑๒๔	๑๒๘	๑๓๔	๓๔
๑๔. เภสัชศาสตร์	๑๘	๕๔	๑๓๗	๑๓๕	๘๑	๓๔	๕
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓	๔๗	๓๒	๑๕๒	๑๔๔	๘๒	๓๓
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๕	๖๑	๑๑๒	๑๐๑	๑๒๑	๑๐๗	๔๑

ตาราง ๔. แสดงจำนวนนักเรียนที่ปรึกษาและมารดาหย่าร้าง ในแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓	๓	๗	๓	๓	๑	๑
๒. เกษตรศาสตร์	๒	๖	๖	๖	๒	๒	๑
๓. เทคนิค	๑	๑	๑	๓	๕	๓	๓
๔. นิติศาสตร์	๑	๑	๕	๓	๓	๓	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๓	๓	๔	๕	๒	๑
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๕	๕	๕	๓	๑	๑
๗. แพทยศาสตร์	๓	๒	๒	๖	๔	๔	๔
๘. พยาบาล	๑	๓	๓	๖	๒	๑	๕
๙. รัฐศาสตร์	๔	๓	๕	๔	๓	๒	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๔	๒	๕	๔	๔	๑	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓	๑	๑	๕	๓	๖	๓
๑๒. วิศวกรรมเกษตร	๓	๑	๑	๕	๓	๖	๓
๑๒. กสิปศาสตร์	๑	๔	๓	๖	๖	๖	๑
๑๓. กสิปการ	๑	๑	๓	๖	๓	๖	๒
๑๔. เภสัชศาสตร์	๒	๔	๑	๔	๔	๑	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๓	๔	๑	๕	๑
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๔	๕	๑	๗	๒

ตาราง ๘๘. แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดาและมารดาแยกกันอยู่ ในแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๔	๗	๕	๑๑	๔	๒	๒
๒. เกษตรศาสตร์	๕	๑๒	๖	๕	๕	๑	๑
๓. เทคนิก	๑	๓	๖	๑๖	๑๑	๖	๒
๔. นิติศาสตร์	๒	๗	๘	๑๔	๗	๑	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๒	๘	๑๓	๕	๖	๑
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖	๔	๔	๑๓	๔	๓	๓
๗. แพทยศาสตร์	๒	๘	๔	๖	๕	๑๖	๔
๘. ปรัชญา	๒	๕	๖	๘	๔	๓	๓
๙. รัฐศาสตร์	๔	๔	๑๔	๑๖	๕	๑	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑	๑๐	๖	๑๖	๓	๕	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๖	๔	๘	๖	๔	๑๖	๔
๑๒. ศิลปศาสตร์	๑	๔	๖	๘	๑	๕	๑
๑๓. ศิลปการ	๑	๓	๖	๔	๑๐	๖	๗
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑	๒	๑๔	๑๖	๗	๑	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๑	๕	๘	๑๓	๖	๓
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๓	๖	๘	๑๔	๒	๔

ตาราง ๒. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีค่าถึงแก่กรรม ในแต่ละชั้นกับ

วิชา	ชั้นกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓	๔	๕	๕	๓	๑	๑
๒. เกษตรศาสตร์	๓	๗	๖	๑๖	๓	๑	๑
๓. เทคโนโลยี	๒	๔	๕	๗	๖	๒	๑
๔. นิติศาสตร์	๑	๗	๗	๑๖	๓	๑	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๔	๒	๑๒	๕	๔	๑
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒	๒	๖	๖	๕	๒	๒
๗. แพทยศาสตร์	๒	๑	๔	๕	๕	๔	๔
๘. พยาบาล	๑	๑	๓	๕	๓	๕	๑๑
๙. รัฐศาสตร์	๒	๑๒	๒	๗	๔	๒	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒	๓	๔	๔	๑๖	๔	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓	๑	๖	๓	๗	๕	๒
๑๒. ศิลปศาสตร์	๓	๒	๒	๑๑	๔	๔	๑
๑๓. ศิลปากร	๑	๑	๒	๑๒	๔	๕	๔
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑	๗	๖	๖	๔	๒	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๒	๕	๓	๔	๕	๑
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๑	๕	๕	๔	๓	๑

ตาราง ๒๑. แสดงจำนวนนักเรียนที่มาารกาถึงแกกรรม ในแต่ละวันกับ

วิชา	วันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การกึกษา	๑	๑๑	๑๓	๑๗	๑๙	๕	๓
๒. เกษตรศาสตร์	๔	๑๐	๒๓	๑๙	๑๔	๖	๑
๓. เทคนึก	๒	๔	๑๒	๒๖	๑๐	๑	๔
๔. นึกศาสตร์	๖	๑๒	๒๓	๑๘	๑๒	๔	๒
๕. บรหารธุรกิจ	๓	๘	๒๑	๒๖	๑๔	๑๖	๑
๖. พาณยกรรมศาสตร์และการบฏฐ	๓	๒๕	๒๒	๑๔	๗	๓	๓
๗. แพณยกรรมศาสตร์	๘	๑๖	๔	๑๘	๒๒	๔	๖
๘. พยาบาล	๔	๑๔	๑๐	๑๔	๕	๗	๒๑
๙. ฐศาสตร์	๔	๑๒	๑๘	๓๑	๘	๓	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๕	๑๐	๑๓	๑๙	๑๑	๑๔	๐
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๑๑	๓	๗	๒๑	๑๓	๑๒	๑๐
๑๒. กิลป์ศาสตร์	๔	๗	๑๓	๑๒	๑๗	๒๑	๓
๑๓. จิลป์การ	๒	๔	๔	๑๒	๑๘	๒๒	๑๔
๑๔. เกรบฏศาสตร์	๗	๙	๒๗	๑๘	๙	๖	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๒	๗	๓๖	๒๖	๑๑	๑
๑๖. สังคมสงเกราะหศาสตร์	๑	๑๑	๑๓	๑๙	๒๖	๑๒	๑

ตาราง ๒๒. แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดาและมารดาถึงแก่กรรม ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๒	๔	๒	๔	—	๓	—
๒. เกษตรศาสตร์	๑	๔	๔	๔	๑	—	๑
๓. เทคนิก	—	๑	๔	๖	๔	—	—
๔. วิศวกรรม	๑	๕	๑	๖	—	—	๑
๕. บริหารธุรกิจ	—	๑	๔	๔	๕	๑	—
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	—	—	๔	๑	๕	๓	๒
๗. แพทยศาสตร์	๑	—	๔	๕	๑	๔	—
๘. พยาบาล	๓	—	๑	๐	๒	๑	๕
๙. รัฐศาสตร์	๓	๓	๔	๔	—	๑	—
๑๐. วิทยาศาสตร์	—	๑	๒	๔	๕	๓	—
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	—	๑	๔	๑	๕	๓	๑
๑๒. ศิลปศาสตร์	—	๔	๓	๓	๓	๒	—
๑๓. ศิลปการ	๑	๒	๑	๒	๒	๔	๒
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑	๑	๒	๕	๔	๑	—
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	—	๑	๒	๕	๔	๑	๒
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๒	๓	๒	๓	๒	๑

ตาราง ๒๓. แสดงจำนวนนักเรียนที่ศึกษาไม่สำเร็จประถมศึกษา ในแต่ละอันดัม

วิชา	อันดัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๔	๑๓	๓๐	๓๕	๒๔	๘	๗
๒. เกษตรศาสตร์	๑๗	๒๗	๓๒	๓๐	๑๔	๕	๑
๓. เทคโนโลยี	๒	๒๑	๓๒	๓๒	๑๗	๑๔	๗
๔. นิติศาสตร์	๔	๑๔	๒๒	๔๐	๒๒	๘	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๓	๑๕	๒๓	๓๘	๓๑	๑๒	๓
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔	๒๒	๒๒	๔๐	๒๐	๕	๑
๗. แพทยศาสตร์	๑๔	๑๕	๑๕	๓๐	๑๕	๑๒	๑๒
๘. ช่างภาพ	๘	๑๔	๑๒	๑๗	๑๓	๒๑	๔๐
๙. รัฐศาสตร์	๑๓	๑๗	๒๗	๔๑	๑๖	๕	๒
๑๐. ศึกษาศาสตร์	๕	๒๕	๒๒	๒๘	๒๐	๑๖	๒
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒๕	๑๖	๑๘	๒๒	๑๔	๒๓	๗
๑๒. ศิลปศาสตร์	๖	๖	๑๕	๑๕	๔๑	๓๓	๓
๑๓. กีฬาการ	๑	๒	๑๐	๒๐	๒๕	๔๖	๒๑
๑๔. เกษตรศาสตร์	๔	๑๑	๔๑	๔๒	๑๗	๖	๓
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕	๑๔	๒๒	๒๘	๓๕	๑๒	๕
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	—	๗	๑๖	๓๒	๓๒	๒๕	๑๑

ตาราง ๒๔. แยกจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในแต่ละด้าน

วิชา	ด้าน						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓๓	๔๔	๕๕	๕๙	๓๔	๑๖	๖
๒. เกษตรศาสตร์	๒๐	๕๒	๕๓	๕๙	๔๔	๑๐	๓
๓. เทคโนโลยี	๗	๑๖	๓๖	๔๖	๖๓	๒๐	๑๑
๔. นิติศาสตร์	๑๔	๔๔	๕๔	๖๗	๒๔	๑๒	๓
๕. บริการธุรกิจ	๓	๒๑	๔๔	๗๑	๖๔	๒๔	๔
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๒	๓๔	๕๗	๖๔	๓๔	๑๓	๔
๗. แพทยศาสตร์	๑๔	๑๕	๓๕	๕๗	๔๔	๔๔	๒๑
๘. พยาบาล	๑๓	๒๔	๓๖	๔๐	๒๔	๓๔	๕๕
๙. รัฐศาสตร์	๓๗	๓๕	๖๗	๕๔	๒๔	๑๔	๒
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑๑	๒๔	๔๐	๖๒	๔๑	๔๑	๑๖
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒๐	๒๔	๒๔	๔๑	๕๖	๔๐	๒๔
๑๒. ศิลปกรรม	๑๔	๓๑	๓๖	๕๑	๕๔	๔๔	๔
๑๓. ศิลปการ	๓	๑๒	๒๔	๔๔	๔๑	๕๑	๔๓
๑๔. การบริหาร	๖	๔๒	๗๗	๖๔	๓๔	๑๑	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐	๔	๒๗	๖๔	๗๒	๓๔	๒๐
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖	๒๖	๕๓	๔๖	๔๔	๔๗	๑๗

ตาราง ๒๘. แสดงจำนวนนักเรียนที่ศึกษาแล้วมัธยมศึกษาในคณะอักษร

วิชา	อักษร						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๔๔	๕๓	๘๕	๙๓	๕๒	๒๒	๑๕
๒. เกษตรศาสตร์	๓๒	๕๔	๑๐๒	๕๐	๒๓	๒๙	๘
๓. เทคโนโลยี	๗	๒๑	๕๕	๑๐๔	๙๔	๔๒	๓๑
๔. นิติศาสตร์	๒๓	๓๓	๑๐๔	๑๐๓	๓๖	๒๑	๔
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๒๐	๓๖	๑๒๙	๔๗	๔๔	๗
๖. ศึกษาศาสตร์และการปฏิบัติ	๑๘	๒๒	๘๙	๑๐๙	๕๔	๒๕	๑๑
๗. แพทยศาสตร์	๒๙	๔๙	๕๒	๓๕	๒๔	๕๑	๓๙
๘. นิเวศวิทยา	๒๓	๔๑	๕๕	๓๔	๓๖	๔๐	๙๙
๙. รัฐศาสตร์	๔๙	๒๒	๕๐	๙๕	๕๐	๑๔	๔
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒๓	๔๙	๔๑	๘๐	๓๖	๓๖	๑๘
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๔๑	๒๒	๓๒	๓๖	๓๐	๘๑	๕๖
๑๒. นิเวศวิทยา	๒๐	๕๙	๕๙	๙๒	๓๙	๕๙	๑๐
๑๓. นิเวศวิทยา	๓	๑๙	๕๘	๓๖	๘๘	๓๘	๓๖
๑๔. เศรษฐศาสตร์	๑๖	๕๒	๙๙	๑๔๐	๕๓	๒๕	๓
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๒๒	๔๔	๙๘	๑๒๐	๒๐	๑๗
๑๖. สังคมศาสตร์และการศึกษาศาสตร์	๑๙	๕๖	๒๙	๘๔	๘๒	๔๘	๒๐

ตาราง ๖๖. แสดงจำนวนนักเรียนที่ศึกษาสำเร็จอุดมศึกษาในแต่ละชั้น

วิชา	อับดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	—	๔	๕	๑๓	๕	๓	๓
๒. เกษตรศาสตร์	๑	๔	๑๐	๑๒	๔	๗	—
๓. เภสัช	—	๒	๒	๑๔	๑๐	๒	๔
๔. นิติศาสตร์	๕	๘	๘	๑๓	๕	—	—
๕. บริหารธุรกิจ	๒	๕	๓	๑๒	๑๐	๔	—
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔	๔	๔	๑๐	๑๐	๔	๑
๗. แพทยศาสตร์	๗	๔	๔	๓	๔	๒	๕
๘. วิทยาศาสตร์	๒	๓	๘	๔	๔	๔	๑๐
๙. รัฐศาสตร์	๑	๑๔	๘	๔	๕	๑	๑
๑๐. ศึกษาศาสตร์	—	๔	๘	๗	๔	๑	๓
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒	๓	๓	๒	๔	๑๐	๔
๑๒. กิจการปกครอง	๕	๒	๔	๗	๒	๕	—
๑๓. กิจการ	๑	๑	๑๑	๑๑	๓	๔	๓
๑๔. เกษตรศาสตร์	๒	๒	๑๓	๑๒	๔	๑	—
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	—	๓	๔	๕	๑๒	๘	๒
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	—	๕	๕	๒	๔	๒

ตาราง ๒๓. แสดงว่าวนนักเรียนที่มารดาไม่สำเร็จประถมศึกษา ในแต่ละวันกับ

วิชา	วันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๑๓	๒๘	๔๕	๕๑	๓๓	๑๖	๗
๒. เกษตรศาสตร์	๒๒	๓๘	๔๐	๔๐	๒๗	๑๐	—
๓. เทคโนโลยี	๔	๒๑	๔๔	๔๒	๓๗	๒๖	๕
๔. นิติศาสตร์	๑๐	๓๖	๔๓	๖๖	๒๖	๑๑	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๓	๒๑	๔๑	๔๔	๔๓	๒๑	๔
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖	๓๘	๓๔	๕๕	๒๗	๘	๖
๗. แพทยศาสตร์	๑๔	๒๒	๓๖	๔๔	๓๔	๒๖	๑๖
๘. เภยบาล	๘	๒๔	๑๗	๒๔	๑๕	๓๓	๖๑
๙. รัฐศาสตร์	๒๓	๓๖	๔๓	๔๕	๓๑	๕	๒
๑๐. วิทยาศาสตร์	๕	๓๓	๓๓	๕๒	๓๑	๓๐	๕
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓๑	๑๗	๒๒	๔๔	๓๖	๓๒	๑๑
๑๒. ศิลปศาสตร์	๑๔	๑๓	๒๒	๒๓	๖๒	๔๔	๔
๑๓. ศิลปการ	๓	๕	๒๖	๓๑	๔๖	๔๕	๒๖
๑๔. เรายุทธศาสตร์	๖	๒๒	๖๔	๖๔	๒๑	๖	๓
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๑๖	๓๓	๕๓	๔๑	๑๗	๑๐
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓	๑๖	๒๕	๓๘	๔๘	๓๕	๑๔

ตาราง ๒๘. แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาสำเร็จประถมศึกษาในแต่ละชั้นกับ

วิชา	วันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การทักเภา	๔๖	๖๔	๗๕	๙๑	๖๑	๒๔	๑๓
๒. เกมการเกษตร	๓๔	๗๖	๑๐๖	๗๔	๖๙	๑๔	๕
๓. เทคนิก	๑๑	๒๙	๖๒	๑๑๖	๑๖๕	๓๓	๒๒
๔. นิติศาสตร์	๒๑	๘๑	๙๔	๑๑๗	๔๔	๑๙	๔
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๒๘	๗๒	๑๓๓	๑๐๓	๓๓	๓
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๒	๖๑	๙๒	๑๐๙	๖๑	๒๖	๑๑
๗. แพทยศาสตร์	๓๖	๓๙	๔๙	๘๓	๖๙	๖๖	๔๐
๘. ภาษามวล	๒๘	๔๓	๕๒	๗๖	๓๙	๔๙	๙๑
๙. รัฐศาสตร์	๕๑	๕๘	๑๐๓	๑๐๗	๓๔	๑๙	๖
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑๘	๕๐	๖๔	๙๖	๖๘	๖๑	๒๔
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓๙	๓๘	๔๑	๘๐	๖๑	๘๕	๓๘
๑๒. ศิลปศาสตร์	๒๓	๕๔	๕๓	๗๒	๙๑	๘๐	๙
๑๓. ศิลปการ	๓	๑๙	๔๔	๘๓	๘๖	๘๙	๕๘
๑๔. เศรษฐศาสตร์	๑๘	๔๘	๑๑๑	๑๐๙	๕๘	๒๓	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๒	๒๒	๓๙	๙๙	๑๑๔	๖๘	๒๓
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๔	๓๓	๘๓	๘๖	๓๓	๖๓	๒๒

ตาราง ๒๕. แสดงจำนวนนักเรียนที่มาราคำเร็จมัธยมศึกษา โดยแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๒๖	๓๓	๔๖	๔๒	๒๑	๑๐	๔
๒. เกษตรศาสตร์	๑๒	๑๘	๔๖	๒๑	๒๕	๖๔	๖
๓. เทคนิก	๑	๑๐	๒๔	๖๒	๓๘	๓๑	๒๐
๔. นิติศาสตร์	๑๔	๔๐	๔๗	๔๔	๑๗	๑๑	๓
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๑๑	๓๖	๖๑	๔๒	๒๕	๓
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๔	๒๔	๔๘	๔๓	๓๐	๑๓	๔
๗. แพทยศาสตร์	๑๔	๒๓	๒๐	๓๕	๓๕	๔๐	๔
๘. เภยบาล	๕	๒๔	๓๑	๓๒	๒๓	๒๓	๔๘
๙. รัฐศาสตร์	๒๖	๓๕	๔๓	๔๖	๒๔	๕	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑๒	๒๓	๑๔	๔๒	๕๒	๔๘	๖
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๑๕	๕	๑๓	๒๔	๔๖	๔๖	๓๐
๑๒. ศิลปศาสตร์	๑๔	๓๔	๔๖	๔๔	๓๑	๑๗	๓
๑๓. ศิลปากร	๑	๑๐	๔๔	๔๖	๔๓	๔	๓
๑๔. เภยบาลศาสตร์	๓	๘	๒๒	๔๗	๓๓	๒๓	๗
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐	๒๖	๓๓	๔๗	๓๖	๒๒	๑๔
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์							

ตาราง ๗. แสดงจำนวนนักเรียนที่มาราคำสำเร็จอุดมศึกษา ในแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๑	๒	๑	๔	๑	๑	๒
๒. เกษตรศาสตร์	๑	๒	๔	๔	๑	๒	๑
๓. เทคโนโลยี	๑	๑	๑	๒	๔	๑	๒
๔. นิติศาสตร์	๑	๒	๒	๒	๓	๑	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๑	๑	๔	๔	๑	๑
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๑
๗. แพทยศาสตร์	๓	๓	๑	๓	๒	๑	๑
๘. วิทยาศาสตร์	๑	๑	๑	๒	๓	๒	๔
๙. รัฐศาสตร์	๑	๔	๓	๑	๓	๑	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑	๓	๓	๒	๔	๑	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓	๑	๑	๑	๒	๒	๒
๑๒. ศิลปศาสตร์	๓	๑	๒	๑	๓	๔	๑
๑๓. ศิลปการ	๑	๑	๔	๒	๒	๑	๑
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑	๑	๑	๔	๑	๒	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๔	๔	๒	๑
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๒	๒	๔	๒	๑

ตาราง ๗๑. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีความรู้การศึกษามากกว่ามารดา ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๓๑	๔๓	๗๕	๘๘	๔๔	๒๒	๑๔
๒. เกษตรศาสตร์	๒๖	๖๑	๕๙	๘๖	๔๘	๑๘	๗
๓. เทคโนโลยี	๗	๑๘	๕๔	๑๙๔	๕๓	๕๙	๒๖
๔. นิติศาสตร์	๑๕	๗๕	๕๔	๑๙๘	๓๓	๑๕	๒
๕. บริหารธุรกิจ	๔	๒๓	๖๘	๑๒๓	๘๓	๓๕	๖
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๓	๔๕	๗๑	๑๙๓	๔๘	๒๓	๑๓
๗. แพทยศาสตร์	๓๓	๔๑	๔๖	๖๓	๖๓	๖๕	๑๔
๘. พยาบาล	๒๔	๕๗	๕๕	๖๓	๓๖	๔๕	๘๗
๙. รัฐศาสตร์	๕๘	๖๔	๘๓	๘๗	๔๓	๑๙	๔
๑๐. ศึกษาศาสตร์	๒๑	๕๔	๔๓	๗๖	๖๕	๖๗	๒๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๓๕	๒๔	๓๔	๗๒	๖๖	๗๒	๓๘
๑๒. ศิลปศาสตร์	๒๕	๔๘	๔๖	๖๓	๗๖	๖๖	๘
๑๓. ศิลปการ	๓	๒๑	๔๖	๖๖	๗๖	๘๙	๕๙
๑๔. เภสัชศาสตร์	๑๔	๕๕	๕๕	๑๙๕	๕๘	๒๙	๒
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๒๓	๔๓	๕๓	๕๘	๖๑	๒๙
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๗	๓๓	๗๖	๘๙	๗๗	๔๙	๑๕

ตาราง ๗๒. แสดงจำนวนนักเรียนที่ปีความมีการศึกษาเท่ากับมารดา ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๔๓	๒๒	๓๕	๕๓	๔๔	๒๓	๑๔
๒. เกษตรศาสตร์	๓๖	๒๕	๕๖	๘๕	๔๕	๑๕	๕
๓. เทคโนโลยี	๕	๓๖	๒๔	๑๓	๘๑	๕๒	๒๒
๔. นิเทศศาสตร์	๒๘	๒๓	๘๔	๑-๖	๕๔	๒๒	๔
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๓๔	๓๓	๑๓	๕๓	๔๑	๖
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๘	๒๓	๕๓	๑๓	๔๖	๒๒	๓
๗. แพทยศาสตร์	๒๔	๔	๔๖	๕๒	๒๓	๒๑	๓๕
๘. ขยะบาล	๑๖	๔๓	๕๕	๖๘	๓๖	๔๔	๑๓
๙. รัฐศาสตร์	๔๓	๒๓	๕๖	๑๓	๓๖	๒๒	๕
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑๔	๕๔	๕๑	๕๖	๓๓	๒๓	๑๓
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๕๕	๓๔	๓๓	๓๖	๒๔	๓๕	๓๖
๑๒. ศิลปศาสตร์	๒๒	๕๔	๖	๔๔	๕๓	๒๘	๕
๑๓. ศิลปการ	๔	๑๖	๔๘	๘๓	๘๑	๕๓	๔๘
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑๔	๕๓	๑๒	๕๕	๔๔	๒๓	๔
๑๕. สถาบันกรรมการศาสตร์	๑๖	๑๘	๔๘	๕๕	๑๒๓	๔๓	๑๕
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕	๕๖	๒๔	๘๓	๓๓	๒๖	๒๖

ตาราง ๓๓. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีความรู้การศึกษากว่าความรคว ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๖	๑๒	๑๑	๑๗	๖	๓	๒
๒. เกษตรศาสตร์	๘	๗	๑๗	๑๔	๘	๔	๑
๓. เทคโนโลยี	๑	๖	๗	๒๔	๑๐	๖	๕
๔. นิติศาสตร์	๑	๑๑	๑๕	๑๕	๔	๔	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๔	๕	๒๐	๑๗	๑๐	๒
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒	๘	๑๖	๑๔	๑๐	๔	๒
๗. แพทยศาสตร์	๑๐	๖	๘	๑๐	๑๐	๗	๗
๘. พยาบาล	๖	๖	๗	๑๔	๑๒	๕	๘
๙. รัฐศาสตร์	๕	๔	๑๖	๑๔	๗	๖	๑
๑๐. ศึกษาศาสตร์	๓	๑๒	๑๑	๑๐	๑๑	๑๐	๑
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๔	๗	๕	๕	๘	๑๔	๗
๑๒. ศิลปศาสตร์	๔	๑๐	๗	๘	๑๘	๑๑	๑
๑๓. ศิลปการ	๑	๑	๕	๑๓	๑๔	๕	๑๑
๑๔. เกษตรศาสตร์	๑	๕	๑๔	๒๐	๑๐	๓	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	๖	๖	๑๑	๑๘	๑๐	๔
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๖	๑๒	๑๔	๑๐	๑๐	๕

ตาราง ๓๔. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในแต่ละอันกับ

วิชา	ตำบล						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๕๑	๗๕	๘๘	๙๓	๘๕	๒๘	๒๑
๒. เกษตรศาสตร์	๓๕	๕๕	๑๑๘	๑๑๕	๗๒	๒๓	๘
๓. เทคนิค	๗	๒๘	๒๒	๑๒๘	๑๑๕	๕๖	๓๓
๔. นิติศาสตร์	๒๑	๗๑	๑๑๗	๑๒๕	๘๘	๒๓	๗
๕. บริหารธุรกิจ	๕	๓๓	๘๒	๑๔๑	๕๑	๘๗	๘
๖. ภาววิทยศาสตร์และการบัญชี	๒๕	๗๕	๙๕	๑๑๕	๕๕	๒๘	๑๓
๗. แพทยศาสตร์	๓๓	๘๘	๕๑	๘๗	๗๘	๗๘	๕๓
๘. พยาบาล	๒๓	๕๘	๒๗	๗๗	๕๘	๕๕	๙๖
๙. วิศวกรรม	๕๑	๗๑	๙๕	๑๑๓	๘๓	๒๘	๖
๑๐. วิทยาศาสตร์	๒๘	๕๒	๕๕	๕๓	๘๑	๘๑	๒๓
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๘๘	๒๘	๓๕	๘๓	๘๘	๕๓	๘๘
๑๒. ศิลปศาสตร์	๘๒	๖๕	๗๒	๗๓	๘๘	๖๕	๘
๑๓. ศิลปการ	๕	๒๖	๗๒	๘๘	๕๘	๗๑	๘๕
๑๔. เภสัชศาสตร์	๑๘	๗๑	๑๑๕	๑๒๕	๖๓	๒๑	๓
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๒	๒๘	๘๘	๑๑๕	๑๓๘	๕๕	๒๓
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๘	๘๑	๘๒	๙๗	๘๘	๖๒	๒๗

ตาราง ๗๔. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขภาพใด ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๑๓	๑๖	๓๓	๓๕	๑๕	๔	๖
๒. เกษตรศาสตร์	๑๐	๒๖	๓๖	๓๑	๑๕	๓	๑
๓. เทคนิก	๓	๑๑	๒๒	๔๒	๒๕	๑๒	๕
๔. นิเทศศาสตร์	๘	๒๕	๓๔	๓๔	๑๔	๔	๑
๕. บริหารธุรกิจ	๑	๑๔	๒๔	๔๑	๓๒	๑๑	๑
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓	๒๓	๓๕	๓๖	๒๓	๔	๓
๗. แพทยศาสตร์	๑๔	๑๓	๑๓	๒๓	๒๑	๒๕	๑๒
๘. พยาบาล	๕	๑๕	๑๑	๑๕	๑๒	๑๔	๔๒
๙. รัฐศาสตร์	๑๕	๑๔	๓๓	๒๖	๒๕	๔	๑
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑	๒๒	๑๕	๓๖	๒๓	๒๔	๒
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒๑	๑๑	๘	๒๑	๑๕	๒๖	๒
๑๒. ศิลปศาสตร์	๓	๑๓	๑๓	๓	๓๕	๒๔	๔
๑๓. ศิลปากร	๓	๒	๑๕	๒๖	๒๔	๔๒	๑๓
๑๔. เภสัชศาสตร์	๕	๒๓	๓๔	๓๓	๒๓	๔	๑
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๘	๑๔	๓๓	๓๖	๒๒	๖
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖	๘	๒๒	๓	๒๓	๒๖	๓

ตาราง ๗๖. แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและนอกเขต
สุขาภิบาล ในแต่ละชั้นกับ

วิชา	วันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. การศึกษา	๒๑	๓๖	๔๗	๖๖	๓๗๓	๑๖	๔
๒. เกษตรศาสตร์	๒๖	๔๒	๔๓	๔๕	๓๔	๑๑	๒
๓. เทคโนโลยี	๖	๒๑	๔๕	๖๖	๔๘	๓๓	๗
๔. นิเทศศาสตร์	๑๘	๕๓	๕๖	๗	๒๑	๕	—
๕. บริหารธุรกิจ	๓	๑๖	๔๓	๖๘	๗๓	๒๒	๕
๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๗	๓๑	๔๘	๖๕	๔๓	๑๖	๖
๗. แอพลิเคชัน	๒๑	๒๓	๓๒	๔๑	๔๖	๓๓	๒๒
๘. แพทยศาสตร์	๑๔	๒๒	๒๓	๓๕	๒๗	๓๖	๖๖
๙. รัฐศาสตร์	๓๓	๔๔	๖๓	๖๔	๑๘	๕	๒
๑๐. วิทยาศาสตร์	๑๔	๓๔	๓๘	๕๒	๔๒	๓๔	๑๓
๑๑. วิศวกรรมศาสตร์	๒๖	๓๓	๓	๔๗	๓๒	๔๖	๑๖
๑๒. ศิลปศาสตร์	๑	๒	๓๔	๕๒	๖๔	๕๒	๔
๑๓. ศิลปากร	๑	๖	๒๓	๕๑	๔๑	๔๗	๔๘
๑๔. เภสัชศาสตร์	๖	๓๓	๗๘	๖๗	๖๖	๑๗	๓
๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๑๕	๒๔	๔๖	๗๓	๓๗	๑๔
๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗	๒๖	๔๓	๖	๔๓	๓๘	๑๖